

ବିଦ୍ୟୋତ୍ତର ପୃଥିବୀ

ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ବିଶ୍ୱୋଚ୍ଚିତ ପୃଥ୍ବୀ

(ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସ)

ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ବିଶ୍ୱ ବୁକ୍ସ

ବିସ୍ଫୋରିତ ପୃଥିବୀ

ଲେଖକ

ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ମୁଖ୍ୟ ସହ ସଂପାଦକ, 'ସମାଜ' ଗୋପବନ୍ଧୁ ଭବନ, କଟକ - ୭୫୩ ୦୦୧

ପ୍ରକାଶକ

ବିଶ୍ଵ ବୁକ୍ସ

ବାଲୁବଜାର, କଟକ - ୭୫୩ ୦୦୨

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ :

ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ଷୋର

ବିନୋଦ ବିହାରୀ, କଟକ - ୭୫୩ ୦୦୨

ପ୍ରଚ୍ଛଦ : ଶଶୀକାନ୍ତ ରାଉତ

ଅକ୍ଷର ସଜ୍ଜା : ଆଇ.ସି.ଇ.ଟି

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ - ନବବର୍ଷ ୧୯୯୯

ମୁଦ୍ରଣ : ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ଅପ୍ରେସ୍, କଟକ - ୭୫୩ ୦୦୯

BISPHORITA PRUTHIVI

by

Pramod Kumar Mohapatra, M.Sc

Published by

BISWA BOOKS

Balu Bazar, Cuttack - 753 002

Available at :

ORISSA BOOK STORE

Binod Behari, Cuttack - 753 002

1st Edition

New Year, 1999

PRICE : Rs. 45/- Only

ISBN 81-86091-01-7

ପ୍ରାକ ସୂଚନା

ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଆମର ବାସସ୍ଥଳୀ ପୃଥିବୀର ଛିତି ନଗଣ୍ୟ । ସୂର୍ଯ୍ୟପରି କୋଟିକୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର, ଅସୁମାରୀ ଗ୍ରହ ଓ ମହାଜାଗତିକ ପିଣ୍ଡର ସମାରୋହରେ ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଗଠିତ । ତେବେ ପୃଥିବୀର ବିଲୟନେଇ ଆମର ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକରେ ଅନେକ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମହାକାଶଆଡୁ ଯେ ଆମ ପ୍ରତି ସବୁ ସମୟରେ ବିପରି ରହିଛି ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏକ ଧୂମକେତୁର ପୃଥିବୀସହ ସଂଘର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ବିଭୀଷିକା ଯୋଗୁ ଡାଇନୋସର ଭଳି ବିରାଟକାୟ ଜୀବ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରୁ ସମୁଲେ ବିଲୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଅନେକ କ୍ଷୁଦ୍ରଚିକ୍ଷୁଦ୍ର ମହାଜାଗତିକ ପିଣ୍ଡ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଖସିପଡୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଆକାର ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଆମେ ବାରିପାରୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହି ପିଣ୍ଡର ଆକାର ବୃହତ୍ ହୁଏ ଓ ଧୂମକେତୁର ଯଦି ପୃଥିବୀ ସହ ସଂଘର୍ଷ ଘଟେ ତେବେ ଅବସ୍ଥା କଣ ହେବ ସେ ସଂପର୍କରେ ଏହି ଉପନ୍ୟାସରେ ମୁଁ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି । ୧୯୯୪ ମସିହାରେ ଏକ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ଧୂମକେତୁ ସୁମେକର ଲେଉଟିର ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହ ସହ ସଂଘର୍ଷ ଓ ତତ୍ପରାନ୍ତର ପୃଥିବୀ ଆକାରର ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହ ପୃଷ୍ଠରେ ଗହ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିର ଚିତ୍ର ଆମେ ପୃଥିବୀବାସୀ ଦେଖି ସାରିବାପରେ ପୃଥିବୀ ଯେ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏପରି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ନ ହେବ ତାହା କେହି ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଧୂମକେତୁ ସ୍ୱିପ୍ ଟଚଲର ପୃଥିବୀସହ ୨୧୧୬ ମସିହାରେ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ନେଇ ବିଶ୍ୱର କେତେଜଣ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଘୋଷଣା କରିଥିବାବେଳେ ଏବେ ଏହା ପୃଥିବୀସହ ସଂଘର୍ଷ ଏଡାଇଯିବ ବୋଲି ଜଣାପଡିଲାଣି । ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର ସମସ୍ୟା ଆମ ପ୍ରତି ଯେ ରହିଛି ଏହା ଆମକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ଉପନ୍ୟାସରେ ପୃଥିବୀ ସହ ଏକ ଧୂମକେତୁ ସଂଘର୍ଷର କାଳ୍ପନିକ ଚିତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ଏଥିରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଚେଷ୍ଟାଦ୍ୱାରା କିପରି ପୃଥିବୀକୁ ରକ୍ଷା

୧୮ । ଧୂମକେତୁର ଆବିର୍ଭାବ	୭୩
୧୯ । ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ଶେଷ ଯୋଜନା	୭୬
୨୦ । ବିଶ୍ୱରେ ଏମରଜେନ୍ଟ୍ସ	୮୧
୨୧ । ତୁଙ୍ଗସ୍ଥା ଉତ୍ତମେଷପଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ୨୪ ଘଣ୍ଟିଆ ଦିନ	୮୫
୨୨ । ଆକାଶରେ ଜଳନ୍ତା ଦାନବ	୮୮
୨୩ । ପୃଥିବୀରେ ଉଦ୍ଭାପ ବୃଦ୍ଧି	୯୦
୨୪ । ରକେଟ ନିର୍ମାଣର ଶୁଭାରମ୍ଭ	୯୨
୨୫ । ଉତ୍କଳ ସାମୁଦ୍ରିକ ଝଡ଼ ଓ ଛୁଆରିଆ ସମୁଦ୍ର	୯୫
୨୬ । ପରମାଣୁ ରକେଟ	୯୮
୨୭ । ଅସମ୍ଭାବ ଅବସ୍ଥା	୧୦୦
୨୮ । ପରମାଣୁ ରକେଟକୁ ଛଡ଼ାଗଲା	୧୦୩
୨୯ । ସଂଘର୍ଷ	୧୧୧
୩୦ । ପୃଥିବୀ ନିକଟଦେଇ ଅତିକ୍ରମ	୧୧୩
୩୧ । କୋକାଗ୍ରତ ପୃଥିବୀବାସୀ	୧୧୬
୩୨ । ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ସବ ଓ ସଂମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା	୧୧୭

ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ

ଲୋକପ୍ରିୟ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକ

କ୍ର.ନ.	ପୁସ୍ତକ	ମୂଲ୍ୟ
୧ ।	ବିଶ୍ଵ ବିପ୍ଳବ (ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକପ୍ରିୟ ବିଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକ ରୂପେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ପ୍ରାପ୍ତ)	ଟ. ୧୫.୦୦
୨ ।	ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପୃଥିବୀ	ଟ. ୨୦.୦୦
୩ ।	ଉଦ୍ଭିଦର କିଏ କ'ଣ ?	ଟ. ୬.୦୦
୪ ।	ଓଡ଼ିଶାର ଔଷଧ ବୃକ୍ଷ	ଟ. ୨୦.୦୦
୫ ।	ଆଜିର ଆମେରିକା (ଆମେରିକା ଗ୍ରମଣ କାହାଣୀ)	ଟ. ୫୦.୦୦
୬ ।	ଶତାବ୍ଦୀ ସାଧକ ('ସମାଜ' ସଂପାଦକ ଡକ୍ଟର ରାଧାନାଥ ରଥଙ୍କ ଜୀବନୀ)	୫୦.୦୦
୭ ।	ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗର ମାଜିକା	ଟ. ୧୫.୦୦
୮ ।	କାମୋଡୋ ଦ୍ଵୀପର ଦ୍ରାଗନ (ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସ)	ଟ. ୧୬.୦୦
୯ ।	ଚାଲିଯିବା ଆମେରିକା (ଶିଶୁ ଗ୍ରମଣ କାହାଣୀ)	ଟ. ୧୨.୦୦
୧୦ ।	ଶତାବ୍ଦୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଜ୍ଞାନ କଥା	ଟ. ୨୦.୦୦
୧୧ ।	ଜନ ସେବକ ରାଧାନାଥ ରଥ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜୀବନୀ)	ଟ. ୧୦.୦୦
୧୨ ।	ବିଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ଯାତ୍ରା	ଟ. ୩୫.୦୦
୧୩ ।	ଆଜିର ବିଜ୍ଞାନ (ବିଜ୍ଞାନ ଏକତମା ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ)	ଟ. ୩୦.୦୦
୧୪ ।	ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ବିଜ୍ଞାନ	ଟ. ୩୫.୦୦
୧୫ ।	ଗଛ ବଞ୍ଚିଲେ ଆମେ ବଞ୍ଚିବା	ଟ. ୫.୦୦
୧୬ ।	ଭାରତର ଚୁଙ୍ଗାରେ ସନ୍ଧ୍ୟା	ଟ. ୫.୦୦
୧୭ ।	ଆମ ପରିବେଶ (ଅନୁବାଦ)	ଟ. ୩୪.୦୦
୧୮ ।	ଜୀବଜଗତର ବିପ୍ଳବ	ଟ. ୨୦.୦୦
୧୯ ।	ଜୀବଜଗତର (ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ)	ଟ. ୨୫.୦୦
୨୦ ।	ମହାକାଶକୁ ଯାତ୍ରା (ପ୍ରଥମ ଭାଗ)	ଟ. ୫.୦୦
୨୧ ।	ମହାକାଶକୁ ଯାତ୍ରା (ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗ)	ଟ. ୫.୦୦
୨୨ ।	ଘର ଭିତରେ କଳାକା'	ଟ. ୮.୦୦
୨୩ ।	ଆମ ପୃଥିବୀ	ଟ. ୮.୦୦
୨୪ ।	ଅଜଣା ଗ୍ରହରେ ଜନ ଓ ମେରୀ (ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସ)	ଟ. ୩୦.୦୦
୨୫ ।	ନୀଳ ସାଗରର ଆତ୍ମବିଧି	ଟ. ୩୫.୦୦
୨୬ ।	ଝିଟିପିଟି କହେ (ସଂପାଦିକ)	ଟ. ୬୦.୦୦
୨୭ ।	ମଣିଷ ଶିକାର (କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପ)	ଟ. ୪୫.୦୦
୨୮ ।	ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଜ୍ଞାନ ଗଳ୍ପ	ଟ. ୪୦.୦୦
୨୯ ।	ବିଦ୍ୟୋବିତ ପୃଥିବୀ (ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସ)	ଟ. ୪୫.୦୦
୩୦ ।	ବିବର୍ଣ୍ଣିତ ପୃଥିବୀ	ଟ. ୨୦.୦୦
୩୧ ।	ଡେପୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ (ନବ ସାକ୍ଷରଙ୍କ ପାଇଁ)	ଟ. ୮.୦୦

ସେନିଗଲର ସାଗରବେଳା

ଦିଗବଳୟ ଯାଏ ଲମ୍ବିରହିଛି ରାଶିରାଶି ଚୂନା ବାଲିର ସମ୍ଭାର । ଯେଉଁଆଡ଼େ ଚାହିଁଲେ ବାଲୁକା ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଖଣ୍ଡ ଅବସ୍ଥିତି । ପୂର୍ଣ୍ଣମୀର ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦିଗବଳୟ ଛାଡ଼ି ଆକାଶପଥର ଯାତ୍ରୀ ହେଲାଣି । ବାଲିପାହାଡ଼ର କୋଡ଼ଛାଡ଼ି ରାତ୍ରିଚର ଚନ୍ଦ୍ର କ୍ରମେ ନିଜର ଶୁଭ୍ରଦୀପ୍ତ, ଶୀତଳ ଆଲୋକ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଖେଳାଇବାର ଉପକ୍ରମରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ନୀଳ ଆର୍ଲାଣ୍ଟିକ ମହାସାଗର । ସାଗରବେଳାରୁ ବହି ଆସୁଛି ଧୀର ଶୀତଳ ପବନ । ବାଲୁକାରାଶି ଦିନରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୌଦ୍ର ତାପରେ ଯେପରିଭାବେ ହଠାତ୍ ତାତିଯାଏ, ରୌଦ୍ର ହୋଇଉଠେ ଏହାର ଶରୀର ସେହିପରି ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତାଙ୍କ ବିଦାୟ ସହିତ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ମଧ୍ୟ ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯାଏ । ଅସୁମାରୀ ପୃଥିବୀର ବୈଚିତ୍ର୍ୟ । ପ୍ରକୃତିରାଶୀର ଶୋଭା ସମ୍ଭାରର ସତେ ଯେପରି ଶେଷ ନାହିଁ । ଏହି ମରୁକ୍ଷେତ୍ର ପୃଥିବୀର ସର୍ବବୃହତର ମରୁଭୂମି ସାହାରା । ଯାହାର ନାଁ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ପ୍ରାୟ ଅଧେ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିସ୍ତୃତ ଏହି ବାଲୁକା ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଆକାର ଯେପରି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, ଏହାର ବିସ୍ତୃତ ମଧ୍ୟ ତତୋଽଧିକ । କେତେବେଳେ ଏହା ଶୀତଳ ତ ପୁଣି ହଠାତ୍ କେତେବେଳେ ମରୁ ଝଡ଼ସହ ହୋଇଉଠେ ଉଗ୍ର । ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗଗାମୀ ବାୟୁ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ସୃଷ୍ଟିକରେ ପ୍ରଳୟର ରୂପରେଖ । ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ ସମତଳ ବାଲୁକା ରାଶି ସେଠାରେ ହଠାତ୍ ମୁଣ୍ଡଟେକେ ବାଲିର ପାହାଡ଼ । କେତେ ମରୁ ଯାତ୍ରୀ ଯଦି ବା ଦୈବାତ୍ ଏହି ମରୁଝଡ଼ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଏଥିରୁ ନିସ୍ତାର ପାଇ ପେରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଉଠେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ । ମଝିରେ ମଝିରେ ଅସୀମ ମରୁଭୂମି ଭିତରେ ପୁଞ୍ଜାଏ ଖଜୁର ଗଛ ନିରବରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ମରୁଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟିକରିଛି । ସାମାନ୍ୟ ଟିକେ ଜଳ କେତେକ କଷ୍ଟକିତ ଗଛ ଆଉ ସବୁ ମରୁ ଉଦ୍ଭିଦରାଜିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଉଦ୍ୟାନ ମରୁଯାତ୍ରୀପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳଭାବେ ପରିଚିତ । ମାସମାସ ଧରି ବୃକ୍ଷଲତାଙ୍କ ଦର୍ଶନରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ମରୁଯାତ୍ରୀମାନେ ଏହିଠାରେ ବେଳେବେଳେ ଆଶ୍ରୟ ନିଅନ୍ତି । ଖଜୁରି କୋଳିର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ମୁଗ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି । ଜଳ

କଷ୍ଟ ଭୋଗୁଥିବା ଓଟ ମୁହଁରେ ପାଣି ମୁହିଁଏ ଦିଅନ୍ତି, ଶ୍ୟାମଳ ଉଦ୍ଭିଦରାଜିକୁ ଆଖିପୁରାଇ ଦେଖନ୍ତି ଆଉ ପରେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଆଗେଇ ଚାଲନ୍ତି ।

ସାହାରା ମରୁଭୂମିର ପଶ୍ଚିମପାର୍ଶ୍ବରେ ଅବସ୍ଥିତ ମରୁରାଜ୍ୟ ସେନିଗଲ । ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରାତିକ୍ଷୁଦ୍ର ଦେଶ । ଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ଭାଗ ସାହାରା ଦ୍ବାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ । ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ବକୁ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ କରିଛି ଆର୍ଲାଣ୍ଟିକ ମହାସାଗର । ସାଗର କୂଳକୁ ଲାଗିରହିଛି କେତୋଟି ଛୋଟବଡ଼ ସହର । ଏହି ସହର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ମରୁ ଉପାତରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ସହର ପାର୍ଶ୍ବରୁ କିଛିଦୂର ଚାଲିଆସିଲେ ଆଖିରେ ପଡ଼େ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସାହାରାର ଭୟଙ୍କର ରୂପ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଦିଗ୍ବଳୟକୁ ସ୍ବର୍ଣ୍ଣକରିଛି ଆର୍ଲାଣ୍ଟିକର ନୀଳ ଜଳଧାରା ତ, ଅନ୍ୟପଟେ ଦିଗ୍ବଳୟଯାଏ ଲାଗିରହିଛି ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବାଲୁକାରାଶି । ଦର୍ଶକ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆହୋଇ ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ବିଭୋର ହୋଇଉଠେ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ନୀଳ ଭିତ୍ତି ସଞ୍ଚାରକାରୀ ସାଗର ବକ୍ଷରୁ ଉଠୁଛି ଭୀମକାୟ ଉଭାଙ୍ଗ ଲହରୀମାଳା ଆଉ ଅନ୍ୟପଟେ ବାଲୁକା ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେଉଛି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ମରୁଝଡର ତାଣ୍ଡବଲୀଳା । କେତେ ଭୀମ ଏଇ ପ୍ରକୃତି, ପୁଣି ବେଳେବେଳେ ଏହା କେତେ ଶାନ୍ତ, କମନାୟ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟ ସତେ ! ରାତ୍ରିର ଶୀତଳ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାସିକ୍ତ ଅପରୂପ ରୂପରେ ମଗ୍ନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡେଭିଡ୍ କହିଉଠିଲେ ମନକୁମନ । ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି ବୈଜ୍ଞାନିକ ରୋଜାଲିନା । ସେ ଯେ ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀ ବା କେବଳ ସହକାରୀ ତାହା ନୁହେଁ ପରୀ ମଧ୍ୟ । ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ବିଚ୍ଛୁରିତ ରାତ୍ରିର ରୂପ ସାହାରାର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଶୋଇରହି ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ ସ୍ବାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟେ । ସୁଦୂର ଆମେରିକାର ଗହଳିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଷ୍ଟନ ସହରରୁ ଆସିଛନ୍ତି ଏଇ ଦୁଇ ବୈଜ୍ଞାନିକ । ଏଠାରେ ନାଁ ଅଛି ଗହଳି ଚହଳି ନା ଅଛି ବୃହତ୍ତାକାର ସହର ବା ଅନ୍ୟ କିଛି କୋଳାହଳମୟ ଆକର୍ଷଣ । ସବୁ ଏଠାରେ ନୀରବ, ନିଷ୍ପନ୍ଦ । ମାତ୍ର କେତେଲକ୍ଷ ଜନସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ମରୁଦେଶ ସେନିଗଲ । ନିକଟରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ସହରରୁ ଦେଖାଯାଉଛି ମରୁଭୂମିଦେଇ ଯାଇଥିବା ରାସ୍ତାକଡର କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକ ବର୍ଷାଳୀ । ଚନ୍ଦ୍ରାଲୋକର ଝାପସା କିରଣରେ କିନ୍ତୁ ସ୍ବଚ୍ଛ ବାରିହୋଇପଡୁଛି ନୂତନ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ବୃହତ୍ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର । ମହାକାଶର ବିପ୍ଳୟଭେଦ କରିବାକୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ବୃହତ୍ ଯନ୍ତ୍ରପିଣ୍ଡ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ । ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ଏକର ସ୍ଥାନରେ ବାଲୁକା ଭୂଖଣ୍ଡରେ ସ୍ଥାପିତ ଏହି ଯନ୍ତ୍ର ଆକାଶର

ବହୁ ଉଚ୍ଚ ଯାଏ ବ୍ୟାପିରହିଛି । ନିକଟରେ ଅନେକ ସୌଧ । ଏହାର ପରିସରକୁ ଆବୃତକରି ରଖିଛି ଅତିଉଚ୍ଚ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଚୀର । ପ୍ରାଚୀର କଡ଼େକଡ଼େ ଅନେକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ଜଳୁଛି । ସତେଯେପରି ଏହି ସ୍ଥାନ ଆଲୋକ ସମ୍ଭାର ଦ୍ୱାରା ବାରି ହୋଇପଡ଼ୁଛି ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳଠାରୁ । ଆକାଶକୁ ମୁଣ୍ଡଟେକି ରହିଥିବା ବୃହତ୍ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରର ଆଗ୍ରଭାଗରେ ଜଳୁଛି ଦିବାରାତ୍ରୀ ନାଲି ରଙ୍ଗର ଏକ ଆଲୋକ । ବିଚିତ୍ର ଏହି ପରିବେଶ, ଶାନ୍ତ ମରୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସତେ ଯେପରି ଏକ ବୃହତ୍ ଆଲୋକ ବର୍ତ୍ତନା ଜ୍ୱଳନ୍ତରହି ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ସୃଷ୍ଟିକରୁଛି ।

ତେଭିତ୍ ଓ ରୋଜାଲିନା ଅନେକବେଳୁ ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି ମରୁଭୂମିଆଡ଼େ । ସାରାଦିନ ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରୀତ ଗବେଷଣାଗାର ଭିତରେ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହୋଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ଗବେଷଣା ପୁଣି ସୀମାହୀନ ମହାକାଶ ବିଷୟରେ ଯାହା ଅବ୍ୟକ୍ତ, ଅପରିସୀମ, ଅଜଣା, ଅସଂଖ୍ୟ ବିସ୍ମୟରେ ଭରପୂର । ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଗରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ଉଭୟ । ଚାଲିଚାଲି ମରୁଭୂମିର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣତାକୁ କଳନା କରୁକରୁ ସେମାନେ ଚାଲି ଆସିଥିଲେ ଗବେଷଣାଗାରର ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଏକ କିଲୋମିଟର ଦୂର ଯାଏ । ବାଲୁକା ଉପରେ ଏକ ସତରଞ୍ଜି ପକାଇଦେଇ ସେଥିରେ ନିଜର ଅବଶ ଶରୀରକୁ ଗଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ ତେଭିତ୍ । ପାଖରେ ପଡ଼ି ରୋଜାଲିନା ସ୍ୟାଣ୍ଡଭଇଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ବ୍ୟସ୍ତଥିଲେ । ଟିପିନ୍ ବ୍ୟାଗ ଖୋଲି ସେ ସ୍ୟାଣ୍ଡଭଇଟ୍ ଓ କପି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପାଇଁ । ନିର୍ଜନତାକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡରୂପେ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ହେଲେ ଖାଦ୍ୟପାନୀୟ ଯେ ସହଯୋଗୀ ପଦାର୍ଥ ଏହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରୁଥିଲେ ପତିପତ୍ନୀ । ଶୁଭ୍ରଦୀପ୍ତ ଆକାଶରେ ପରିସ୍ପର୍ଶ ହେଲେଣି କୋଟି କୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର । ଅସୁମାରୀ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା, ଅକୁହା ସେମାନଙ୍କର ବିସ୍ମୟ, ଅଜଣା ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥିତି, ସର୍ବୋପରି ଅନାମ ଏହି ନୈସର୍ଗିକ ବିସ୍ମୟକୁ ଖାଲି ଆଖିରେ ଦେଖିଚାଲିଥିଲେ ତେଭିତ୍ । ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟତମ ବୃହତ୍ତମ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଏମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳନ ସବୁବେଳେ ଦେଖୁଥିବା ଏହି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦମ୍ଭରକୁ ମଧ୍ୟ ବିସ୍ମୟ ଓ ପୁଲକ ଆଣିଦେଉଥିଲା ଏହିଭଳି ସୌରପିଣ୍ଡର ଅବସ୍ଥିତି । ତେଭିତ୍ ଚିହ୍ନାର କରିଉଠିଲେ ଦେଖ ରୋଜି ! ଓଟ୍ ମେଘମାଳ ଅଞ୍ଚଳର କୋଟିକୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର ସମ୍ଭାର କେତେ ଚମତ୍କାରଭାବେ ପରିସ୍ପର୍ଶ ହେଲେଣି । ଆଜିର ଏ ନିର୍ମଳ ଆକାଶ କେତେ ଚମତ୍କାର ସତେ !

କେବଳ ନିର୍ମଳ ଆକାଶର ସୁବିଧାପାଇଁ ତ ଆମେ ଆସିଥିଲେ ସୁଦୂର ଆଫ୍ରିକାକୁ । ଆଫ୍ରିକାର ସାହାରା ମରୁଭୂମି ଅଞ୍ଚଳ ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ଷବର୍ଷ ଧରି ବାଦଲଖଣ୍ଡେ ଆକାଶରେ ଦେଖିବା ସ୍ବପ୍ନ, ସେହିପରି ସବୁବେଳେ ନିର୍ମଳ ଆକାଶ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗଥିବା ମରୁଭୂମି ରାଜ୍ୟ ସେନିଗଲରେ ଛାପନ କରାଯାଇଛି ବିଶ୍ବର ବୃହତ୍ତମ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର । ଆମେରିକା, ଯୁରୋପ ଓ ବିଶ୍ବର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଦେଶରେ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରେ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାପାଇଁ ନୀରବ ନିଷ୍ଠୁଳ ସର୍ବଦା ଉତ୍କଳ ଆକାଶ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଥିବା ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଗ୍ରହଣୀୟ ।

ସତରଞ୍ଜି ଉପରେ ଶୋଇରହି ଅସୀମ ମହାକାଶକୁ କଳନା କରୁଥିଲେ ତେଭିଡ଼ । ରୋଜାଲିନା କଫି ଓ ସ୍ୟାଣ୍ଡଉଇଚ୍ ଧରି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଲେଣି କେତେବେଳୁ । ଉଭୟ ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ରାତ୍ରି ଆଗତ ସହିତ ମରୁଭୂମି କ୍ରମେ ଶୀତଳ ହୋଇଆସୁଥିଲା । ସୁଲୁସୁଲିଆ ଥଣ୍ଡାପବନ ବୋହିଆସୁଥିଲା ଆଟଲାଣ୍ଟିକ ମହାସାଗର ଆଡ଼ୁ । ମରୁଭୂମିରେ ପବନ ଖେଳ ଯୋଗୁଁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା ଅନେକ ବାଲିର ପିରାମିଡ଼, ଛୋଟବଡ଼ ବାଲି ପାହାଡ଼ । ଅଗଷ୍ଟମାସ । ଉତ୍ତରଦିଗରେ ସପ୍ତର୍ଷି ତାରକାମଣ୍ଡଳୀ କେତେବେଳୁ ଉଦୟ ହୋଇସାରିଲେଣି । ତାହା ତଳକୁ ଦିଗ୍ବଳୟ ଆଡ଼କୁ ଶିଶୁମାର ଓ ବୃଷପର୍ବୀ ତାରକା ମଣ୍ଡଳୀ । ଧୂବତାରା କ୍ରମେ ଅଧିକ ଉତ୍କଳ ହେବାରେ ଲାଗିଲାଣି । ଦକ୍ଷିଣଦିଗକୁ ହାତ ଦେଖାଇ ବାସୁକୀ ନକ୍ଷତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦେଖାଇ ଦେଉଦେଉ ‘ଆକାଶଗଙ୍ଗା’ ଛାୟାପଥର ବିସ୍ତୃତିକୁ ଉଭୟ କଳନା କରୁଥିଲେ । ମଝିରେ ମଝିରେ ମରୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ରହିଛି କେତୋଟି କଷ୍ଟକିତ ବୁଦାଲିଆ ଉଭିଦ । ହଠାତ୍ ରୋଜାଲିନା ଚିତ୍କାର କରିଉଠିଲେ । ଘଟଣା ଜାଣିବାକୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇଲେ ତେଭିଡ଼ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛି ଦୂରରେ ଠିଆହୋଇଥିଲା ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଜୀବ । ଆକୃତି ଶିଆଳପରି । ରୋଜାଲିନା ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିବା ପାଉଁରୁଟିକୁ ଉଦରସ୍ଥ କରିବାରେ ମଗ୍ନ ରହିଥିଲା । ବୃହତ ମରୁଭୂମିରେ ଏ ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ଛୋଟ ଶିଆଳ, ମୂଷା, ସାପ ଇତ୍ୟାଦି କାଁ ଭାଁ ଦେଖାଦିଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ଉପକୂଳ ନିକଟ ହୋଇଥିବାରୁ ଓ ନିକଟରେ ସହର ତଥା ଜନବସତି ରହିଥିବାରୁ ଏହି ଜୀବଟି ବୋଧହୁଏ ଆଖପାଖ କେଉଁ ବୁଦାରେ ରହିଥିଲା । ପବନରେ ଖାଦ୍ୟର ଆଗ୍ରାଣପାଇ ଛୁଟିଆସିଛି ଏଠାକୁ । ବ୍ୟସ୍ତହେବାର କିଛି ନାହିଁ ରୋଜି । ଏହି ପ୍ରାଣୀଟି ହିଁସ୍ର ନୁହେଁ,

ସେ ତା'ର କାମସାରି ଚାଲିଯିବ । ପରେ ପରେ ହୁଏତ ଆଉ କେତେକ ଜୀବ ତାକୁ
ଅନୁସରଣକରି ଆସିପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ଫେରିବା ହିଁ ଶ୍ରେୟସ୍କର । ଉଠି ପଡିଲେ ଡେଉଁଦି
ଓ ରୋଜି । ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ଘଣ୍ଟାରେ ଆଠଟା ବାଜିବାର ସୂଚନା ମିଳିଲାଣି ।
ସେମାନଙ୍କୁ ବାଲୁକା ପଥରେ ଏକ କିଲୋମିଟର ଯାଏଁ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଶାନ୍ତ
ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶକୁ ଛାଡ଼ି ଏତେ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଜିଜ୍ଞା ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ବାଧାହୋଇ ଉଠିଲେ ଡେଉଁଦି ରୋଜିଙ୍କର ଅନୁରୋଧରେ ।

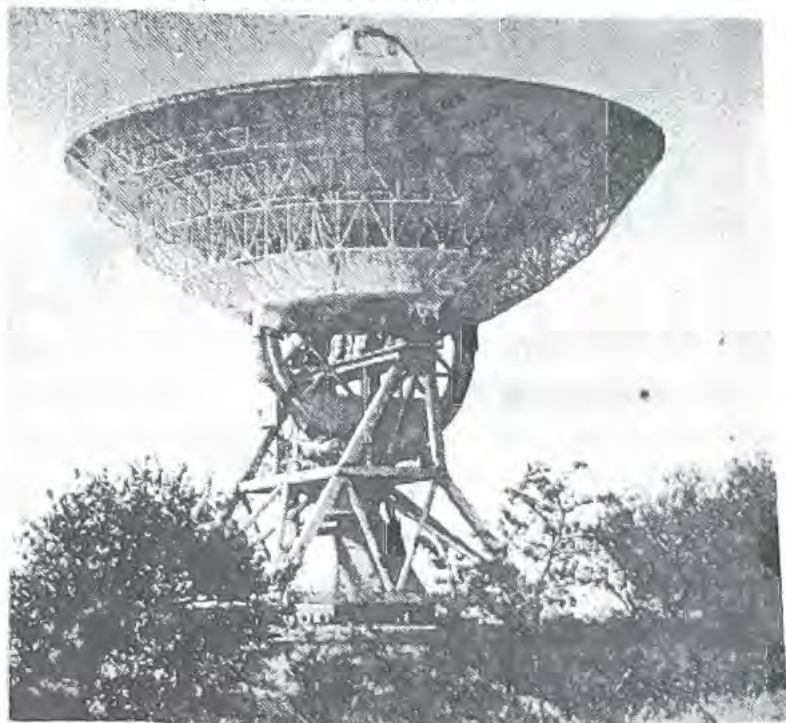

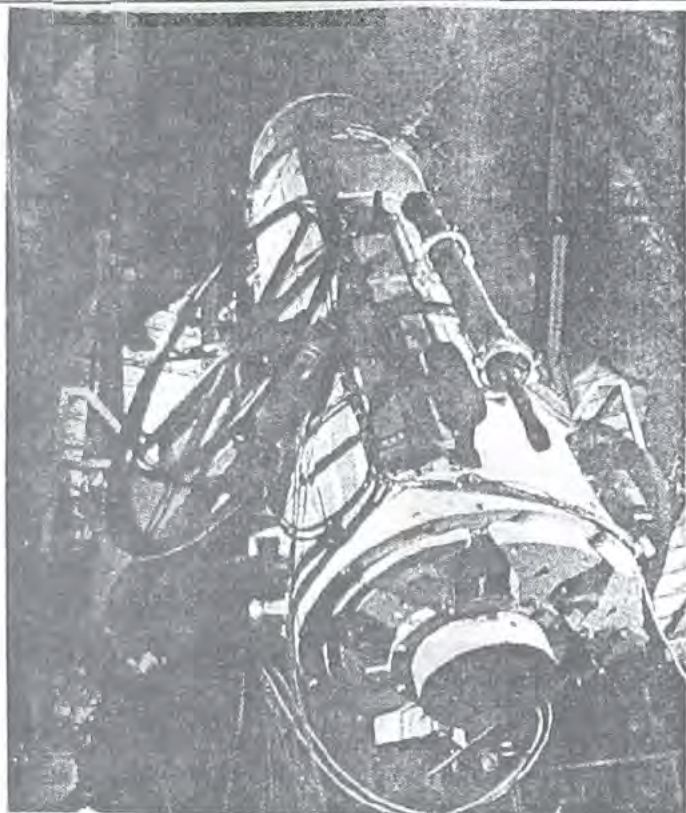
କିଙ୍ଗ୍‌ସ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିର

ଆଫ୍ରିକାର ସେନିଗଲରେ ନିର୍ମିତ କିଙ୍ଗ୍‌ସ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିର ପୃଥିବୀର ବୃହତ୍ତମ ତଥା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ସମ୍ପନ୍ନ ମାନମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । ଏଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ବୃହତ ଆଞ୍ଚିନାକୁ ଦେଖି ମାନବ ହତବାକ୍ ହୋଇଯାଏ । ବିରାଟକାୟ ଗୋଲାକାର ଘୂର୍ଣ୍ଣନଶୀଳ ଏହି ଆଞ୍ଚିନାର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ରହିଛି ଏକ ତଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣକାରୀ ରିସିଭର । ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ରହିଛନ୍ତି କୋଟିକୋଟି ଛାୟାପଥ । ଆମରି ପୃଥିବୀ ତଥା ସୌରଜଗତ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ରହିଥିବା ଛାୟାପଥର ନାମ ହେଉଛି ‘ଆକାଶଗଙ୍ଗା’ । ଆକାଶଗଙ୍ଗା ଛାୟାପଥପରି ଏକ କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଛାୟାପଥ ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ରହିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଆକାଶଗଙ୍ଗାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ବଡ଼ ଓ ସାନ ଶହଶହ କୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର, ଗ୍ରହ-ଉପଗ୍ରହମାନ ରହିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏତେବଡ଼ ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କିପରି ଦୂରୁହ ବ୍ୟାପାର ତାହା କଳ୍ପନା କରାଯାଇପାରୁ ନାହିଁ । ଆକାଶଗଙ୍ଗା ଛାୟାପଥ ପ୍ରାୟ ତିରିଶ ଲକ୍ଷ ଆଲୋକବର୍ଷ ଅଞ୍ଚଳରେ ମାଡି ରହିଛି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏହାର କେନ୍ଦ୍ରଠାରୁ କୋଡିଏ ଲକ୍ଷ ଆଲୋକବର୍ଷ ଦୂରରେ ରହିଛି (ଆଲୋକର ଏକ ସେକେଣ୍ଡକୁ ଗତି ତିନିଲକ୍ଷ କିଲୋମିଟର ହେଲେ ଏହା ଘଣ୍ଟାକରେ, ଦିନକରେ ଓ ବର୍ଷକରେ ଯେତେବାଟ ଗତିକରିଯିବ ତାହା ହିଁ ଏକ ଆଲୋକ ବର୍ଷ) । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଅସୀମ ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରୁ ଅନ୍ୟ ନକ୍ଷତ୍ର ଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସହ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହ ଓ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରିବା ସାଧାରଣ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । ପୁଣି ମହାକାଶଆଡୁ ପୃଥିବୀପ୍ରତି ସବୁବେଳେ ବିପଦ ରହିଛି । ଧୂମକେତୁ ଓ ଗ୍ରହାଣୁପୁଞ୍ଜର ଗତିବିଧି ସବୁବେଳେ ଆମପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଆସିଛି । ତେଣୁ ଏ ସବୁ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ସେନିଗଲଠାରେ ଏହି ବୃହତ ବେତାର ଟେଲିସ୍କୋପ ବା ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।

ସାଧାରଣତଃ ଆମଠାରୁ କୋଟିକୋଟି ମାଇଲ ଦୂରରେ ରହିଥିବା ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ମଣ୍ଡଳାରୁ ଯେଉଁସବୁ ବେତାର ତରଙ୍ଗ ବା ଆଲୋକ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିଥାଏ

ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚୂଡ଼ତ ଆଣ୍ଟିନାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଦୁର୍ବଳ ତରଙ୍ଗକୁ ଧରି ସଂଗ୍ରହକରେ ଓ ଏକ ଦର୍ପଣପରି ଏହାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଏ । ଏହି ଆଲୋକ ତରଙ୍ଗ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଯିବାଦ୍ୱାରା ଆମେ ବେତାର ତରଙ୍ଗକୁ ଦେଖିପାରୁ ନ ଥିବାବେଳେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ଏ ପ୍ରକାର ବେତାର ତରଙ୍ଗକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଥାଏ ତାହାର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ପଦ୍ଧତିରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇପାରେ । ଆଣ୍ଟିନାର ଆକାର ଓ ଗଠନ ପ୍ରଣାଳୀ ଦ୍ୱାରା ଏହା କେତେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ବେତାର ତରଙ୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ତାହା ନିର୍ଭର କରିଥାଏ । ତେଣୁ କିଙ୍ଗ୍‌ସ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିରରେ ନିର୍ମିତ ଆଣ୍ଟିନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣୟଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ । ମହାକାଶରେ ଯେକୌଣସି ଅଞ୍ଚଳର ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଘୂରାଇ ପାରନ୍ତି । ଆକାଶ ଗଙ୍ଗାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଛାୟାପଥ ‘ଆଣ୍ଡ୍ରୋମେଡା’ ଓ ଅନ୍ୟ ଛାୟାପଥ ତଥା ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ଏହାଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରୁଛି ।

୧୯୩୧ ମସିହାର କଥା । ଆମେରିକାର ବେତାର ଇଞ୍ଜିନିୟର କାଲି ଜନସ୍‌ସି ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଘୋଷଣାକଲେ ଯେ, ସେ ବିଶ୍ୱ ବାହାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ନକ୍ଷତ୍ର, ଛାୟାପଥ ଓ ନୈସର୍ଗିକ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଜ୍ୱଳାଗତଭାବେ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଆସୁଥିବା ଅନେକ କ୍ଷୀଣ ବେତାର ତରଙ୍ଗକୁ ବାରିପାରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧପରେ ଏହି ବାହ୍ୟ ତରଙ୍ଗ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା । ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ବେତାର ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ ମତଦେଲେ ଯେ, ପୃଥ୍ବୀର ଆୟୋନସ୍ଫିୟର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବାହିତ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ହୋଇଥିବାରୁ ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା ଅନେକ କ୍ଷୀଣ ବେତାର ତରଙ୍ଗ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଭେଦକରି ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିପାରୁ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତିତ ପୃଥ୍ବୀପୃଷ୍ଠ ଉପରେ ରହିଥିବା ଅନ୍ୟ ବାୟୁସ୍ତର ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ଏଥିରେ ବ୍ୟାଘାତ ସୃଷ୍ଟିକରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରିହିଛି । ଏହାପରେ ବୃହତ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଓ ବଡ଼ବଡ଼ ଆଣ୍ଟିନା ଗ୍ରହଣକାରୀ କେନ୍ଦ୍ରଦ୍ୱାରା ଏହି

ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବାର ଯୋଜନା କରାଗଲା । ସେନିଗାଲ୍‌ଠାରେ ଆମେରିକା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏହି ବୃହତ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରରେ ତିରିଶଟି ଡିସ୍ ଆଣ୍ଟିନା ସଂଯୁକ୍ତ । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଆଣ୍ଟିନା ୪୫ ମିଟର ବ୍ୟାସଯୁକ୍ତ । ଇଂରାଜୀ ଅକ୍ଷର (Y) ପରି ହୋଇଥିବା ଏହି ବୃହତ ଆଣ୍ଟିନାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାହୁର ଲମ୍ବ ପ୍ରାୟ ଚଉଦ କିଲୋମିଟର । ଆକାଶର ତିରିଶ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳକୁ ବ୍ୟାପି ରହିଥିବା ଏହି ବୃହତ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ପିଣ୍ଡ ମହାକାଶରୁ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଆସୁଥିବା ଯେକୌଣସି ଦୂର୍ବଳ ବେତାର ତରଙ୍ଗକୁ ଧରିପାରିବାରେ ସକ୍ଷମ । ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଶନି, ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହରୁ ଆସୁଥିବା ବେତାର ତରଙ୍ଗକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୂରଦୂରାନ୍ତର ନକ୍ଷତ୍ର ଓ ଗ୍ରହ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଆସୁଥିବା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣକରି ଏହାକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣକରିବା ହେଉଛି କିଙ୍ଗ୍‌ସ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ପୃଥ୍ବୀ ବାହାରେ ଜୀବନର ସତ୍ତା ଖୋଜିବା କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ମାନମନ୍ଦିର ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ହୁଏତ ଆମଠାରୁ କୋଟିକୋଟି ଆଲୋକବର୍ଷ ଦୂରରେ ପୃଥ୍ବୀପରି ଏକ ସତ୍ୟ, ଶିକ୍ଷିତ ସମାଜ ରହିଥିବ ଓ ସେମାନେ ଆମଭଳି ଏକ ସୁଜଳା ସୁଫଳା କୋଳାହଳମୟ ଗ୍ରହରେ ବାସ କରୁଥିବେ - ଏହା ଜାଣିବାପରେ ଆମେସବୁ କେତେ ଆନନ୍ଦିତ ନ ହେବା ସତେ ? ଏହି କେନ୍ଦ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଫେସର ଡେଭିଡ୍ ଓ ରୋଜାଲିନା । ତାଙ୍କସହ ଅନେକ ସହକାରୀ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଓ ଗବେଷକ ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟକରନ୍ତି । ସୁଦୂର ଆମେରିକାର ଟେକ୍ସାସ ପ୍ରଦେଶରେ ଜନ୍ମିତ ଡେଭିଡ୍ ହିଁ ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ । ସାରା ଜୀବନ ସେ ମହାକାଶ ଗବେଷଣାକରି ଅନେକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କରିବାସହ ଅନେକ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଇଚ୍ଛା ସେ ପୃଥ୍ବୀ ବାହାରେ ଜୀବନର ସୂଚକ ରହିଥିବା ଏକ ଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କ ଆଗରେ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବେ । ଅନେକ ଥର ପଢ଼ି ତଥା ସହକାରୀ ରୋଜିଙ୍କୁ ମନର କଥା ସେ କହିସାରିଲେଣି । ପୃଥ୍ବୀ ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ତ କ୍ଷୀଣ ବେତାର ତରଙ୍ଗକୁ ତନ୍ନ ତନ୍ନ କରି ପରୀକ୍ଷା କରିସାରିଲେଣି । ପୃଥ୍ବୀରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବେତାର ବାର୍ତ୍ତା ପଠେଇ ସାରିଲେଣି ମାତ୍ର ଆଜିଯାଏ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତା ତାଙ୍କୁ ମିଳିନାହିଁ । ଅସୀମ ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଯେଉଁଠି ଦୂରତା ମାପିବାକୁ ଆଲୋକକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ସେଠାରେ ଜୀବନର ସତ୍ତା ଖୋଜିପାଇବା କ'ଣ

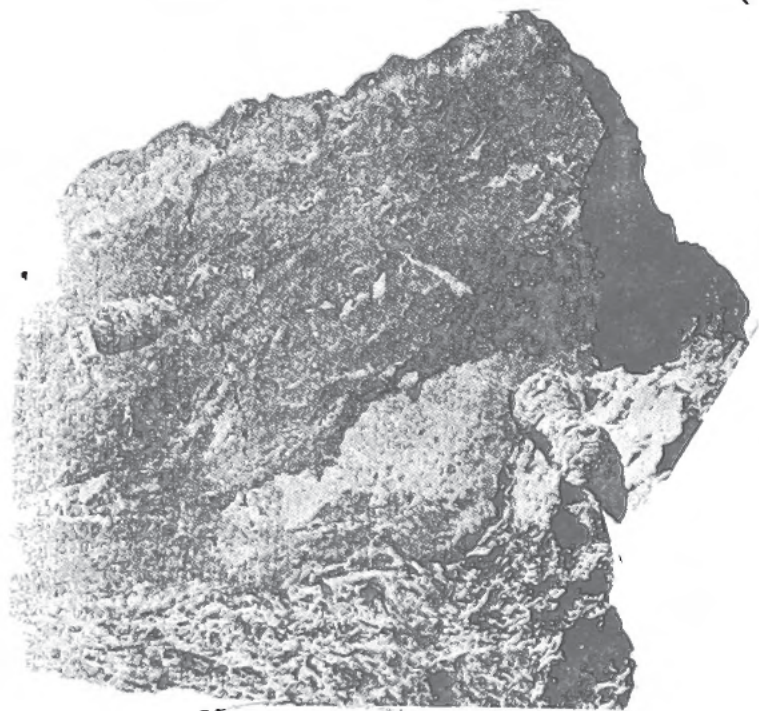
ସହଜ କଥା । ତଥାପି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜୀବନରେ ହତାଶା ନାହିଁ ସେ ସର୍ବଦା ଆଶାବାଦୀ
ଓ ସଫଳକାମୀ । ଏହା ଯଦି ସତ୍ୟ ତେବେ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ଜୀବନରେ କ'ଣ ସଫଳତା
ଆସବ ନାହିଁ ! ଅଲୌକିକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ ସେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ହଁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳହେବ, ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କୁ
ସ୍ୱାନ୍ତନା ଦେଉଥିଲେ ପଦ୍ମା ରୋଜି । ରାତ୍ରି ଯେ ଗୋଟାଏ ବାଜିଲାଣି । ଏଯାଏ
ଆଖିପତା ପଡ଼ୁନାହିଁ । ବୈଜ୍ଞାନିକର ଆଖିରେ ପୁଣି ନିଦ କଣ, ତା'ର ବିଶ୍ରାମ କାହିଁ ?
ତଥାପି ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ରାଜ୍ୟରୁ ଫେରିଆସି ଆଖିପତା ବୁଜିଲେ ଡେଭିଡ଼ । ବଢ଼ିଭୋରୁ
ତାଙ୍କୁ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଯିବାକୁ ହେବ ।

ମହାକାଶରେ ଭାସମାନ ପର୍ବତ

ପ୍ରାତଃ ସୂର୍ଯ୍ୟର କଅଁଳିଆ ରଶ୍ମୀ ସ୍ୱଚ୍ଛ ବାତାୟନ ବାଟଦେଇ ଆସି ପଡୁଥିଲା ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷରେ । ଭୀମ ଆର୍ଲାଣ୍ଡିକ ମହାସାଗରର ଅମାପ ଜଳରାଶୀ ଛାଡ଼ି କ୍ରମେ ଆକାଶଗାମୀ ହେଉଥିଲେ ରକ୍ତିମ ଆଭାସୁକ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ । ଗବେଷଣାଗାରର ସମୟସୂଚକ ଯନ୍ତ୍ର ଚିହ୍ନାରକରି ଜଣାଇଦେଲା ୬ଟା ବାଜିଲାଣି ବୋଲି । ଶଯ୍ୟାଛାଡ଼ିଲେ ଡେଭିଡ଼ । ପ୍ରାତଃ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପନକରି ସାରିଲେଣି ସେତେବେଳକୁ ରୋଜାଲିନା । ଉଭୟେ କିଛି ସମୟ ଭିତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତହୋଇ ଆଗଲେଲେ ଗବେଷଣାଗାର ଆଡ଼େ । ତାଙ୍କପାଇଁ ଗବେଷଣାଗାରରେ କାର୍ଯ୍ୟକରିବାର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନାହିଁ । ଅନେକଦିନ ସେହିଠାରେ ହିଁ ରହିଯିବାକୁ ହୋଇଛି ଉଭୟଙ୍କୁ । ଖାଇବା ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି ଅନେକଥର ସେମାନେ ଗବେଷଣାଭିତରେ ମନ୍ତ୍ରିରହି । ଗବେଷଣାଗାରର ସ୍ୱୟଂଚଳିତ ଦ୍ୱାର ଡେଭିଡ଼ ଓ ରୋଜାଲିନା ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଆପେ ଆପେ ଖୋଲିଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସତେ ଯେପରି ସ୍ୱାଗତ୍ କରୁଥିଲା । ପ୍ରଶସ୍ତ ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଗବେଷଣା କୋଠରୀ, ଆଗରେ ଅନେକ ଗୋଲାକାର ନଳୀ । ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇରହିଛି । ଏହାରି ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଆମଠାରୁ କୋଟିକୋଟି ଆଲୋକ ବର୍ଷ ଦୂରରେ ଥିବା ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କୁ ଆଉ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଅଜଣା ତଥ୍ୟ । ମଙ୍ଗଳ ଓ ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଥିବା ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳଆଡ଼େ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରର ଦିଗ ସ୍ଥିରକରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଡେଭିଡ଼ ଜଣେ ସହକାରୀଙ୍କୁ । ଗତଦିନର ଗବେଷଣା ନଥିପତ୍ର ଦେଖିବାରେ ସେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଉଥିବା ଓ ପୃଥିବୀରେ ଆସି ପହଞ୍ଚୁଥିବା ବେତାର ତରଙ୍ଗର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଳେଷିତ ତଥ୍ୟରାଜି ତାଙ୍କ ଆଗରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ତଳ ତଳକରି ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷାକରି ଚାଲିଥିଲେ' ହୁଏତ ଏହି ତଥ୍ୟରୁ କିଛି ନୂତନତ୍ୱ ଜଣାପଡ଼ିବ, ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ବିସ୍ମୟରୁ କିଛି ଉଦ୍ଭାସିତ ହେବ ଏହି ଆଶାନେଇ । ହଠାତ୍ ସେ ଅଟକିଗଲେ । ଏ କ'ଣ ? ଓଟ୍ ମେନ୍ସମାଲ ନିକଟରେ ସୁପ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା କେତେକ ଧୂମକେତୁଙ୍କ

ଗତିବିଧିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସୂଚନା... ସେହି କାରକଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକ ସେ ପରୀକ୍ଷାପାଇଁ ଅଲଗାକରୁଥିଲେ । ଗତକାଳି ଏହି ତଥ୍ୟ ମହାକାଶ ସର୍ବେକ୍ଷଣବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ‘ଆକାଶଗଙ୍ଗା’ ଛାୟାପଥରେ ‘ଓଟ’ ମେଘମାଳର ଅବସ୍ଥିତି ପୃଥ୍ବୀ ଓ ସୌରମଣ୍ଡଳଠାରୁ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ଆଲୋକବର୍ଷ ଦୂରରେ । ମାତ୍ର ଏ କ’ଣ ? ତାଙ୍କ ସହକାରୀ ହଠାତ୍ ଚିତ୍କାର କରିଉଠିଲେ ସାର ! ଚଞ୍ଚଳ ଆସନ୍ତୁ ଏକ ବିପଦର ସମ୍ଭାବନା ବୋଧହୁଏ । ତାଙ୍କର ସହକାରୀଙ୍କୁ ସେ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରର ଲକ୍ଷ ଗ୍ରହାଣୁମଣ୍ଡଳ ଆଡ଼େ ବୁଲାଇ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁମଣ୍ଡଳ ବିଷୟରେ ଆଜି ସେ ଗବେଷଣା କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସହକାରୀ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ ଡକ୍ଟର ଆଲବର୍ଟ । ସେ ଚିତ୍କାରକରିବା କୌଣସି ସାଧାରଣ ଘଟଣା ନୁହେଁ । ନିଶ୍ଚିତଭାବେ କିଛି ଅଘଟଣର ସୂଚନା । ତେଣିତ୍ ତଦ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ଉଠିଗଲେ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ନିକଟକୁ । ଦୂରବୀକ୍ଷଣର ଗୋଲାକାର ମଣ୍ଡଳୀରେ ନିଜର ଚକ୍ଷୁ ଲଗାଇବା ମାତ୍ରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଚମକି ଉଠିଲେ, ଏ କ’ଣ ? ଏକ ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁପିଣ୍ଡ । ସେ ଆଜିଯାଏ

(ଗ୍ରହାଣୁମଣ୍ଡଳ ଓ ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁ)

ଏତେବଡ଼ ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ ବୋଧହୁଏ ଦେଖି ନଥିଲେ । ମଙ୍ଗଳ ଓ ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳର ଗ୍ରହାଣୁମଣ୍ଡଳରେ ରାସମାନ ଏହି ବୃହତ ଗ୍ରହାଣୁ ଏକ ପର୍ବତ ଆକାରପରି ଜଣାପଡ଼ୁଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଏହି ମଣ୍ଡଳର ବାହ୍ୟସ୍ତରରେ ଗତି କରୁଥିବାପରି ଜଣାପଡ଼ୁଥିଲା । ଯଦି ଏହାର ଗତିପଥ ପୃଥିବୀଆଡ଼େ ଆସେ ତେବେ ତ ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ଘୋର ବିପଦର ସମ୍ଭାବନା । ଡେଭିଡ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଜରୁରୀକାଳିନ ଘଣ୍ଟିକୁ ତୁରନ୍ତ ବଜାଯାଉ । ଯାହା କରିବାକୁ ହେବ ତତ୍କ୍ଷଣାତ ଠିକ୍ କରିବାକୁ ହେବ । କେନ୍ଦ୍ରର ସମସ୍ତ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଏକ ମିନିଟ ଭିତରେ ଏକାଠିହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଡେଭିଡ୍ । ବିପଦ ଘଣ୍ଟି ଚିହ୍ନାର କରିଉଠିଲା ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ । ସେପରି କୌଣସି ବିପଦ ନ ଦେଖାଦେଲେ ଏହି ଘଣ୍ଟି ସାଧାରଣତଃ ବଜାଯାଏ ନାହିଁ । ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରରେ ହଇଚଇ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା । ଅନେକଙ୍କ ପାଟିରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିବା ଅଧାକଥା ମଧ୍ୟ ଅଟକିଗଲା । ସମେସ୍ତ ଯେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ସବୁଛାଡ଼ି ଆଗଇଲେ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷଆଡ଼େ । ସବୁଆଡ଼େ ଚପ୍ପରତା, ଯେପରି କିଛି ଗୋଟାଏ ଚରମ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ହେବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ।

ଗବେଷଣାଗାରର ବୃହତ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଏହି ବୃହତ କୋଠରୀ ତଳେ ଝଲସୁଛି ମୋଟା ନାଲି ରଙ୍ଗର ପଶମ ଗାଲିଚା । ଧାଡ଼ିଧାଡ଼ି

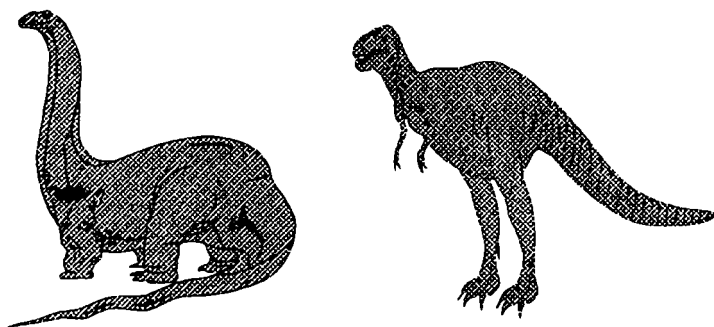
ତୋକି ଓ ମାଲକ୍ରୋଫୋନର ସୁସଜ୍ଜିତ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷ, ଗନ୍ଧାରତାର ପ୍ରଥମ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି । କେତେବେଳୁ ଡେଭିଡ୍ ଓ ରୋଜାଲିନା ପହିଁଥିଲେଣି ସେଠାରେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅପେକ୍ଷା । ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ସହକାରୀ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖୁଥିବା ଗ୍ରହାଣୁ ପୁଞ୍ଜର ପଟୋଗ୍ରାଫ ଗ୍ରହଣକରି ଚେଇସାରିଲେଣି । ଏହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଦର୍ଶିତହେବ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମାତ୍ର କେତେ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ । ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟ ପହଞ୍ଚି ଗଲେଣି । ଡେଭିଡ୍ ଆରମ୍ଭକଲେ, ଆଜି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ବୃହତ୍ତର ସମସ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତ । ସେ ଭିଡ଼ିଓ ଟେପକୁ ସଞ୍ଚାଳନ କରିବାକୁ ସହକାରୀ ଆଲବର୍ଟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷର ବୃହତ ପରଦା ଉପରେ ଭାସିଉଠିଲା ଏକ ଚମକପ୍ରଦ ଚିତ୍ର । ଏକ କଳା ରଙ୍ଗର ମହାକାଶପିଣ୍ଡ, ବୃହତ ଏହାର ଆକାର, ସତେ ଯେପରି ଏକ ଛୋଟ ପାହାଡ଼ କ୍ଷୀପ୍ର ଗତିରେ ମହାକାଶରେ ଏହା ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳ ନିକଟରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣୟମାନ ହେଉଛି । ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳର ଗୋଲାକାର ପଥ ତ୍ୟାଗକରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଏକପ୍ରକାର ପହଞ୍ଚିସାରିଥିଲା ଏହି ମହାକାଶପିଣ୍ଡ । ବୋଧହୁଏ କେତେକ୍ଷଣପରେ ଏହି ପିଣ୍ଡ ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳ ଛାଡ଼ି ଆଗେଇବ ପୃଥ୍ବୀଆଡ଼େ କିମ୍ବା ମହାକାଶର ଅନ୍ୟ ଯେ ଯେକୌଣସି ଅଞ୍ଚଳକୁ । ଅନ୍ୟ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଗଲେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯଦି ଏହି ମହାକାଶ ଦାନବ ପୃଥ୍ବୀ ଆଡ଼େ ମୁହାଁଇଲା ତେବେ କଥା ସରିଲା ! କି ପ୍ରକାର ପ୍ରଳୟକାଣ୍ଡ ଯେ ଏହା ପୃଥ୍ବୀରେ ସୃଷ୍ଟିକରିବ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁର ଅବସ୍ଥିତି ଓ ଗତିପଥ ଦେଖିବାପରେ ସମସ୍ତେ ଆବଦ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ରର ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟ ବରିଷ୍ଠ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ । ସେମାନେ ସବୁ ଏ ପ୍ରକାର ମହାକାଶଗତିକ ପଦାର୍ଥ ସହ ପରିଚିତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ମହାକାଶ ଗବେଷଣା ସମୟରେ ଏଭଳି ଅନେକ ପ୍ରକାଶ ଗ୍ରହାଣୁ ସହ ଏମାନଙ୍କର ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ଯେଉଁପରି ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛି ତାହାହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ହୋଇଥିଲା । କାରଣ ଥରେ ପୃଥ୍ବୀଆଡ଼େ ମୁହାଁଇ ଯଦି ଏହା ଏକ ଜନବସତି ଅଞ୍ଚଳରେ ଧସିଯିଏ ତେବେ କେତେ ଯେ ଧନଜୀବନ ନଷ୍ଟ ହେବ ତାର କଳ୍ପନା କରିହେଉ ନାହିଁ । ଡେଭିଡ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ପୂର୍ବେ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଆସି ଧନଜୀବନ ହାନି ଘଟାଇଥିବା କେତୋଟି ବୃହତ ଗ୍ରହାଣୁ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଡକ୍ଟର ଆଲବର୍ଟଙ୍କୁ । ଗବେଷଣାକେନ୍ଦ୍ରର ବୃହତ ପରଦା ଉପରେ ସଞ୍ଚାଳିତ ଭିଡ଼ିଓ ଟେପରୁ ଭାସିଆସିଲା ଅନେକ ବିଭୀଷିକାମୟ ଗ୍ରହାଣୁଙ୍କ ଚିତ୍ର ।

ଏହି ବିଷୟରେ କେନ୍ଦ୍ରର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିକଟ ଅତୀତର କେତେକ ଘଟଣାବଳୀ ସହ ଗ୍ରହାଣୁର ଯାତ୍ରା ଚିତ୍ର ତଥା ବିଭାଷିକାମୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିଷୟରେ ଆଉଥରେ ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରିବା ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ଭିତ୍ତି ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଲକ୍ଷ ।

ଡାଇନୋସରର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ

ଏକୋଟି ୫୦ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ତଳର ପୃଥିବୀ । ଶ୍ୟାମଳ ବୃକ୍ଷଲତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇସାରିଲେଣି ଅନେକ ଛୋଟବଡ଼ ପ୍ରାଣୀ ଆଉ ଉଦ୍ଭିଦ । ଶ୍ୟାମଳିମାରେ ଭରପୁର ପୃଥିବୀରେ ରାଜୁତି କରୁଥାଏ ରାକ୍ଷସ ଆକୃତିର ଜୀବ ଡାଇନୋସର । କି ବିରାଟ ତାର ଆକୃତି ! ହ୍ରୀତୀଠାରୁ ୫୦/୬୦ ଗୁଣ ବଡ଼ । ଏକକୋଟି ବର୍ଷ ଯାଏ ଏହି ବୃହତ ପ୍ରାଣୀ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଦେଖାଦେଇଥିଲା । ମଣିଷର ସୃଷ୍ଟି ତ ମାତ୍ର ୧୫ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହେଲା । ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର ପୃଥିବୀରେ ଚାଲିଥିଲା ବୈଚିତ୍ର୍ୟମୟ ଲୀଳାଖେଳା, ମାତ୍ର ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଦେଖାଦେଲା ଏକ ବିଭୀଷିକାମୟ ଚିତ୍ର । କି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିଷ୍ଠୋରଣ ଓ ପ୍ରଳୟ । ସାଗର ଗର୍ଭର ଉତ୍ତଳ ଜଳରାଶୀ ଏହି ବିଭୀଷୀକାମୟ ବିଷ୍ଠୋରଣପରେ କେତେ ହଜାର ଫୁଟ ଉପରକୁ ଉଠିଗଲା ପ୍ରଚଣ୍ଡଭାବେ । ପୃଥିବୀରୁ ଆରମ୍ଭହେଲା ଅଗ୍ନି ଉଦ୍‌ଗିରଣ ଓ ଏହାର ପ୍ରଭାବରେ ଉତ୍ତପ୍ତ ମାଟି, ପଥର, କାଦୁଅ ଓ ବିଷାକ୍ତ ବାଷ୍ପ । ଏକକୋଟି ବର୍ଷ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାରକରି ରହିଥାସିଥିବା ବୃହତ ଜୀବ ଡାଇନୋସର ପ୍ରଭୃତି ମାତ୍ର କେତେ ମିନିଟ ଭିତରେ ସମୂଳେ ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଗଲେ । କେତେକ ମାଟିତେଲେ ପୋତି ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ସୁନ୍ଦର ଶ୍ୟାମଳ ପୃଥିବୀ ମାତ୍ର କେତେଦୂର ଭିତରେ ନୀରବ ହୋଇଗଲା, ଏହା ପୃଷ୍ଠରୁ କୋଳାହଳ ଲୋପପାଇଲା, ଡାଇନୋସର

ବଂଶ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଏହା ବନ୍ଧୁର ବିଦାୟନେଲା । ପୃଥ୍ବୀରେ ଥିବା ୭୫ରୁ ୯୫ ଭାଗ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଓ ଉଦ୍ଭିଦରାଜି ସେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡିଲେ । ତେବେ ହଠାତ୍ ଏପରି ଘଟିଲା କାହିଁକି ? ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଅନେକ କିଲୋମିଟର ଆୟତନର ଏକ ବୃହତ ଗ୍ରହାଣୁ ବା ଧୂମକେତୁ ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ଆସି ପୃଥ୍ବୀ ଦେହରେ ମାଡ ହୋଇଥିଲାବୋଲି ପରେ ଗବେଷଣାରୁ ଜାଣିଲେ । ଏହାର ମାଡ ଫଳରେ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଳୟଙ୍କରୀ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ତାହା ପୁଣି ସ୍ଥିତାବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁର ଗତି ଘଣ୍ଟାକୁ ପ୍ରାୟ ୫୦ ହଜାର କିଲୋମିଟର ଥିଲା । ପ୍ରତି ୧୦ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷରେ ଥରେ ପୃଥ୍ବୀର ଏଭଳି ଆକାରର ଉଲ୍ଲ୍‌କା ସହ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ଗ୍ରହାଣୁ ହେଉଛି ପଥରଖଣ୍ଡ ବା ଧାତବଖଣ୍ଡର ସମାହାର । ଏମାନେ ସୌରମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟିଠାରୁ ଏଠାରେ ରହିଆସିଛନ୍ତି । ବୃହସ୍ପତି ଓ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଥିବା ଗ୍ରହାଣୁମଣ୍ଡଳରେ ଛୋଟ ଧୂଳିକଣାଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ବୃହତ ପାହାଡ଼ ଆକାରର ଅନେକ ଗ୍ରହାଣୁ ସବୁବେଳେ ଚୁଲୁଛନ୍ତି । ଅନେକଙ୍କର ଆକାର କେତେ କିଲୋମିଟର । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ ପୃଥ୍ବୀ ନିକଟକୁ କୌଣସି କାରଣବସତଃ ଚାଲିଆସନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପୃଥ୍ବୀର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତହୋଇ ଏମାନେ ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ଆସି ପୃଥ୍ବୀରେ ମାଡ଼ହୋଇ ପ୍ରଳୟକାଣ୍ଡ ସୃଷ୍ଟିକରିଥାନ୍ତି । ଗ୍ରହାଣୁର ଆକାର ଅନୁସାରେ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରଳୟର ମାତ୍ରା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଗ୍ରହର ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ପୃଥ୍ବୀକୁ ଖସିପଡୁଥିବାବେଳେ ପୃଥ୍ବୀର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସହ ଘର୍ଷଣ ଯୋଗୁଁ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡରେ ହଜାର ହଜାର ଡିଗ୍ରୀ ଉତ୍ତାପ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନେକ ଖଣ୍ଡ ରାସ୍ତାରେ ଜଳିଯାଏ । ଏହାକୁ ଆମେ ଉଲ୍ଲ୍‌କାବୋଲି

କହିଥାଉ । ପୃଥ୍ବୀଆତକୁ ଖସିଆସୁଥିବା ଅନେକ ଗ୍ରହାଣୁ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର କେତୋଟି ପୃଥ୍ବୀଯାଏ ଆସିଥାଏ ଓ ଏହାର ଆକାର ଅନୁସାରେ କ୍ଷତି ଘଟାଇଥାଏ । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ବାଲି, ପଥର କିମ୍ବା ଲୌହ, ନିକେଲ ବା ଏହାର ମିଶ୍ରିତ ପଦାର୍ଥରେ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ଦେଖୁଥିବା ଉଲ୍‌କା ଆକାରରେ ଖସିଆସୁଥିବା ଗ୍ରହାଣୁ ପିଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଓ ଏଗୁଡ଼ିକ ପଥର ବାଲିଦ୍ୱାରା ଗଠିତ । ପୃଥ୍ବୀକୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ଶତକଡ଼ା ୯୦ ଭାଗ ଗ୍ରହାଣୁ ଏହି ଶ୍ରେଣୀର । ମାତ୍ର ପୃଥ୍ବୀଯାଏ ଆସି ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ସଂଘର୍ଷ ସୃଷ୍ଟିକରି ପ୍ରଳୟକାଣ୍ଡ ଘଟାଇଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଗ୍ରହାଣୁ କଠିନ ଧାତୁରେ ଗଠିତ ।

ସୃଷ୍ଟି ପରଠାରୁ ପୃଥ୍ବୀ ଏଭଳି ଅନେକ ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଆସିଛି ଓ ଏଇଥିରୁ ହିଁ ଅନେକ ପ୍ରଳୟକାଣ୍ଡ ଘଟିଛି । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ଏଥିରୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ସଂଘର୍ଷରୁ ପୃଥ୍ବୀପୃଷ୍ଠରେ ଜୀବଜଗତ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି ।

ପୃଥ୍ବୀ ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତପ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଭିତରେ ଏହାପୃଷ୍ଠରେ ସୃଷ୍ଟିହୋଇଥିବା ମିଥେନ୍, ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ, ଏମୋନିଆ, ଜଳଭଳି ପଦାର୍ଥ ଗ୍ୟାସୀୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସିଥିବା ଏକାଧିକ ଧୂମକେତୁ ଓ ଗ୍ରହାଣୁର ପୃଥ୍ବୀସହ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିଥିବାର ସୂଚନାମିଳେ । ଧୂମକେତୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଓର୍ଟ ମେଘମାଳା ଅଞ୍ଚଳରେ ସାଧାରଣତଃ ବିୟୁତ ୨୬୦ ଡିଗ୍ରୀ ଉତ୍ତାପରେ ଧୂମକେତୁର ସୃଷ୍ଟି ଓ ଏହା ବରଫ ଓ ଗ୍ୟାସୀୟ ଧୂଳିକଣାରୁ ସୃଷ୍ଟି । କ୍ଷୁଦ୍ର ଗ୍ରହାଣୁର ପୃଥ୍ବୀପ୍ରତି ସେତେ ବିପଦ ନ ଥିବାବେଳେ ସାଧାରଣତଃ ଏକଶହ ମିଟରରୁ ବଡ଼ ଗ୍ରହାଣୁ ପୃଥ୍ବୀପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏହି ଆକାରର ପ୍ରାୟ ଏକଲକ୍ଷ ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ ଏବେ ଗ୍ରହାଣୁ ପୁଞ୍ଜରେ ରହିଥିବାରୁ ପୃଥ୍ବୀପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟିକରୁଥିବାରୁ ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ‘ନିଅର ଆର୍ଥ; ଆସ୍ତ୍ରଏଡ’ ବା ପୃଥ୍ବୀ ନିକଟରେ ଥିବା ଗ୍ରହାଣୁ । ଏକ ହଜାରରୁ ଦୁଇହଜାର ମଧ୍ୟମ ଆକାରର ପୃଥ୍ବୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରହାଣୁ ରହିଛନ୍ତି ଯାହାର ଆକାର ଏକ କିଲୋମିଟରଯାଏ । ଏହିଭଳି ଗ୍ରହାଣୁର ପ୍ରତି ତିନିଲକ୍ଷ ବର୍ଷରେ ଥରେ ପୃଥ୍ବୀ ସହ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛିବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଗବେଷଣାକରି ମତାମତ ଦେଇଥିଲେ । ଏପରିକି ୨୦/୩୦ ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଏଭଳି ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହାଣୁର ପୃଥ୍ବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିପାରେ ।

ବିଭିଷୀକାମୟ ଗ୍ରହାଣୁ

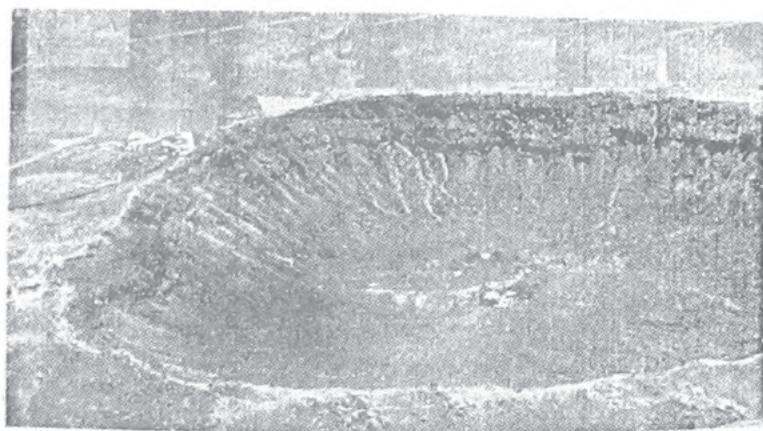
ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷପରେ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରେ କେତେପରିମାଣରେ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିହେବ ଓ କିପରିଭାବେ ପ୍ରଳୟ ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଦେବ ସେ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ଚିନ୍ତା ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା ଗବେଷଣାଗାର ଭିତରେ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଏ ବିଷୟ ବାଖ୍ୟା କରୁଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନକରି କହୁଥିଲେ ଯେ ଏଭଳି ଗ୍ରହାଣୁର ସଂଘର୍ଷ ପରେପରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ପ୍ରଳୟଙ୍କରୀ ଅବସ୍ଥା କଳନାକରି ହେଉ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ସୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତିକୁ $୧/୨\text{ }mv^2$ ତଥ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଜାଣିହେବ । m = ଗ୍ରହାଣୁ ବସ୍ତୁତ୍ୱ, V = ଗ୍ରହାଣୁର ଗତି । ଯଦି ଗୋଟିଏ ଏକ କିଲୋମିଟର ଲମ୍ବର ଗ୍ରହାଣୁ ସେକେଣ୍ଡକୁ ୨୦ କିଲୋମିଟର ବେଗରେ ଆସି ପୃଥିବୀରେ ମାଡ଼ୁଏ ତେବେ ଏଥିରୁ ୧୦ ସହସ୍ର କୋଟି ଟି.ଏନ.ଟି. ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ, ଯାହାକି ୧୯୪୫ ମସିହାରେ ହିରୋସୀମାଠାରେ ପକାଯାଇଥିବା ପରମାଣୁ ବୋମାର ଶକ୍ତିଠାରୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗୁଣ ଅଧିକ ।

ଏହାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀର ଅନେକ ସହର ତତ୍କ୍ଷଣାତ ଧ୍ୱଂସ ସ୍ତୁପରେ ପରିଣତହୋଇ ବିଭୀଷିକା ସୃଷ୍ଟିକରିବ । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଆଣବିକ ଶୀତରତୁ ସୃଷ୍ଟିହେବ ଓ ସଂଘର୍ଷପରେ ଏକ ବୃହତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଧୂଳି, ମାଟି, ପଥର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଚାଲିଯାଇ ବିସ୍ତୃତ ଅଞ୍ଚଳ ଆକାଶକୁ ଘୋଡ଼ାଇରଖିବ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଥଣ୍ଡା ଓ ଅନ୍ଧକାର ମାଡ଼ିଆସିବ । ସମୁଦ୍ରର ଅବସ୍ଥା ବର୍ଷନାତୀତ ହେବ । ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏହା ମାଡ଼ିଯିବ ଓ ବହୁ ଅଞ୍ଚଳର ଜଳ ବାଷ୍ପୀଭୂତ ହେବା ସହ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗରେ ବହୁ ଘରଘାର ଓ ଭୂଭାଗ ନଷ୍ଟହେବ ।

୧୦ କିଲୋମିଟର ଲମ୍ବର ଗ୍ରହାଣୁ ଯଦି ପୃଥିବୀରେ ମାଡ଼ୁଏ ତେବେ ପୃଥିବୀର ଅବସ୍ଥା କିପରି ହେବ ତାହା କଳ୍ପନା କରାଯାଇପାରୁ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସୌଭାଗ୍ୟ ବସତଃ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳରେ ଏହି ଆକାରର ମାତ୍ର ୧୦ଟି ଗ୍ରହାଣୁ ରହିଥିବାର ଜଣାଯାଇଛି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏ ପ୍ରକାର ବୃହତ ଗ୍ରହାଣୁର

ପୃଥ୍ବୀ ସହିତ ପ୍ରତି ୧୦ କୋଟି ବର୍ଷରେ ଥରେ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ମାତ୍ର ଏହା କେବଳ ଏକ ଆନୁମାନିକ ହିସାବ । ଏହିଭଳି ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡର ପୃଥ୍ବୀସହ ପୂର୍ବରୁ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିଥିବାର ଜୀବାଶ୍ମ ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । କ୍ରିଟାସିୟସ କଳ୍ପରେ ଏଭଳି ବୃହତ ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷ ଓ ତଦଜନାତ କାରଣରୁ ମେକ୍ସିକୋର ଯୁକାଟାନ ପେନିନସୁଲାରରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ବୃହତ ଗହ୍ବର ଆଜିଯାଏ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଓ ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷ ଜନିତ ପ୍ରଳୟଙ୍କରା ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଉଛି । ଏହି ଗହ୍ବରର ବ୍ୟାସ ପ୍ରାୟ ୧୭୦ କିଲୋମିଟର । ଡୈଲ ଉରୋଲନ ଓ ମହାକାଶ ଯାନରୁ ସଂଗୃହୀତ ଫଟୋଡ଼ିଟ୍ରୁ ଏହି ଗହ୍ବର ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇପାରିଛି । ୧୦ରୁ ୨୦ କିଲୋମିଟର ବ୍ୟାସର ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷ ଯୋଗୁଁ ଏଭଳି ଗହ୍ବର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହାର ମାତ୍ର ସମୟରେ ଭୂମିକମ୍ପସହ ମାସମାସ ଧରି ପୃଥ୍ବୀରେ ଶୀତରତୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାକୃତିକ ବିଭିଷ୍ଟାକା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାର ଜଣାଯାଇଛି ।

ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଗ୍ରହାଣୁ ମାତ୍ର ଜନିତ ପ୍ରଳୟ ବିଷୟରେ ଯେଉଁସବୁ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୬୫୫ରେ ଚୀନରେ ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ମାତ୍ର ଯୋଗୁଁ ଗହ୍ବର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ୪୬ ବି.ସି.ରେ ଗ୍ରୀସରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନଯାଏ ଗ୍ରହାଣୁ ମାତ୍ର ଜନିତ ପ୍ରାୟ ୮୦ଟି ଗହ୍ବର ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଗହ୍ବର

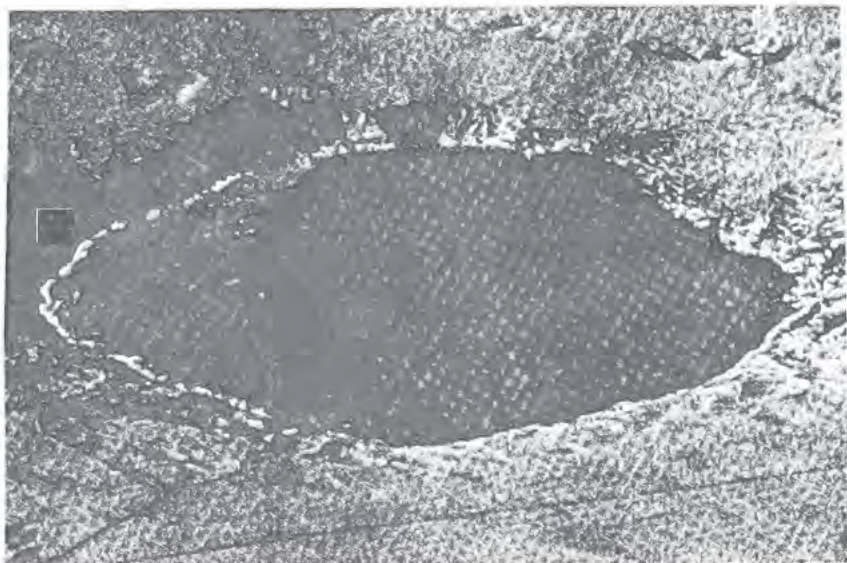

(ଗହ୍ବର)

ଆମେରିକାର ଆରିଜୋନାଠାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷତଳେ ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ମାତ୍ର ଯୋଗୁ ଏହି ଗହ୍ବର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଗହ୍ବର ଏକ କିଲୋମିଟରରୁ ବଡ଼ ଓ ୧୫୦ ମିଟର ଗଭୀର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ୨୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ଏହିଭଳି ଗ୍ରହାଣୁର ପୃଥ୍ବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ଆଫ୍ରିକାରେ ମଧ୍ୟ ୮୦ ଟନ ଓଜନର ଏକ ବୃହତ ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ୟ ତିନୋଟି ବୃହତ ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ ଆବିଷ୍କାର କରାଯାଇଛି । ୩୩ ଟନ ଓଜନର ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରୀନଲ୍ୟାଣ୍ଡରୁ ମଧ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କରାଯାଇଛି । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତି ୧୦ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ୧୦ କିଲୋମିଟର ଲମ୍ବର ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡର ପୃଥ୍ବୀରେ ମାତ୍ର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ବୃହତ୍ତର ଗହ୍ବର

ଜୁନ୍ ୩୦ ତାରିଖ ୧୯୦୮ ମସିହା । ହଠାତ୍ ଯୁରୋପର ଆକାଶ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କମଳାଲେୟ ରଙ୍ଗର କିରଣ ଉଦଭାସିତ ହେଲା । ସାରା ଅଞ୍ଚଳ ଆଲୋକ ଝଲକରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଗଲା । ପଶ୍ଚିମ ଯୁରୋପରେ ଲୋକେ ଏହି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକରେ ରାତ୍ରିରେ ବାହାରେ ଠିଆହୋଇ ସମ୍ଭାବପତ୍ର ପଢ଼ିପାରିଲେ । କେତେକେ ଏଭଳି ଆଲୋକର ସତ୍ତା ଜାଣି ନ ପାରିଲେ ମଧ୍ୟ ଆକାଶରୁ ଖସୁଥିବା ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବସ୍ତୁକୁ ବାରିପାରିଲେ । କେତେକ କହିଲେ ବୋଧହୁଏ କେଉଁଠି ଅଗ୍ନି ଉଦ୍ଗିରଣ ହେଉଛି । ଗନ୍ଧର ଦୁଙ୍ଗୁଝା ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଏକ ହଜାର ମାଇଲ୍ ପରିମିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାର କିଛି ସମୟ ଭିତରେ ମହୁ ଭୂକମ୍ପ ଅନୁଭୂତ ହେଲା । ଏକ ବିସ୍ମୟଜନକ ଆଲୋକ ଶିଖାର ଆବିର୍ଭାବରେ ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ବିସ୍ମୟାଭିଭୂତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଏହାଥିଲା ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ଓ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁର ସଂଘର୍ଷପରେ ହୀରୋସୀମା ବୋମାରୁ ସୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତିଠାରୁ ହଜାର ହଜାର ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ସେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଦୁଙ୍ଗୁଝାର ବରଫାବୃତ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ

ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ଏକ ଗହ୍ଵର ସୃଷ୍ଟି କରିବାସହ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ହଜାର କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳର ଜଙ୍ଗଲ ପୋଡ଼ିଯାଇଥିଲା ଓ ଅନେକ ଗଛ ଭାଙ୍ଗିଯାଇ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିଭୀଷିକା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଏହି ବରଫାବୃତ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଶେଷ ଜନବସତି ନଥିବାରୁ ଜନସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚୁର ଧୂଳିକଣା ଆକାଶକୁ ଉଠିଯାଇଥିଲା । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷବେଳେ ପ୍ରାୟ ଏକ ହଜାର ହିରୋସୀମା ବୋମାର ଶକ୍ତି ସେଠାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।

ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାୟ ୧୯ ବର୍ଷ ଯାଏ କୌଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୁର୍ଘଟାର ବରଫ ଆଛାଦିତ, ବୁଦ୍ଧିଆ ବୃକ୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବ୍ୟବହୃତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇ ନ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗଲେ ସେଠାରେ କୌଣସି ବୃହତ୍ ଗର୍ଭ କିମ୍ବା ଗ୍ରହାଣୁର ଅଂଶବିଶେଷ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକେ କହିଲେ ଯେ ଆକାଶରେ ଏକ ବୃହତ୍ ଅଗ୍ନିପିଣ୍ଡୁଳା ଏକ ବିକଟାଳ ଶବ୍ଦସହ ଆସି ପୃଥିବୀରେ ପିଟିହୋଇଥିଲା । ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ସତେ ଯେପରି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଲେଲିହାନ ଅଗ୍ନିପିଣ୍ଡୁଳା ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଆସି ମାତହୋଇଛି । ପରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପୋଡ଼ାଜଳା ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଅନେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗ୍ରହାଣୁ ଅଂଶ ଓ ପାଇଁଶ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଗସ୍ତ କରିଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକ କୁଲିକେ, ଆଲେକଜାଣ୍ଡାର କାଜାନଟସେଭ, ଭିକ୍ଟର ଲୁହରାଭଲିଭ ପ୍ରମୁଖ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଦୁର୍ଘଟା ଅଞ୍ଚଳରେ ଯେପରି ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟିହୋଇଛି ତାହା କେବଳ ଏକ ବୃହତ୍ତର ପରମାଣୁ ବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସମ୍ଭବପର ହେଲାଭଳି ମନେହୁଏ । ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ଭୂମିସ୍ପର୍ଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବାୟୁ ଟାପ ଯୋଗୁଁ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇପଡି ଏକ ବିସ୍ଫୁଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିସ୍ଫୋରିତହୋଇ ଅନେକ ଉଦ୍ଭିଦରାଜିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ।

ପୃଥିବୀରେ ଏହିଭଳି ଗ୍ରହାଣୁ ମାତ୍ର ଜନିତ କାରଣରୁ ସୃଷ୍ଟିହୋଇଥିବା କାନାଡାର କ୍ୟୁବେକ ଗର୍ଭ, ଯାହାକି ୨ କୋଟି ବର୍ଷ ତଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟାମାନ । ଏକ କୋଟି ବର୍ଷତଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ତାଜିକିସ୍ତାନର କାରାବୁଲ ଗର୍ଭ, ୩ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ତଳେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ମରୁଭୂମିରେ ସୃଷ୍ଟି ଓଲକ୍ରିବ ଗର୍ଭର ଦୃଶ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଗବେଷଣାଗାରର ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ବସି ଦେଖି ଏଠାରେ ମାତ୍ର ହୋଇଥିବା ଗ୍ରହାଣୁର ବିଭୀଷିକା ଓ ଆକାର କଳନା କରୁଥିଲେ ।

ଭାରତ ମଧ୍ୟ ବାଦଯାଇ ନାହିଁ

ପ୍ରାୟ ୫୨ ହଜାର ବର୍ଷତଳେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଲୋଲାରଠାରେ ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷ ଯୋଗୁଁ ସୃଷ୍ଟିହୋଇଥିବା ଗର୍ଭ ଏବେ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରହି ଭାରତରେ ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷର ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁ ଭାରତ ବକ୍ଷରେ ପଡି ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ୧୯୯୬ ମସିହା ଜୁନ୍ ୨୦ ତାରିଖରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ଖସିପଡି ଏକ ଗର୍ଭ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ରାଜସ୍ଥାନର ପାଲି ଜିଲ୍ଲାର ପିପିଲିଆ ବାଲାନ ଅଞ୍ଚଳ । ଜୁନ୍ ୨୦ ତାରିଖର ରାତିରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଶବ୍ଦକରି ଏକ ଉଲଟ ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡ ଆକାଶରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ରେଖା ସୃଷ୍ଟିକରି ଖସୁଥିବାର ନିକଟସ୍ଥ ଗ୍ରାମର ଲୋକେ ଦେଖିଥିଲେ । ସୌଭାଗ୍ୟ ବସତଃ ଆକାଶରେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ୩ ଖଣ୍ଡରେ ବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଉଲଟ ଅବସ୍ଥାରେ ଏକ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖସିପଡିଥିଲା । ଏହି ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ଗ୍ରହାଣୁର ଓଜନ ୧୦ କିଲୋ ଥିଲା ଓ ଏହା କେତେ ଦୂର ଗଭୀରର ଓ ଚଉଡ଼ାର ଗର୍ଭ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଜୟପୁରସ୍ଥିତ ବିରଲା ପ୍ଲାନେଟୋରୀୟମ୍‌ର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇ ଏହି ଧାତବ ଗ୍ରହାଣୁର ଉଲଟ ଅଂଶକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନଯାଏ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁର ୨ଖଣ୍ଡ ଧାତବଅଂଶ ବିରଲା ପ୍ଲାନେଟୋରୀୟମ୍‌ରେ ରଖାଯାଇଛି । ଜୟପୁର ଓ ହାଇଦ୍ରାବାଦ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏହାକୁ ଦେଖିହେବ । କେନ୍ଦ୍ରର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଡଃ. ବି.ଜି. ସିଦ୍ଧାର୍ଥ କହିଛନ୍ତି ଏହି ଆକାରର ଗ୍ରହାଣୁ କୃତ୍ରିମ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହାର ପରୀକ୍ଷାପରେ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ତଥା ମହାକାଶ ବିଷୟରେ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଜଣାପଡିବ ବୋଲି ଏହି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆଶାବାଦୀ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଭାରତରେ ଖସିପଡିଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୩୪ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୨୩ ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ମୋରିବାବାଦ ଜିଲ୍ଲାର ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତି ମୁଆଜାମ ଗ୍ରାମ ଉପରେ ଖସି ପଡିଥିବା ଭାଜୋଇ ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ ଅନ୍ୟତମ, ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଲୁହା ମିଶ୍ରିତ ପଦାର୍ଥରେ ନିର୍ମିତ । ୧୯୬୫ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୨୫ ତାରିଖରେ ବିହାରର ଗୟା ଜିଲ୍ଲାର ଉନଙ୍ଗା ଗ୍ରାମ ଉପରେ ଖସି ପଡିଥିବା ସେରଘଟି ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ, ୧୯୩୫ ଜୁଲାଇ ୨୯ ତାରିଖରେ ପଟ୍ଟୁଝାରାଠାରେ ପଡିଥିବା ପଟ୍ଟୁଝାରା ଗ୍ରହାଣୁ, ୧୯୮୬ ମଇ ୭ ତାରିଖରେ ପଡିଥିବା ୩୬ କିଲୋ ୭୦୦ ଗ୍ରାମର ପ୍ରଥୁରିଆଖେରୀ ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ ଅନ୍ୟତମ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ସଂରକ୍ଷିତକରି ରଖାଯାଇଛି ।

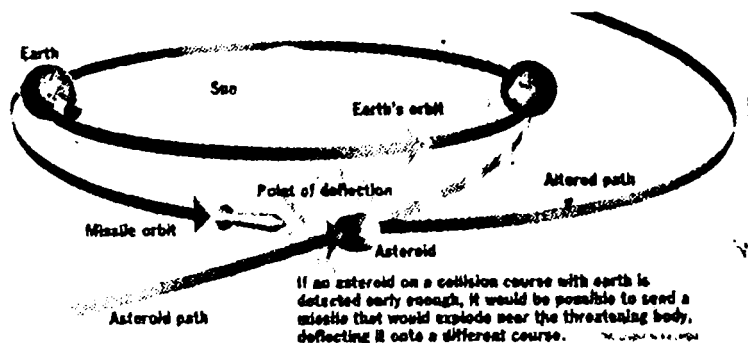

ଗ୍ରହାଣୁ ଦର୍ଶନ

ଏବେ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକରୁଥିବା ଗ୍ରହାଣୁର ଅବସ୍ଥିତି ଓ ଗତିବିଧି ଦେଖାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ତେଭିଡ଼ । ଉଭାସିତ ହୋଇଉଠିଲା ସ୍ବଚ୍ଛ ପରଦାରେ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ବାରା ସଂଗୃହୀତ ଗ୍ରହାଣୁର ଚିତ୍ର । ଏକ କଳା ପାହାତ ପ୍ରାୟ ଲମ୍ବ ରହିଥିଲା ଏହି ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ । ରକ୍ତିମ ମଜଲ ଗ୍ରହର ଖୁବ୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇସାରିଥାଏ ସେତେବେଳେକୁ ଏହି ଗତିଶୀଳ ଗ୍ରହାଣୁ । ତେଭିଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ ଏହି ଛିଦ୍ରଯୁକ୍ତ ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡର ଆକାର ବୋଧହୁଏ ଏକ କିଲୋମିଟରରୁ ଅଧିକ ହେବ । ଯେତେଦୂର ଯାଏ ଏହା ଏକ ଧାତବପିଣ୍ଡ । ଅନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଏହାର ଫଟୋଚିତ୍ର ଉଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ତେଭିଡ଼ । ଏହି କେନ୍ଦ୍ରର ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ୧ ଦଶମିକ ୫୬ ମିଟରର ଫଟୋଉଠା କ୍ୟାମେରାକୁ କେତେବେଳୁ ସକ୍ରୀୟ କରାଯାଇସାରିଛି । ୧୯୭୦ ମସିହାରେ ଦକ୍ଷିଣ କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆର ପାଲୋମାର ମାନମାନ୍ଦିରରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା କ୍ୟାମେରାଠାରୁ ଏହା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବିଶ୍ବାସଯୋଗ୍ୟ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ତେଭିଡ଼ ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିଛନ୍ତି । ଏହି କେନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟତୀତ କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆର ପାସାଡେନାଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଜେର୍ ପ୍ରୋପୁଲସେନ ଗବେଷଣାଗାର ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ନୈସର୍ଗିକ ପଦାର୍ଥ ଠାବକରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ ହୋଇଛି । ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ଛୋଟବଡ଼ ଗ୍ରହାଣୁମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କମ ବେଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାରିପାଖରେ ପ୍ରଦକ୍ଷଣ କରୁଥିବାବେଳେ ପୃଥିବୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରହାଣୁ ବା ପୃଥିବୀଆଡ଼େ ମୁହାଁଇଥିବା ଗ୍ରହାଣୁର ଗତି ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ । କ୍ରମାଗତଭାବେ ବୁଲୁଥିବା ଗ୍ରହାଣୁ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ସଂଘର୍ଷ ଘଟେ ବିଶେଷଭାବେ ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହର ଆକର୍ଷଣ ଦ୍ବାରା ଏମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ପରସ୍ପର ସହିତ ପିଟି ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଅସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଗତିପଥ ଛାଡ଼ି ପୃଥିବୀ ଭଳି ସୌରଜଗତର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଶିଆସେ ଓ ବିଶେଷଭାବେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ୧୯୯୪ ମସିହାରେ ପୃଥିବୀ ନିକଟରେ ଥିବା ପ୍ରାୟ ୧୬ଟି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଗ୍ରହାଣୁକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଠାବ କରିବାରେ ସଫଳତା

ଲାଭ କରିପାରିଛନ୍ତି । ‘ସ୍ପେସ୍‌ସ୍ଟାଟ୍’ ଯନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ତେଜିଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସଞ୍ଚାଳିତ ହୋଇସାରିଛି । ଏଥିରେ ଫଟୋଓଫାଇବା ପ୍ଲେଟ୍ ସଂଯୋଗ କରା ନ ଯାଇ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଇଲେକଟ୍ରୋନିକ ଆଲୋକ ନିରକ୍ଷକ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ଏହାକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟରସହ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା ତଥ୍ୟକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଶ୍ଳେଷଣକରି ମହାକାଶ ପିଣ୍ଡର ଗତିବିଧିଠାରୁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୂଚନା ଦେଇପାରୁଛି ।

ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ନିକଟ ତ୍ୟାଗକରି ପୃଥିବୀ ମୁହାଁ ହେଉଥିଲା ଏହି ବିରାଟ ଗ୍ରହାଣୁ । ତେଜିଦ୍ୱାରା ତନତନ କରି ତାର ଗତିପଥକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରୁଥିଲେ । ଘଣ୍ଟାକୁ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ମାଇଲ ବେଗରେ ଧାଇଁ ଏହି ମହାକାଶ ଦାନବ । ତଦ୍ୱକ୍ଷଣାତ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟରକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଗଲା । ଯେଉଁ ବେଗରେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ମାଡ଼ିଆସୁଛି ପୃଥିବୀରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହୁଏତ ଆଉ କେତେମାସ ଲାଗିବ । ତେବେ ଏହା ପୃଥିବୀକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବାର ସମ୍ଭାବନା କ’ଣ ନାହିଁ ? ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ ତେଜିଦ୍ୱାରା । ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ୟାକ୍‌ସନ, ମୁରା ପ୍ରମୁଖ ଏହାର ଗତିପଥ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣାକରି ମତ ଦେଉଥିଲେ-ପୃଥିବୀ ସହିତ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡର ସଂଘର୍ଷ ଯେପରି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ତାହାହିଁ ମନେ ହେଉଥିଲା କାରଣ ପୃଥିବୀ ମୁହାଁ ଧାଇଁଥିବା ଏହି ନିର୍ଜୀବ ପିଣ୍ଡ କ୍ରମେ ପୃଥିବୀର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଧିକ ବେଗଗାମୀ ହେବ ଓ ପୃଥିବୀ ସହିତ ଧକ୍କା ଲାଗିବ । ତେବେ କ’ଣ ଆଉ କିଛି ଉପାୟ ନାହିଁ ? ମହାକାଶରେ ପୃଥିବୀରୁ ପ୍ରେରିତ ରକେଟ୍ ଦ୍ୱାରା କ’ଣ ଏହାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ??

(ଗ୍ରହାଣୁ ଚିତ୍ର)

ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହାସବୁ ଗବେଷଣା କରାଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହାଣୁ ବା ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ ଜଣାପଡିଲେ ଯାଇ ଏହାକୁ ପୃଥ୍ବୀରୁ ରକେଟ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇ ଧ୍ୱଂସକରି ଦିଆଯାଇପାରିବ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଡେରିହେଲେ ଏହାର ପୃଥ୍ବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ ନିଶ୍ଚିତ । ଏହାଛଡ଼ା ମହାକାଶରେ ଗ୍ରହାଣୁକୁ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ପଠାଇ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ଗଠନ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ଜୁରୁରୀ । ଉଦ୍‌କ୍ଷେପଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଛୁଟି ବିରୁଦ୍ଧି ଦେଖାଦେଲେ ଫଳ ଓଲଟା ହେବ ଓ ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁର ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶ ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବିଛାଡିହୋଇ ପଡି ଅଧିକ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ଘଟାଇବା ନିଶ୍ଚିତ ।

ଆମ ନିକଟରେ ଆଉ ଉପାୟ ନାହିଁ ସାର୍ ! କହୁଥିଲେ ଜ୍ୟାକ୍‌ସନ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁର ଗତି ଯାହା ଆଉ କେତେମାସ ଭିତରେ ପୃଥ୍ବୀସହ ଏହାର ସଂଘର୍ଷ ନିଶ୍ଚିତ ଓ ଏହାପରେ... ଆଉ କିଛି କହିପାରୁନଥିଲେ ପ୍ରଫେସର ମୁରା ଓ ଜ୍ୟାକ୍‌ସନ । ତେବେ ପୃଥ୍ବୀର ଏତେ ବଡ଼ବଡ଼ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆଉ ଲାଭ କ’ଣ ? ଯଦି ଅସହାୟତାବେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ସହ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଧ୍ୱଂସ ହେବାକୁ ଛାଡିଦିଆଯାଏ ତେବେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାର ମୂଲ୍ୟ କ’ଣ ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ । ପୃଥ୍ବୀର ଏକାଧିକ ମାନମନ୍ଦିର ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ରର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁକୁ ଏହି ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁ ଏଡାଇଗଲା କିପରି ? ପ୍ରାନ୍ତର କୋଟେ ଡିଆଲୁର ମାନମନ୍ଦିର, ଆରିଜୋନାର ଲୋଓଲ ମାନମନ୍ଦିର, ଆମେରିକାର ସାମରିକ ବିଭାଗ ପରିଚାଳିତ ମାନମନ୍ଦିର, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ମାନମନ୍ଦିର କେହି ମଧ୍ୟ ଏହାର ସୁରାକ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁଆଡେ ସମସ୍ତ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର, ‘ସ୍ପେସ୍‌ସ୍ପାଟ’ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ମୁହାଁଇ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ଡେଭିଡ୍ । ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଆଲବର୍ଟ ଗ୍ରହାଣୁର ଗତି ଓ ପୃଥ୍ବୀ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟ ହିସାବରେ ଲାଗିଥିଲେ ।

ଡେଭିଡ୍ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଏହି ବିଭୀଷିକାମୟ ତଥ୍ୟ ଜଣାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଗଣନା ବିଷୟରେ ଜଣାଇଦେଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରି ପରିଷଦର ବୈଠକ ଡକାଇଲେ । ତୁରନ୍ତ ପୃଥ୍ବୀ ଉପରକୁ ମାଡି ଆସୁଥିବା ଏହି ବିପତ୍ତିରୁ କିପରି ରକ୍ଷା ମିଳିବ ସେ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭହେଲା । ଅଧିକ ଭୟ ସବୁଆଡେ ଖେଳିଯିବାର ଆଶଙ୍କାଥିବାରୁ ଏହି ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହରେ

ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇଦିଆଗଲା ନାହିଁ । କେବଳ ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ପୃଥିବୀରେ
ଖସିପଡ଼ିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ବୋଲି କୁହାଗଲା ।

ମହାକାଶରେ ସଂଘର୍ଷ

ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ବୃହତ୍ ମ୍ୟାଗ୍ନେଟିକ ଘଣ୍ଟାରେ ୦୩ ୦୩ ହୋଇ ୨ଟା ବାଜିବାର ସୂଚନା ମିଳିଲାଣି । କେତେବେଳୁ ଆସି ଠିଆ ହେଲେଣି ରୋଜାଲିନା ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରେ । ରାତ୍ରିଭୋଜନ ସେତେବେଳଯାଏ କରି ନାହାନ୍ତି ଡେଭିଡ୍ । ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ । ତାଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ବ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିର୍ଭର କରୁଛି ସେତେବେଳେ ସେ ଖାଇବା, ଶୋଇବା ଉପରେ କଣ ଗୁରୁତ୍ବଦେବେ ? ତଥାପି ସୁସ୍ଥ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥାପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଯେ କରିବାକୁ ହେବ ତାଙ୍କୁ । ଦୂରବୀକ୍ଷଣର ପ୍ରମୁଖ ଲକ୍ଷ୍ୟନଳୀ ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳର ସେହି ବୃହତ୍ ମହାକାଶ ଦାନବ ଆଡ଼କୁ ଲମ୍ବି ରହିଥିଲା । ତନ୍ମତନ କରି ପରୀକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ ସେ । ରୋଜାଲିନାଙ୍କ ପାଟି ଖୋଲିଲା ରାତ୍ରି ଦୁଇଟା ଟପିଗଲାଣି ଯେ, ତୁମେ ଏତେବେଳଯାଏ ଖାଇ ନାହିଁ । ଥରେ ନୁହେଁ ଦୁଇଥର ନୁହେଁ ଚାରିଥର ଏହି କଥା କହିବାପରେ ରୋଜାଲିନାଙ୍କ ହାତ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ଶରୀର ସ୍ପର୍ଶକଲା, ତଥାପି କୌଣସି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନାହିଁ । ସତେ ଯେପରି ସେ ମୁକ ପାଲଟି ଯାଇଛନ୍ତି । ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରଟି ତାଙ୍କ ଶରୀରର ଏକ ଅଙ୍ଗଭଳି ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସହିତ ଲାଗିଯାଇଛି । ଏହା ହିଁ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ରୋଜାଲିନା । ବାରମ୍ବାର ତାଙ୍କରେ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଆଡ଼ୁ ବୁଲିଲା । ତୁମକୁ ଅନୁରୋଧ, ମୋତେ ଏକୁଟିଆ କାମ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅ । ରୋଜାଲିନା ନିରୁତ୍ତର ଥିଲେ “ତିନି ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତହୁଅ ନାହିଁ, ଯଦି ପାର କ’ଣ କପେ ଦିଅ” ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ କହୁଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ । ରାତ୍ରି ୩ଟା ବାଜିବାର ଉପକ୍ରମ । ଉତ୍କଳ ଆଲୋକରେ ଉଦଭାସିତ ଗବେଷଣାଗାର ପ୍ରକୋଷ୍ଠର ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିରୁଦ୍ଧ କୋଠରୀ ଭିତରୁ ଦିନ ବା ରାତ୍ରିର ଭିନ୍ନତା ଜାଣିବା ସମ୍ଭବ ହେଉ ନଥିଲା । ସାଥୁ ଗବେଷକ ଆଲବର୍ଟ, ଜ୍ୟାକ୍‌ସନ ପ୍ରମୁଖ କେତେବେଳୁ ଗବେଷଣାଗାର ଛାଡ଼ିସାରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ କାମ ସରୁନଥିଲା । ସେ ଭୋକ ଶୋଷ ବୁଲିଯାଇଥିଲେ । କ’ଣ କ’ଣ ଧରି ରୋଜାଲିନା ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ । ମୁହଁରେ ତରତର ହୋଇ କ’ଣ କ’ଣ

ଲଗାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବାବେଳେ ଡେଭିଡ଼ ଅନୁସନ୍ଧିତର ସହ କହୁଥିଲେ ଦେଖ ରୋଜି - ଦୂରବୀକ୍ଷଣରେ ଲକ୍ଷ୍ୟକର, କି ଭୟଙ୍କର ଏହି ଗ୍ରହାଣୁର ଆକାର, ଏହି ରାକ୍ଷସ ନିର୍ଜୀବପଣ କିଭଳିଭାବେ କ୍ଷୀପ୍ର ଗତିରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣୟମାନ ହୋଇ ମହାକାଶରେ ବିଚରଣ କରୁଛି । ଆଉ କେତେଟା ଦିନ ହାତରେ ସମୟ ମାତ୍ର । ଆଜି ପୃଥ୍ବୀର କୋଟିକୋଟି ଲୋକ ଆନନ୍ଦମୟ ରହି କୋଳାହଳମୟ ସୁନ୍ଦର ପୃଥ୍ବୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୁଝି କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ସାଧାରଣ ଜନତା କଣ ଜାଣିଲେଣି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମହାକାଶ ଆଡୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏକ ମହାବିପତ୍ତି ମାଡିଆସୁଛି ବୋଲି ? ଯେଉଁ ବିପତ୍ତିରୁ ହୁଏତ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡିବ । ତେବେ କଣ ପାଇଁ ଆମେ ସବୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ରହିବା, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାର ମୂଲ୍ୟ କ'ଣ ? ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ଯେପରି କ୍ରମେ ଜଟିଳ ହେଉଛି ସେଥିରୁ ଆମ ଆଗରେ ଆଉ କିଛି ଉପାୟ ଥିବାପରି ମନେହେଉ ନାହିଁ । ଏଭଳି ବିଭୀଷିକାମୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବାର ପ୍ରଶ୍ନଉଠୁ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯାଅ ରୋଜି ବିଶ୍ରାମ ନିଅ । ମୋତେ ଏକାଏକା ଏହି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହେବାକୁ ଛାଡିଦିଅ । ରୋକାଲିନାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଶବ୍ଦ ନଥିଲା ସତେଯେପରି । ସେ ବି ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ । ବୈଜ୍ଞାନିକର ମନୋବୃତ୍ତି, ଗବେଷଣା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସହ ମଧ୍ୟ ସେ ଉଣାଅଧିକେ ପରିଚିତ । ପୃଥ୍ବୀ ଆଡ଼କୁ ମାଡି ଆସୁଥିବା ଏଭଳି ବିପତ୍ତିବେଳେ ସେ କଣ ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ ଏକାକୀ କାର୍ଯ୍ୟକରିବାକୁ ଛାଡିଦେଇ ବିଶ୍ରାମ ନେଇପାରିବେ ? ନାଁ ସେ ନିକଟରେ ଥିବା କମ୍ପ୍ୟୁଟରକୁ ସଞ୍ଚାଳନ କରିବାରେ ଲାଗିଯାଇଥିଲେ । ଗ୍ରହାଣୁ ସଂପର୍କରେ ମିଳୁଥିବା ତଥ୍ୟର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଦ୍ବାରା ଯଦି କିଛି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ ବା ନୂତନ ତଥ୍ୟ ମିଳିପାରେ ତେବେ ତାହା ହୁଏତ ସମସ୍ତଙ୍କପାଇଁ ନୂତନ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ ।

ଗଭୀରଭାବେ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ ଡେଭିଡ଼, ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କିଏ ଅଛି କି ନାହିଁ, କୌଣସି ସହାୟକ କାର୍ଯ୍ୟକରୁଛି କି ନାହିଁ, ଦିନ ବା ରାତ୍ରି କିମ୍ବା ସେ ଖାଇଛନ୍ତି, ବିଶ୍ରାମ ନେଇଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତାକରିବାକୁ ସମୟ ନାହିଁ । ହଠାତ୍‌ଚେଲିଫୋନ ଆସିବାର ସୂଚନା ମିଳିଲା । କୌଣସି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେଲିଫୋନ ନହେଲେ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ଯାଏ ଏହା ଆସିବା ଅସମ୍ଭବ । ଚେଲିଫୋନର ସୁଇଚ୍‌କୁ ଅନ୍ଧକରେ ଡେଭିଡ଼, କହୁଥିଲେ ରାସ୍ତାପତି । ଆପଣ କେତେଦୂର ଅଗ୍ରସର

ହେଲେ ? ଗ୍ରହାଣୁର ଅବସ୍ଥିତି କିପରି ରହିଛି, ଏହାକୁ ଏତାଇଯିବାର ପଥ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା କି ନାହିଁ ? ଅବଶ୍ୟ ସେତେବେଳକୁ ପୃଥ୍ବୀର ଅନେକ ମାନମନ୍ଦିରର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଲାଗିଯାଇଥିଲେ । ସାଧାରଣ ଜନତା ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମହଲରେ ଏ ବିଷୟରେ ଗଭୀର ଆଲୋଚନ ସୃଷ୍ଟିକରି ସାରିଥିଲା ସେତେବେଳକୁ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରତି ରହିଥିଲା ଅଖଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱାସ । ସେ ସେଇଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଟେଲିଫୋନ ନକରି ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କୁ ଟେଲିଫୋନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସଥିଲା ବିଶ୍ୱର ଏଭଳି ଘଡ଼ିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଡେଭିଡ୍ ଗବେଷଣାରତ ଥିବେ ନିଶ୍ଚିତ । ତାଙ୍କର ଅନୁମାନ ସତ୍ୟଥିଲା । ଡେଭିଡ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଇ ତାଙ୍କର ଅଗ୍ରଗତି ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଉଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଗ୍ରହାଣୁର ସଠିକ ଗତିପଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇପାରି ନଥିବାରୁ ଆଉ କିଛି ସମୟପରେ ଗ୍ରହାଣୁ ଧ୍ୱଂସ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରାଯିବବୋଲି ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଥିଲେ । ଡିକ୍ଟାଗ୍ରସ୍ତ ଭାବେ ଟେଲିଫୋନ ସୁଇଚକୁ ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ ।

ରାତ୍ରି ପାହିବାର ଉପକ୍ରମ ହେଲାଣି । ପାହାନ୍ତିଆ ତାରା କ୍ରମେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ବିଛୁରିତ କରି ଦିଗ୍‌ବଳୟ ଉପରେ ନିଜର ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିବାରେ ଲାଗିଲେଣି । ସେନିଗଲର ରାତ୍ରିର ଶୀତଳ ମରୁଭୂମି କିନ୍ତୁ ସେହିଭଳି ନିର୍ଜୀବଭାବେ ଶୋଇରହିଛି । ଡେଭିଡ୍ ସାରାରାତ୍ରି ବସି ରହିଥିଲେ ଦୂରଦୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ନିକଟରେ । ପଢ଼ା ରୋଜାଲିନା ଟେବୁଲ୍‌ଉପରେ ଘୁମାଇ ପଡ଼ିଥିଲେ କେତେବେଳୁ । ଯାହା ହେଲେ ବି ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କପରି ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ କଣ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅଛି ? କଅଁଳ ବାଳସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ ଦିଗ୍‌ବଳୟ ସ୍ପର୍ଶକରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି । ହଠାତ୍ ଡେଭିଡ୍ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲେ । ସେ ଟେବୁଲ୍‌ଛାଡ଼ି ଉଠିଆସିଲେ ଓ ପାଇଗଲି, ପାଇଗଲି ବୋଲି ଚିତ୍କାରକରି ସତେ ଯେପରି ଆନନ୍ଦରେ ନୃତ୍ୟ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ତାଙ୍କର ଚିତ୍କାରରେ ନିକଟରେ ଘୁମାଇ ପଡ଼ିଥିବା ରୋଜାଲିନାଙ୍କ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ଘଟଣା କଣ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେ ଆଖିଖୋଲି ଯାହା ଦେଖିଲେ ସେଥିରେ ସେ ବି ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଘଟଣା କଣ ? ୨୫ ବର୍ଷ ହେବ ସେମାନେ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନ ବିତାଇ ସାରିଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କଭଳି ସ୍ଥିର, ସମ୍ବ୍ରାନ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ କେବେ ଏତେ ଖୁସି ହେବାର ତ ସେ ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ କଣ କିଛି ସମାଧାନର ବାଟ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଗଲା ?

ଦୂରବାକ୍ଷଣରେ ମହାକାଶ ଦର୍ଶନକରି ଆନନ୍ଦରେ ଚିହ୍ନାର କରୁଥିଲେ ତେଜିତ୍ । ରୋଜାଲିନା କିଛି ବୁଝି ନ ପାରି ନିଜର ଚକ୍ଷୁକୁ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରର ଆଲପିସ ନିକଟରେ ଲାଗାଇଲେ । ମାତ୍ର ସେ ତ କିଛି ନୂତନ ପଦାର୍ଥ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହାଣୁ ହିଁ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଆଗକୁ ଆସିଯାଉଥିଲା । କ'ଣ କିଛି ଦେଖିଲ ? ହଁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହାଣୁ ଚଳନକ୍ଷମ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ତ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏଥିରେ ଏତେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବାର କଣ ଅଛି, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟହୋଇ ବିସ୍ମୟଭରା ନୟନରେ ଚାହୁଁଥିଲେ ରୋଜି ତେଜିତ୍ ଆଡ଼େ ।

କଣ କିଛି ଦେଖିଲ ରୋଜି ? ହଁ ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ତ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏଥିରେ ଆମର ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ହେବ କିପରି ? ତୁମେ ଟିକେ ଗଭୀରଭାବେ ଗ୍ରହାଣୁଟିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ହୁଏତ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ କରିନଥାନ୍ତ ରୋଜି । ଆମପାଇଁ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେଉଁ ପଥରେ ଗ୍ରହାଣୁଟି ପୃଥ୍ବୀଆଡ଼େ ମୁହାଁଇଛି ଠିକ୍ ସେହି ଦିଗରେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ଆକୃତିର ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁଟି ଆସୁଛି । ଏହା ବୋଧହୁଏ ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡ ନୁହେଁ । ମହାକାଶରେ ବୁଲୁଥିବା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବୃହତ୍ ବସ୍ତୁ । ବୋଧହୁଏ କୌଣସି ଏକ ଧୂମକେତୁର ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶ ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁଟିଏ । ତେବେ ହଠାତ୍ ପୃଥ୍ବୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମହାକାଶରେ ଏହାର ଆବିର୍ଭାବ କାହିଁକି ? ସଂସାରରେ ବୋଧହୁଏ ଆଉ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ତେଜିତ୍‌ଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞିତାଏ ଏତେ ଆନନ୍ଦ ଦେଇ ନଥିଲା ଯାହା ସେ ଆଜି ଲାଭ କରିଥିଲେ ଏହି ବୃହତ୍ ସୌରପିଣ୍ଡକୁ ଦେଖିବାପରେ । ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଆଗକୁ ଆହୁରି ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକ ଦିଗରେ ପୃଥ୍ବୀଆଡ଼େ ମୁହାଁଉଥିଲା ଏକ ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁଖଣ୍ଡ, ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ପୃଥ୍ବୀଆଡ଼େ ଆସୁଥିଲା ଏକ ନୈସର୍ଗିକ ସୌରପିଣ୍ଡ । ଦୁଇଆଡୁ ପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରତି ଲାଗିରହିଥିଲା ବିପତ୍ତି କିନ୍ତୁ ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳ ଛାଡ଼ି ଆସୁଥିବା ଗ୍ରହାଣୁର ପୃଥ୍ବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ ଯେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଏହାର ବଢ଼ାଖିକାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପଦ୍ଧତି ଥିଲା କୌଣସିମତେ ଏହାକୁ ମହାକାଶରେ ଧ୍ବଂସ କରିଦେବା । ମାତ୍ର ଏହାକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାର ସମସ୍ତ ବାଟ ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଦହୋଇ ସାରିଥିଲା ଓ ପୃଥ୍ବୀ ଉପରକୁ ଆତଙ୍କର କଳା ବାଦଳ ମାଡ଼ି ଆସୁଥିଲା, ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଏହି ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁର ଆବିର୍ଭାବ ତେଜିତ୍‌ଙ୍କୁ ନୂତନ ଉନ୍ନାଦନା ଦେଇଥିଲା ।

ଆଉ ସମୟ ନାହିଁ ହାତରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପ୍ରତିଟି ସେକେଣ୍ଡ ହିଁ ମୂଲ୍ୟବାନ । ତା ବି ପିଇବାକୁ ବେଳ ନାହିଁ । ତଥାପି ରୋଜିଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ତା କପଟିକୁ ପାଟିରେ ଦେଉଦେଉ ଡେଇଁ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ “ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ୧ କୁ ନୂତନ ନୈସର୍ଗିକ ପିଣ୍ଡ ଆଡେ ସଜାଡି ରଖ ଜ୍ୟାକ୍ସନ ।” ଆଲବର୍ଟଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପୃଥ୍ବୀ ମୁହାଁ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରହାଣୁକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରବାକୁ ଓ ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ଏହାର ଗତିପଥର ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ସଜାଗ । ଯାହା କରିବାକୁ କରିବାକୁ ହେବ ଆଗାମୀ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ନଚେତ ଅନ୍ୟ ପଛା ନାହିଁ । ହୁଏତ ସେହି ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁର ପୃଥ୍ବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ ଘଟି କେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ସୃଷ୍ଟିହେବ ପ୍ରଳୟର ତାଣ୍ଡବଲୀଳା ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ହୁଏତ ହୋଇପାରେ ନ୍ୟୁୟର୍କର ଘନ ଜନବସତି ଅଞ୍ଚଳ ବା କଲିକତା, କରାଚୀ, ଲଣ୍ଡନ ସହର କିମ୍ବା ସାଗର ଗର୍ଭ ଅଥବା ମରୁଭୂମି । ଯଦି ଏହା ସାଗର ଗର୍ଭରେ ପଡେ ତେବେ ସମୁଦ୍ରରେ ବିଭିଷ୍ଣୀକା ସୃଷ୍ଟିର ସମ୍ଭାବନା । ଆଉ ଛଳଭାଗରେ ପଡିଲେ କେତେ ଯେ ଧନଜୀବନ ନଷ୍ଟ ହେବ ତାର ଚିନ୍ତା କଞ୍ଚନା କରାଯାଇ ପାରୁନାହିଁ ।

ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଗାମୀ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ଜରୁରୀ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟ ସଞ୍ଚାଳନ ପାଇଁ ସବୁ କର୍ମଚାରୀ ଗବେଷଣାକେନ୍ଦ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇସାରିଲାଣି । ତଥାପି ଏଯାଏ ଉଭୟ ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁ ବିପରୀତ ଦିଗରୁ ପୃଥ୍ବୀଆଡେ ମୁହାଁଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମହାକାଶରେ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବାର ଆଶା ନେଇ ସଠିକ ତଥ୍ୟ ମିଳି ନାହିଁ । ପରେ ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିବା ନୈସର୍ଗିକ ସୌରଶକ୍ତିର ପୃଥ୍ବୀ ସହ ସଂଘର୍ଷ ସମ୍ଭାବନା ଆଶା ନଥିଲା । ଏହା ପୃଥ୍ବୀ ନିକଟ ମହାକାଶ ଅଞ୍ଚଳଦେଇ ଗତିକରିଯିବ ମାତ୍ର ବିପରୀତ ଦିଗରୁ ପୃଥ୍ବୀଆଡେ ମାଡି ଆସୁଥିବା ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁସହ କଣ ଏହାର ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବ ? ଏହା ହିଁ ସ୍ଥିର କରିବା ବା ଜାଣିବା ଥିଲା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ । ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ତଦାରଖ କରୁଥିଲେ । ଉଭୟ ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁର ଗତିପଥ ତଥା ଗତିବେଗର ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଉଥିଲା । ପୃଥ୍ବୀଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷେ କିଲୋମିଟର ଦୂରଦେଇ ଦ୍ବିତୀୟ ଗ୍ରହାଣୁଟି ମହାକାଶରେ ଗତିକରି ଯିବ । ଗତିକରି ଯିବାବେଳେ ଏହାର ସଂଘର୍ଷ ନେଇ ଗବେଷଣା କରୁକରୁ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ମୁହଁ ମଲିନ ପଡି ଆସୁଥିଲା । କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ

ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦଭରଣୀୟ ଭିତରେ ଯେଉଁଲି ଭାବେ ମଉ ରହିଥିଲେ ସେଥିରେ ଯବନିକାପାତ ଯେଉଁଲି କ୍ରମେ ଘଟିଆସୁଥିଲା । ନିକଟରେ ବସି ପଢ଼ୁ ଗୋଟିଏ ହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଲକ୍ଷ କରୁଥିଲେ । ମୁହଁରେ ତାଙ୍କର ହତାଶାଭାବ, ମନରେ ବିଶାଦର ଛାୟା । ତେବେ କ'ଣ ପୃଥ୍ବୀରେ ପ୍ରଳୟ ନିଶ୍ଚିତ । ହାୟ ! ଏତେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ସତ୍ତ୍ୱେ କଣ ଏହି ବିଭୀଷିକାରୁ ପୃଥ୍ବୀ ବାସୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ !

ତେଉଁଦିନ ପିଠିରେ କିଛି ଗୋଟାଏ ଲାଗିଲାପରି ସେ ଅନୁଭବ କଲେ । ଏହି ପରିଚିତ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଟି ରୋଜିକର କଅଁଳ ହାତ ପାପୁଲି ବ୍ୟତୀତ ଯେ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ତାହା ଜାଣିବାରେ ତେଉଁଦିନକୁ ବେଶୀ ସମୟ ଲାଗିଲା ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟମନସ୍କତା ଓ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ତେଉଁଦିନ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅସହାୟତା ବୋଧହୁଏ ରୋଜି ଜାଣିପାରିଲେଣି । ତେଉଁଦିନ ପାଟି ଖୋଲିଲା । ରୋଜି ଆଉ କିଛି ବାଟ ନାହିଁ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପରେ ହାତ ଦେଉ ଦେଉ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥ୍ବୀ, ମହାକାଶ ଓ ଉଭୟ ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁର କଞ୍ଚିତ ରେଖାଚିତ୍ର ଅଙ୍କିତ ହୋଇଗଲା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରଦା ଉପରେ । ଦୁଇଆଡୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରଦାରେ ଗତିକରି ଚାଲିଥିଲେ ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁ ଦୁଇଟି । ଖୁବ ମୁହଁ ମୁହିଁ ହେଲେଣି ସେହି ଦୁଇଟି ବସ୍ତୁ ମାତ୍ର ଠିକ୍ ସଂଘର୍ଷ ସମୟକୁ ସୂତାଖୁଅରେ ଖସି ଚାଲିଯାଉଛି ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁଟି ଗ୍ରହାଣୁଠାରୁ କି ବିଚିତ୍ର ଅବସ୍ଥା, କି ପ୍ରକାର ଅସହାୟ ପରିସ୍ଥିତି ! ମୁଣ୍ଡରେ ହାତଦେଇ ଚିନ୍ତାର କରୁଥିଲେ ତେଉଁଦିନ । ସେତେବେଳକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରୁଣ୍ଡହୋଇ ସାରିଲେଣି ପ୍ରଫେସର ଆଲବର୍ଟ ପ୍ରମୁଖ ଗବେଷଣାଗାରର ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ କର୍ମକର୍ତ୍ତା । କାରଣ ତେଉଁଦିନ ଉପରେ ହିଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ । ଯଦି ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁ ବା ଗ୍ରହାଣୁ କାହାରି ଆକାର ହୁଏତ କେତେମିଟର ଅଧିକା ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ହୁଏତ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରି ଥାନ୍ତା ଓ ପୃଥ୍ବୀକୁ ବିପର୍ଯ୍ୟୟରୁ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟରରୁ ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ମିଳୁଛି ଉଭୟ ବସ୍ତୁ ଖୁବ୍ ପାଖାପାଖି ପରସ୍ପର ନିକଟଦେଇ ଗତିକରିଯିବେ କିନ୍ତୁ ସଂଘର୍ଷର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ସୂତାଖୁଅରେ ହିଁ ସବୁ ଓଲଟ ପାଲଟ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମହାକାଶରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆକର୍ଷଣ ଘଟିବାର କୌଣସି କାରଣ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସିପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହଠାତ୍ ଘଟିପାରେ ତେବେ ହୁଏତ ସଂଘର୍ଷ ସମ୍ଭବ ! ରାସ୍ତ୍ରପତିଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଫିସରୁ ଟେଲିଫୋନ ଆସିଲାଣି । କି

ଉତ୍ତର ଦେବେ ତାଙ୍କୁ ଡେଇଁଦି । ଅସହାୟ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଡେଇଁଦି । ତାଙ୍କୁ ବାଧାହୋଇ ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ହେଲା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିକଟରେ । ମହାକାଶରେ ଗ୍ରହାଣୁର ସଂଘର୍ଷ ଆଶା ମାତ୍ର ୧୦ ଭାଗ, ନ ହେବା ଆଶା ୯୦ ଭାଗ । ତେଣୁ ଆମକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଏହି ଭୟଙ୍କର ସମ୍ଭାବ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ମନାକଲେ । କାରଣ ବିପଦବେଳ ଆସିବ ତ ଆସିବ । ବିପଦ ଯେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ଓ ପୃଥ୍ବୀର କେଉଁଅଞ୍ଚଳରେ ଏହା ସଂଘଟିତ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଯାଏଁ ଜଣାନାହିଁ ସେତେବେଳେ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ଅଯଥା ଆତଙ୍କିତ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହା ଜଣାଇଦିଆଗଲେ ସାରା ପୃଥ୍ବୀରେ ହୁଏତ ଏକ ଅତ୍ୟୁତପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟିହେବ । ଆତଙ୍କର ବନ୍ୟା ପ୍ରବାହିତ ହେବ ଓ ଏହାକୁ ସମାଳିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ତଥାପି ଶେଷ ଟେସ୍ଟା ଜାରୀ ରଖନ୍ତୁ ଡେଇଁଦି । “ଆପଣମାନେ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥ୍ବୀର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା” କହୁଥିଲେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି । ରିସିଉର ରଖୁଥିଲେ ଡେଇଁଦି ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସହ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରି । ଉପାୟ ଆଉ କ’ଣ ଅଛି ? ବହୁବାର ଚିନ୍ତାକରି ସେ ବିପଳ ହେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଆଗରେ ସମସ୍ତ ରାସ୍ତା ବନ୍ଦ । ପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରତି ବିପଦ ବୋଧହୁଏ ନିଶ୍ଚିତ ।

ଆଉ ୪ ଘଣ୍ଟା ମାତ୍ର ବାକି । କ୍ଷୀପ୍ର ଗତିରେ ପରସ୍ପର ପଥରେ ଆଗେଇଥିଲେ ଦୁଇଟି ନୈସର୍ଗିକ ଭୀମକାୟ ନିର୍ଜିବ ପିଣ୍ଡ ନିଜ ନିଜର ଗତିପଥରେ । ଆଉ ପୃଥ୍ବୀର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଲୋକ ଆରାମରେ ଗଭୀର ରାତ୍ରିରେ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇରହି ଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକ ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଚଳନ୍ତୁଅଛନ୍ତି ରହିଥିଲେ । ଆଉ ତ ମାତ୍ର କେତେ ଘଣ୍ଟା । ଗ୍ରହାଣୁଟି ମାତହେବ ବୋଧହୁଏ ପାହାନ୍ତିଆ ପ୍ରହରରେ ନିଦ୍ରାର ଶେଷ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ । ଏହି ନିରୀହ ନରନାରୀଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ହୁଏତ ଶେଷ ପ୍ରହରରେ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ସ୍ଵପ୍ନରେ ମସଗୁଲ ରହିଥିବେ, ମା କୋଳରେ ଶିଶୁ, ପତିପତ୍ନୀ, ବୃଦ୍ଧବୃଦ୍ଧା, କେତେ ପଶୁପକ୍ଷୀ, ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ହୁଏତ ସେହି କାଳରାତ୍ରି ହେବ ଶେଷ ରାତ୍ରି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାତ୍ରି ଆଉ ପାହିବ ନାହିଁ । ଦିନର ସୁଦ୍ଧ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ସେମାନେ ଆଉ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଘନ ଘନ ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାନିକଟରେ କୌଣସି ବାଟ ନାହିଁ । ନିଜର ଗବେଷଣା କୋଠରୀରେ ଏପାଖ ସେପାଖ ହୋଇ ପଦତାଳନା କରୁଥିଲେ ଡେଇଁଦି । ସେ ଯେପରି ପାଗଳ ହୋଇଯିବେ । ଯଦି ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ଏଭଳି

ଅସହାୟତାବେ ତାଙ୍କରି ଆଗରେ ମରିବାକୁ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଗବେଷଣାର ମୂଲ୍ୟ କ'ଣ, ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ରହି ଆଉ କି କାମ କରିପାରିଲେ ? ରାତ୍ରି ଘଣ୍ଟାରେ ୨ଟା ୦୩ ୦୩ ହୋଇ ବାଜିଉଠିଲା, ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ହୃଦ୍‌ସ୍ପନ୍ଦନ ଆଉ ଟିକେ ବଢ଼ିଗଲାଣି । ଆଉ ମାତ୍ର ୨ ଘଣ୍ଟା ସମୟ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରଦାରେ ଧାଇଁଥିଲେ ଦୁଇଟି ଜଡ଼ ରାକ୍ଷସ । ପୃଥ୍ବୀ କ୍ରମେ ନିକଟତର ହେଉଥିଲା । ରୋଜିଙ୍କ ଆଖିରୁ ଗଡୁଥିଲା ଧାର ଧାର ଲୁହ । ଆଉ ମାତ୍ର ୨ ଘଣ୍ଟା ପରେ କେତେ ନିରୀହ ବ୍ୟକ୍ତି କିଛି ଜାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଶବରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବେ, କେତେ କୋଠାବାଡ଼ି, ଧନସଂପତ୍ତି ଧ୍ବଂସ ପାଇଯିବ, କି ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟିହେବ । କଳ୍ପନା ଚକ୍ଷୁରେ ସେ କେବଳ ଅନ୍ଧାର କରିଚାଲିଥିଲେ ସେହିସବୁ ଅବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକୁ । ସମସ୍ତେ ନିରୁପାୟ, ହତାଶାର ଚିହ୍ନ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ବାରି ହୋଇପଡୁଥିଲା । ଟେଲିଫୋନ ଶବ୍ଦ ଶୁଭିଳାଣି କ୍ରିଂ, କ୍ରିଂ, କ୍ରିଂ..... ରାସ୍ତାପତିଙ୍କ ଫୋନ ବୋଧହୁଏ । ସେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି ଅନିଦ୍ରାହୋଇ ବସି ରହିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆଉ କଣ ଶୁଭ ସମ୍ଭାବ ଶୁଣାଇବେ ତାଙ୍କୁ ଡେଭିଡ଼ ! ଘଣ୍ଟାରେ ୦୩ ୦୩ ହୋଇ ୩ଟା ବାଜିଲାଣି । ତା'ପରେ ଧ୍ବଂସର ଲାଲା ସୃଷ୍ଟି । ଘଣ୍ଟାକୁ ଆଉ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ ଡେଭିଡ଼ । ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ସବୁଆଡ଼େ ଧ୍ବଂସର କରାଳ ଛାୟା । ସେହି ବିଦ୍ଵେଶରଣରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତିକି କଷ୍ଟ ନ ଭୋଗିବେ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଡେଭିଡ଼ । ଡିଲିଟିଲ ହୋଇ ସବୁ ସ୍ତରରୁ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବା ଛଡ଼ା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଉ କୌଣସି ବାଟ ନ ଥିଲା ।

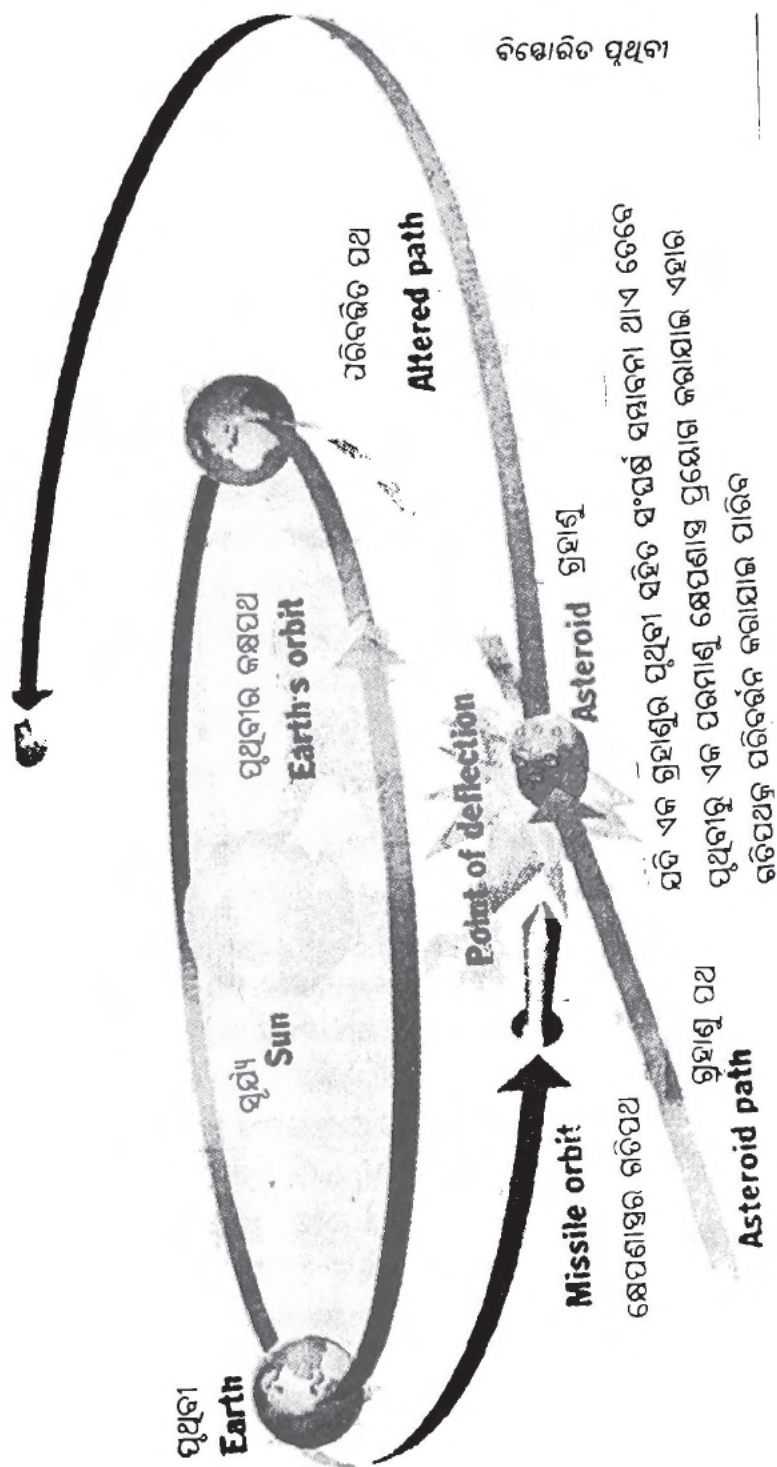
ଆଉ ୧ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ରହିଲା । ଏହାପରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବିଭୀଷିକା । ଡେଭିଡ଼, ରୋଜାଲିନା, ଆଲ୍‌ବର୍ଟ, ଜ୍ୟାକସନ ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ତେ ନୀରବ । ଏ ବିପତ୍ତିରୁ ଆଉ ବର୍ତ୍ତିଯିବାର ବାଟ ନାହିଁ । ହଠାତ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରଦାରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଲା ଏକ ବିଦ୍ଵେଶରଣ । ଜଳି ଉଠିଲା ଅନେକ ଅଗ୍ନି ସ୍ତୁଳିଙ୍ଗ, ଆଉ ଆଲୋକିତ ହୋଇଗଲା ଅନ୍ଧକାରଛନ୍ଦ୍ର ମହାକାଶ କିଛି ସମୟପାଇଁ । ଏକା ସଙ୍ଗରେ ସମସ୍ତେ ଧାଇଁଗଲେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆଡ଼େ ଏ କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା । ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁଟି ପୃଥ୍ବୀ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆଗକୁ ଚାଲିଗଲାଣି କେତେବେଳୁ ମାତ୍ର ହଠାତ୍ ଏହା ସହିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ସଂଘର୍ଷ ନ ଘଟି ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ଵେଶରଣ ଘଟିଲା କିପରି ? କଣ ଏହି ବିସ୍ମୟ ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ଭାବେ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ ଏହାର ବିସ୍ମୟ ଜାଣିବାକୁ ଡେଭିଡ଼ ପ୍ରମୁଖ ବିଶ୍ୱର ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ମାତ୍ର ଆପଣାଛାଏଁ ବିଦ୍ଵେଶିତ ହେବାର ରହସ୍ୟ

ସେତେବେଳେଯାଏ ଜଣାପଡ଼ି ନ ଥିଲା । ଏହି ବିଦ୍ୟୋବିତ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଛୋଟ ଧରଣର ଥିଲା ଏବଂ ଅନେକ ପର୍ବତର ସମାରୋହରେ ଗଠିତ ଏହି ନୈସର୍ଗିକ ପିଣ୍ଡର କିଛି ଅଂଶ ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟୋବିତ ଦ୍ଵାରା କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଆକାଶରୁ ଉଦ୍ଘୋଷିତାଣି ବିଦ୍ୟୋବିତ ଅଗ୍ନି କଣିକାଗୁଡ଼ିକ କେତେବେଳୁ । ଏଥିରୁ ଅନେକ ଖଣ୍ଡ ପୃଥ୍ବୀର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିଦ୍ଵାରା ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ପୃଥ୍ବୀ ଆଡ଼କୁ କ୍ଷୀପ୍ର ଗତିରେ ଖସୁଥିଲା ଓ ବାଟରେ ଜଳିପୋତି ପାଉଁଶରେ ରୂପାୟିତ ହୋଇ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ମାତ୍ର ଏହାର ପାଉଁଶ ଖସିପଡୁଥିଲା । ତେଣୁ କହିଲେ ବୋଧହୁଏ ପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଥିବା କୌଣସି ଏକ ମହାକାଶ କ୍ଷେପନ ସହ ଏହି ପିଣ୍ଡର ଧକ୍କା ହୋଇ ଏଭଳି ବିଦ୍ୟୋବିତ ଘଟିଛି ! ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ପୃଥ୍ବୀ ଚାରିପାଖରେ ଏବେ ମଣିଷଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଅହରହ କ୍ଷୀପ୍ର ବେଗରେ ବୁଲୁଛି ହଜାର ହଜାର କୃତ୍ରିମ ଉପଗ୍ରହ, ମହାକାଶ କ୍ଷେପନ । ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ମହାକାଶ କ୍ଷେପନ ଗୁଡ଼ିକର ବେଗ ଘଣ୍ଟାରେ ହଜାର ହଜାର କିଲୋମିଟର ଓ ଅନେକର ଓଜନ ୫୦ଟନରୁ ଅଧିକ । ବୋଧହୁଏ ଏଭଳି ଏକ ମହାକାଶ କ୍ଷେପନର ସଂଘର୍ଷ ଘଟିଛି ଏହି ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁ ସହ ।

ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଆଉ ସମୟ ନଥିଲା । ହାତରେ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମାତ୍ର । ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ସେହି ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡ ଆଡ଼କୁ ବୁଲାଇ ନେଉ ନେଉ ତେଣୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ପୁଣିଥରେ ସ୍ଥିତ ହାସ୍ୟରେଖା ପ୍ରକଟୀତ ହେଲା, ଗତ କେତେ ଘଣ୍ଟାକାଳ ସେ ଓ ସହକର୍ମୀମାନେ ସବୁପ୍ରକାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ରାସ୍ତାର ଅନ୍ୱେଷଣରେ ଯାଇ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଗବେଷଣା ଯନ୍ତ୍ରପାତି ସହ ଅନେକଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ତୁଟି ଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏ କଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି ସିଏ । ଛୋଟ ଧରଣର ବିଦ୍ୟୋବିତ ପରେପରେ ଆଗେଇଚାଲିଥିଲା କ୍ଷୀପ୍ର ବେଗରେ ମହାକାଶରେ ସେହି ନୈସର୍ଗିକ ପିଣ୍ଡ ଠିକ୍ ଗ୍ରହାଣୁ ଆଡେ । ଉଭୟଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତ୍ଵ କମି କମି ଆସୁଥିଲା । ଉଭୟଙ୍କର ଦିଗ ଓ ବେଗ ଦୂରନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ଆଲବର୍ଟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ତେଣୁ । ତେଣୁ ଆବତାର ଦେଖୁ ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଆଶାର ସଞ୍ଚାର ହେଲା । ନିସ୍ତେଜ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ଗବେଷକ, ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ନବ ଉଦ୍ଘାଟନାରେ ଧାଇଁଗଲେ ଗବେଷଣା ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଆଡେ । ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦିତ ।

ପୃଥିବୀ ରକ୍ଷାର ଯୋଜନା

ବିଜ୍ଞାନିତ ପୃଥିବୀ

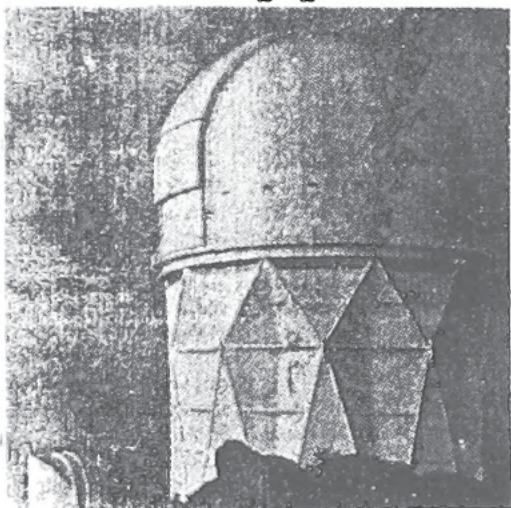
ଯଦି ଏକ ଗ୍ରହାଣୁର ପୃଥିବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ତେବେ ପୃଥିବୀରୁ ଏକ ପରମାଣୁ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ଏହାର ଗତିପଥକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ପାରିବ

ତେଜିଦ୍ଦି କ'ଣ କହୁଥିଲା ଆନନ୍ଦାଶୁ । ଭଗବାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଇଚ୍ଛାଯୋଗୁ ସୁନ୍ଦର ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲା । ବିପରୀତଗାମୀ ୨ଟି ଜଡ଼ପିଣ୍ଡ ଧାଉଁଥିଲା ଘଣ୍ଟାପ୍ରତି ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ କିଲୋମିଟର ବେଗରେ ଗୋଟିଏ ସରଳ ରେଖାରେ । ପ୍ରଥମ ବିସ୍ଫୋରଣ ପରେ ନୈସର୍ଗିକ ଜଡ଼ପିଣ୍ଡର ଗତି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସୌଭାଗ୍ୟ ବସତଃ ଏହାର ଗତି ଗ୍ରହଣୁ ଦିଗରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର ଶେଷ ଟେଲିଫୋନ ଆସିଗଲାଣି । ତେଜିଦ୍ଦି ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଜଣାଇ ସାରିଲେଣି । ଅବଶେଷରେ ସେହି ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗରେ ଦୁଇଟି ମୃତ ପାହାଡ଼ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ପିଟିହେଲେ ମହାକାଶରେ । ଏଥିରୁ ସୃଷ୍ଟିହେଲା ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିସ୍ଫୋରଣ, ଅଗ୍ନି ପିଣ୍ଡୁଳାରେ ଶତସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକନେଇ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଲା ମହାକାଶର ଜନମାନବଶୂନ୍ୟ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳ । ଟେଲିସ୍କୋପ ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଭୀଷିକାମୟ ଏହି ଚିତ୍ର ପୃଥ୍ବୀର କେତେଜଣ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଖି ନଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହି ବିସ୍ଫୋରଣ ପ୍ରକାଶ ଶବ୍ଦ ଓ ଲେଲିହାନ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଦେଖି ସ୍ତମ୍ଭିଭୂତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ । ଏଥିରୁ ସୃଷ୍ଟି କେତେକ ବିଶାଳଖଣ୍ଡ ଉଲକା ରୂପେ ପୃଥ୍ବୀ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ କଲା । ପାହାଡ଼ିଆ ପହରରେ ଉଠିଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ଏକା ଥରକେ ଅନେକ ଉଲକା ଆକାଶରୁ ଖସୁଥିବାର ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଆନନ୍ଦରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କଠାରୁ ଶୁଭେଚ୍ଛାପୂର୍ଣ୍ଣ ଟେଲିଫୋନ ଆସୁଥିଲା । ତେଜିଦ୍ଦି କହୁଥିଲେ “ସାରା ପୃଥ୍ବୀକୁ ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ଶକ୍ତି ହିଁ ରକ୍ଷା କରିଦେଲା ।” ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କହୁଥିଲେ “ମଣିଷ ହିଁ ଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ଶକ୍ତି । ଯଦି ମଣିଷ ମହାକାଶ ସେସନ ପ୍ରେରଣ କରି ନଥାନ୍ତା ତେବେ କଣ ଆଜି ପୃଥ୍ବୀକୁ ଗ୍ରହଣୁ ମୁହଁରୁ ରକ୍ଷାକରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା ?” ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଥିଲେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ । ଗତ ୧୫ ଦିନର ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ, ମାନସିକ ଦୁର୍ବଳତା ଓ ଅନେକ ସମସ୍ୟାକୁ ନେଇ କାଳକଟିଥିବା ଭୋକିଲା ତେଜିଦ୍ଦି ଓ ରୋଜି ଫେରୁଥିଲେ ବିଶ୍ରାମ କଷ୍ଟକୁ । ତା’ ପରଦିନ ବିସ୍ମୃତଭାବେ ଏହି ଚମତ୍କାର ଗ୍ରହଣୁ ସଂଘର୍ଷ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ରୂପେ । ଏହି ସମ୍ବାଦ ପଢ଼ି ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ଏକ ସ୍ଵରରେ ସ୍ଵାଗତ୍ କରୁଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁରି ଭୁରି ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ ।

ଅଜୟ ଯମ ଅଭିମୁଖେ 'କ୍ଳାଉଡ'ର ଯାତ୍ରାରମ୍ଭ

ପୂର୍ବ ଇଂଲଣ୍ଡର କେମ୍ବ୍ରିଜ ସହର । ଅନେକ ଐତିହାସିକ କୀର୍ତ୍ତିରାଜିର ମୁକସାକ୍ଷୀ ଭଳି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇରହିଛି ବ୍ରିଟିଶ ରାଜତନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅନେକ ଅତ୍ୟୁତ ସୌଧମାଳା । ଅବଶ୍ୟ କ୍ରମେ ପୁରାତନ କୋଠାବାଡ଼ି ଭଙ୍ଗାଯାଇ ତା' ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଲାଣି ଆଧୁନିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ଚାକଡ଼କ୍ୟମୟ ଅନେକ ନଭଟ୍ଟୁୟା ପ୍ରାସାଦ ମାଳା । ଐତିହାସିକ କେମ୍ବ୍ରିଜ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ହେଉଛି ଏହି ସହରର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । କେମ୍ବ୍ରିଜ ସହରଠାରୁ କିଛି ବାଟ ଗଲାପରେ ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପଡେ ଲର୍ଡବ୍ରିଜ ସହର । ଏହା ଏକ ଛୋଟ ସହରଭାବେ ପରିଚିତ । ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ କୋଳାହଳମୟ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଥଚ ଲୋଭନୀୟ ସହର ଦେଇ ଗତି କରିଲାବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଯାହାପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ ତାହା ହେଲା “ଲର୍ଡବ୍ରିଜ ରେଡିଓ ଟେଲିଫୋପ” । ଆକାଶକୁ ମୁଣ୍ଡଚେକି ଏକ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳରେ

(ମାନ ମନ୍ଦିର)

ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ରହିଛି ଏହି ବୃହତ୍ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଟେଲିଫୋପଟି । ଏହି ବୃହତ୍ ଟେଲିଫୋପ ସହ ବିଶ୍ୱର ୬ଟି ବୃହତ୍ ଟେଲିଫୋପକୁ ଯୋଗାଯୋଗ ପଦ୍ଧତିରେ ବାର୍ତ୍ତାବିନିମୟ ଓ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରେରଣ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରାୟ ଏକଶହ ଟନ ଓଜନ ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ଟେଲିଫୋପର ରହିଛି ୨୦୦ କିଲୋମିଟର ବ୍ୟାପି ପରିସୀମା । ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ ୩୨ ମିଟର । ସମସ୍ତପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ବାର୍ତ୍ତାଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏଠାରେ କରାଯିବା ସମ୍ଭବ । ଏହି ଟେଲିଫୋପଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ରହିଛି ଗବେଷଣାଗୃହ । ସାଧାରଣଭାବେ ନିର୍ଜୀବପରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ରହିଥିବା ଏହି ବୃହତ୍ ଟେଲିଫୋପ ନିକଟକୁ କଦବା କୃତ୍ରିତ କେହି କେହି ଆସିଥାନ୍ତି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏଠାରେ ବା ଅନ୍ୟକାହାର କି କାମ ଥାଇପାରେ ?

ମାତ୍ର ଆଜି ଏହି ଟେଲିଫୋପ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରବଳ ଗହଳିଚଢ଼ଳି । ଶହଶହ ସୁରକ୍ଷାକାରୀ ପୁଲିସ୍, ଅଭ୍ୟର୍ଥନାକାରୀଙ୍କ ସମାବେଶ । ଦେଶ ବିଦେଶର ଅନେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଏହିଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ସମ୍ମିଳନୀ । ପୃଥ୍ବୀର ସବୁଦେଶରୁ ବନ୍ଧାବନ୍ଧା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭାଗ ନେଉଛନ୍ତି ଏଥିରେ । ସମ୍ମିଳନୀର ଦ୍ୱାର ଦେଶରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖାଯାଇଛି “ଯମ ଗ୍ରହ ଆଜିଯାଏ ଅଜୟ” । ସମ୍ମିଳନୀର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ ପୁଚ୍ଚୋ ବା ଯମ ଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା । ସୌରଜଗତର ସର୍ବଶେଷ ଗ୍ରହ ଯମ କଣ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଜୟ ହୋଇ ରହିଯିବ ? ବୃହତ୍ ମାଟିଗୋଡ଼ି ଆସି ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଗବେଷଣାଗାର ଭିତରେ ସ୍ଥାନ ପାଇସାରିଥିବା ବେଳେ ଓ ବୃହତ୍ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ବରଫ ବା ଜଳର ଉପଛତିକୁ ଆମେରିକାର କ୍ଲୋମାଣ୍ଡାଜନ୍ ସାମରିକ ମହାକାଶଯାନ ଠାବକରି ସେଠାରେ ବସତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପାରିଥିବା ବେଳେ, ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରୁ ହଜାର ହଜାର ଫଟୋଚିତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ତାହା ପୃଷ୍ଠରେ ଜୀବନର ସତ୍ତାଥିବା ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ ସେଠାକୁ ମାନବର ଯାତ୍ରା ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଥିବା ବେଳେ, ଗ୍ରହରାଜ ବୃହସ୍ପତିକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷଣ କରି ପାଇଓନିୟର ଯାନ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ସହ ଧୂମକେତୁ ସୁମେକର ଲେଖିର ବୃହସ୍ପତି ସହ ସଂଘର୍ଷର ଚିତ୍ର ଉତ୍ତୋଳନ କରିସାରିଥିବା ବେଳେ, ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ବରୁଣ ଗ୍ରହ ଅଭିମୁଖେ ଭୋଏଜର ଯାନ ଯାତ୍ରାକରି ଅନେକ ତଥ୍ୟ ପୃଥ୍ବୀକୁ ପଠାଇ ସାରିଥିବା ବେଳେ ସୌରମଣ୍ଡଳର ଶେଷଗ୍ରହ ଯମ କଣ ମାନବ ନିକଟରେ ସବୁଦିନ

ପାଇଁ ଅଜୟ ହୋଇ ରହିଯିବ ? ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଏଥିରେ ଯୋଗଦେଇଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କର ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ ।

(ବୈଜ୍ଞାନିକ ଚମ ବର୍ଗ)

ସମ୍ମିଳନୀର ସବୁଠାରୁ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବିଷୟଥିଲା ୧୯୩୦ ମସିହାରେ ମାତ୍ର ୩୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପୁରୀ ଓ ଯମ ଗ୍ରହକୁ ପ୍ରଥମେ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିବା ବର୍ଗମାନର ୮୬ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ କ୍ଲାଏଡ ଚମବର୍ଗଙ୍କ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗଦାନ । ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳନୀରେ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କରିବାର ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇସାରିଛି ।

ଆଜି ହେଉଛି ସମ୍ମିଳନୀର ଉଦଘାଟନ ଉତ୍ସବ । ଆଲୋକମାଳା ତଥା ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛରେ ଝଲସୁଛି ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ସଭାମଣ୍ଡପ । ନିକଟରେ ଅଜାଯାଇଛି ଯମ ଗ୍ରହର ଏକ ଚିତ୍ର ଓ ସୌରମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ତାର ଅବସ୍ଥିତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟାବଳୀ । ଏହି ଗ୍ରହ ଏକ ଅନ୍ଧାରୁଆ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଥଣ୍ଡା ତଥା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଗ୍ରହ ଭାବେ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିଚିତ । ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ଅନେକ ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା ପ୍ରେତାତ୍ମାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନ ରୂପେ ଅଭିହିତ । ଏହି ଗ୍ରହର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ୨୪୮ ବର୍ଷରେ ଥରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାରିପଟେ ଏକ ଅଣ୍ଟାକୃତି ପଥରେ ବୁଲିଆସିଥାଏ । ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଏହି ଗ୍ରହର ଦୂରତା ପ୍ରାୟ ୬୯୬ କୋଟି କିଲୋମିଟର । ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ସର୍ବାଧିକ ଦୂରରେ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ପୃଷ୍ଠ ସବୁବେଳେ ବରଫ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏହାକୁ ସେଇଥିପାଇଁ ଏକ ଧୂମକେତୁ ସହ ତୁଳନା କରାଯାଇଥାଏ । ସୂର୍ଯ୍ୟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଧୂମକେତୁର ଯେପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟି ବୃହତ୍ ଲାଞ୍ଜ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଗ୍ରହ ସୂର୍ଯ୍ୟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାବେଳେ ଏହାର ଆଲୋକ ଓ ଉତ୍ତାପ ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଏଥିରେ ସେହି ସମୟରେ ଅନେକ ଚୂତନତ୍ୱ ପ୍ରକାଶପାଏ ।

ପୁରୋ ଗ୍ରହ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଞ୍ଚାଳନ କରୁଥିବା ଆମେରିକାର ‘ନାସା’ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ରବର୍ଟ ଷୋହେଲ ଟମବର୍ଗଙ୍କୁ ପାଛୋଟି ନେଉଥିଲେ ସଭାମଣ୍ଡପକୁ । ୮୬ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଟମବର୍ଗଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବାକୁ ଠିଆହୋଇ ରହିଥିଲେ ସଭାସ୍ଥଳର ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ । ତାଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣା ଯାଉଥିଲା ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ତରଫରୁ । ସେ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନାର ଉତ୍ତର ଦେଇ ପୁରୋ ଗ୍ରହ ଯାତ୍ରାପାଇଁ ଦୂରନ୍ତ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ସମସ୍ତ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ । ପୁରୋ ବିଜ୍ଞାନୀ ମାନବ ନିକଟରେ ସବୁଦିନପାଇଁ ଅପରାଜେୟ ହୋଇ ନରହୁ ଏହା ହିଁ ଥିଲା ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା । ସେହି ଅନୁସାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା “ଦୂରନ୍ତ ପୁରୋ ଯାତ୍ରା” ଯୋଜନା । ପୁରୋର ନିଜସ୍ୱ ‘ଚାରନ’ ନାମକ ଗୋଟିଏ ଉପଗ୍ରହ ଥିବାରୁ ଏହି ଯାତ୍ରା ଯୋଜନାରେ ଯାଉଥିବା ମହାକାଶଯାନ ଉଭୟ ଗ୍ରହ ଓ ତାର ଉପଗ୍ରହ ସହ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଯେ ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିବ ଏ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ ।

ଏହି ସମାବେଶରେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡେଭିଡ୍, ରୋଜାଲିନା, ଜ୍ୟାକ୍‌ସନ ପ୍ରମୁଖ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମହାକାଶବିଜ୍ଞାନର ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ । ପୂର୍ବେ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରାକରୁଥିବା ହାଲୁକା ମହାକାଶଯାନର ନିର୍ମାଣ ନକ୍ସା ସେହିଠାରେ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା । ବେଳେ ବେଳେ ଏହି ଗ୍ରହ ପୃଷ୍ଠରେ ଉଡାପ ବିମୁକ୍ତ ୩୬୦ ଡିଗ୍ରୀକୁ କମିଯାଉଥିବାରୁ ଯାତ୍ରାକରୁଥିବା ମହାକାଶଯାନର ଯନ୍ତ୍ରପାତିକୁ ସେହି ଅନୁସାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରାଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବେ ଗ୍ରହକୁ ଯାଉଥିବା ମାନବବିହୀନ ମହାକାଶ ଯାନରେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ କ୍ୟାମେରା, ସ୍ପେକ୍ଟ୍ରୋମିଟର, ରେଡିଓ, ଟ୍ରାନ୍ସମିଟର ଖଞ୍ଜାଯାଇ ଏହାକୁ ପୃଥ୍ବୀରୁ ମହାକାଶକୁ ବୋହି ନେବାପାଇଁ ସେଣ୍ଡାଉର ରକେଟକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା ।

ପୂର୍ବରୁ ଏଭଳି ଯୋଜନାର ରୂପରେଖ ପ୍ରାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇ ସାରିଥିବାରୁ ତୁରନ୍ତ ଯମ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରାକରୁଥିବା ମହାକାଶ ଯାନ ‘କ୍ଲଉଡ୍’କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରାଗଲା । ଏହି ମହାକାଶ ଯାନର ଗତିବିଧି ଲକ୍ଷକରିବାକୁ ପୃଥ୍ବୀର ଯେଉଁ କେତେକ ବୃହତ୍ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଦାୟିତ୍ବ ଦିଆଗଲା ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରମୁଖ ଭାବେ ରହିଥିଲା ସେନିଗାଲର ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସଞ୍ଚାଳିତ କିଙ୍ଗସ୍ଟୋନ ଟେଲିସ୍କୋପ, ଲର୍ଡ୍ ବ୍ରିଜ ଟେଲିସ୍କୋପ, ଆମେରିକାର ଅନେକ ଟେଲିସ୍କୋପ ପ୍ରମୁଖ । ଯୁରୋପିଆନ ସ୍ବେସ ଏଜେନ୍ସି ଦ୍ବାରା ଏହି ମହାକାଶ ଯାନକୁ ମହାକାଶକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରାଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ ଡେଭିଡ୍ ଓ ରୋଜାଲିନା ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ କିଛିଦିନ କଟାଇବକୁ ହେଲା । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସୁରୁଖୁରରେ ଚାଲୁଥିଲା । ‘କ୍ଲଉଡ୍’ ମହାକାଶ ଯାନ ଚନ୍ଦ୍ରମାକୁ ପଛରେ ପକାଇ ସୌରଜଗତର ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ଗତିପଥ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ବେଗରେ ଗତିକରି ଚାଲିଥିଲା । ଡେଭିଡ୍ ଓ ରୋଜାଲିନାଙ୍କୁ ସେନିଗାଲ ଫେରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । କାରଣ ଆଉ କିଛି ଦିନପରେ ଏହି ମହାକାଶ ଯାନ ପଠାଉଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ତାଙ୍କୁ କିଙ୍ଗସ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିର ମାଧ୍ୟମରେ ସଂଗ୍ରହ କରି ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ଯମ ଗ୍ରହ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଅଳ୍ପ କେତେମାସ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ମହାକାଶ ଯାନର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କ୍ୟାମେରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବ ତଥାପି ଏଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିବା ଅନେକ କ୍ୟାମେରାରୁ ଅହରହ ମିଳୁଥିବା ବିଶ୍ବବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଓ

ସୌରଜଗତ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଅଜଣା ତଥ୍ୟ ଯେ କେତେ ଉପଯୋଗୀ ତାହା ବୁଝିଥିଲେ ରୋଜାଲିନା, ଡେଭିଡ୍ ପ୍ରମୁଖ । ହଁ, ଆସନ୍ତା କାଲି ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେନିଗାଲ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ରୋଜି ଜିନିଷପତ୍ର ସଂଗ୍ରହରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ଜିନିଷ ବୋଇଲେ ଅନେକ ଗବେଷଣା ପୁସ୍ତକ, ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଓ ଗବେଷଣା ସାମଗ୍ରୀ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଉ କଣ ବା ଥାଆନ୍ତା ।

ସକାଳୁ ଡେଭିଡ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇସାରିଥିଲେ । ଯମ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ମୁଖ୍ୟ ସଂଚାଳକ ରବର୍ଟ ଷୋହେଲ ପ୍ରମୁଖ ଡେଭିଡ୍ ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ବିଶ୍ରାମ କକ୍ଷ ନିକଟରେ । ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହିଭଳି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହକାରୀ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଫଳ ହୋଇପାରିବ । ରବର୍ଟ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ସାନ, କିନ୍ତୁ ସେ ବି ଜଣେ ବିତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ । ତାଙ୍କରି ନକ୍ସା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଯମ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିଥିବା ମହାକାଶ ଯାନ ଠିକ୍ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିବାରୁ ଡେଭିଡ୍ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଥିଲେ । ହାତ ହଲାଇ ବିଦାୟ ନେଇ କାରରେ ବସୁଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ ଓ ପତ୍ନୀ ରୋଜାଲିନା । ଏଠାରୁ ଏୟାରପୋର୍ଟ ଅଧିଗ୍ରହଣ ବାଟ ଓ ସେଠାରୁ ବିମାନରେ ସେନିଗାଲ ବିମାନ ବନ୍ଦରରେ ପହଞ୍ଚିବାପାଇଁ ୭ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗିବ । ଭୂମଧ୍ୟସାଗର ଓ ସାହାରା ମରୁଭୂମି ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହେବ ।

ଅଜଣା ତଥ୍ୟ ଓ ଓଟ୍ ମେଘମାଳା

ଇତିମଧ୍ୟରେ ବିତିଗଲାଣି କେତେବର୍ଷ । ଗ୍ରହରାଜ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କୁ ଟପି ପ୍ରବୃତ୍ତ ବେଗରେ ଗତିକରି ଚାଲିଥିଲା ମହାକାଶ ଯାନ କ୍ଲାଉଡ଼ । ଏହାପରେ ଶନି ଗ୍ରହ, ପରେ ପରେ ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ବରୁଣ ଏବଂ ଶେଷରେ ଯମ ଗ୍ରହ । ବରୁଣକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାର ପରେ ପରେ କ୍ଲାଉଡ଼ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ୟାମେରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବ । ପୃଥିବୀର ୬ଟି ବୃହତ୍ ଟେଲିସ୍କୋପ ତଥା ଲର୍ଡ୍ ବ୍ରିଜ ରେଡିଓ ଟେଲିସ୍କୋପର ମୂଲ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର ଏହି ମହାକାଶ ଯାନର ଗତିବିଧି ଉପରେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିଲା । ସୌରମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଗତିକରି ଯିବା ସମୟରେ କ୍ଲାଉଡ଼ ଅନେକ ଅଜଣା ତଥ୍ୟ ପଠାଇ ସାରିଲାଣି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ । ସେନିଗଲ୍‌ର କିଙ୍ଗସ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିରରେ କ୍ଲାଉଡ଼ର ଗତିବିଧି ଲକ୍ଷ କରୁଥିଲେ ବସି ରହି ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ସହକାରୀ ଜ୍ୟାକ୍‌ସନ । ଏହି ଯାନରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆଣ୍ଟେନାରୁ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିବା ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥିଲେ ସେ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲାଣି ଶନିଗ୍ରହର ବଳୟ ବିଷୟରେ କେତେକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ । କ୍ଲାଉଡ଼ ନିକଟତର ହେଲାଣି ସୌରଜଗତର ୪ର୍ଥ ବୃହତ୍ ଗ୍ରହ ବରୁଣ ନିକଟରେ । ଏହି ଗ୍ରହଦେଇ ଯିବାବେଳେ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ମିଥେନ ଗ୍ୟାସର ଉପସ୍ଥିତି ଯୋଗୁ ଏହାର ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ଦୃଶ୍ୟପଟ ଦେଖି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆଲ୍ଲାଦିତ ହେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବରୁଣ ବିଷୟରେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ତଥାପି ସୀମିତ ରହିଥିଲା । କ୍ଲାଉଡ଼ର ଲକ୍ଷ ହେଉଛି ଯମ ଗ୍ରହ, ବରୁଣ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ବରୁଣ ଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଯେତିକି ତଥ୍ୟ କ୍ଲାଉଡ଼ରୁ ମିଳୁଥିଲା ସେଇଥିରେ ହିଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣ ।

ହ୍ୟାଲୋ, ଜ୍ୟାକ୍‌ସନ “ହାଉ ଯୁ ଗଟ ସମ ନ୍ୟୁ ଭନଫରମେସନ” ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଜ୍ୟାକ୍‌ସନ ଟେଲିସ୍କୋପର ଆଇପିସରୁ ଆଖି ଉଠାଇ ଅଭିବାଦନ କରୁଥିଲେ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କୁ । କ୍ଲାଉଡ଼ରୁ ମିଳିଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟର ବିଶ୍ଳେଷଣାତ୍ମକ ରିପୋର୍ଟକୁ ତଳତଳ କରି ପରୀକ୍ଷା କରିଚାଲିଥିଲେ ଡେଭିଡ଼ । ସେ ବରୁଣ ଗ୍ରହରୁ ମିଳିଥିବା ଫଟୋଗ୍ରାଫି

ଦେଖୁ ଅଧିକ ଭାବେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ । ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଇ ସେ କହୁଥିଲେ ଦେଖ ଯମଠାରୁ କେତେ ଦୂରରେ ଅଛି କ୍ଲାଉଡ଼ । ମୋ ହିସାବରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏହାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ କ୍ୟାମେରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବ ଏବଂ ଏହାପରେ ଅନେକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ ଆମ ଆଗରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହୋଇପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ଆମକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଏହାର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର କ୍ୟାମେରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରଠାରୁ ଦିନ ରାତ୍ରି କିଙ୍ଗ୍‌ଷ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିର ଓ ପୃଥ୍ବୀର ଅନ୍ୟ ୬ଟି ବୃହତ୍ ମାନମନ୍ଦିର ଖୋଲାଯିବ ତଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିରହିବ । ତେଣୁ ହିଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ନେତୃତ୍ବ ନେବେ ।

ବହୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ସମୟ ଆସିଗଲା । କ୍ଲାଉଡ଼ର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର କ୍ୟାମେରା ଯମ ଗ୍ରହ ତଥା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳର ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେଲାଣି । ତେଣୁ କିନ୍ତୁ ବିଶେଷଭାବେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ଯମ ଗ୍ରହପରେ ଦୂର ମହାକାଶରେ ଥିବା ଓର୍ଟ ମେଘମାଳା ହିଁ ଧୂମକେତୁ ମାନଙ୍କର ଉତ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥଳ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ । ନିଷ୍ପନ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଥିବା ଶହ ଶହ ଧୂମକେତୁ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆକର୍ଷଣ ଦ୍ବାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଖୀପ୍ର ବେଗରେ ସୌରଜଗତ ଆଡ଼େ ଧାବମାନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଓର୍ଟ ମେଘମାଳା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସୌରଜଗତର ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ ବୋଲି ସେଇଥିପାଇଁ ମତ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଧୂମକେତୁ ହିଁ ବରଫବୃତ୍ତ ଗ୍ୟାସ ଓ ଧୂଳିକଣାର ସମାରୋହରେ ଗଠିତ ହୋଇଛି । କ୍ଲାଉଡ଼ ଓର୍ଟ ମେଘମାଳାଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯମ ଗ୍ରହରୁ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହପରେ ଓର୍ଟ ମେଘମାଳା ଆଡ଼େ ଗତିକରି କ୍ଲାଉଡ଼ ଅନନ୍ତ ମହାକାଶରେ ନିହିତ ହୋଇଯିବାବେଳେ ଯଦି ଦୈବାତ୍ କୌଣସି ନୂତନ ତଥ୍ୟ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ବିଷୟରେ ଜଣାଇପାରେ ତେବେ ତାହା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶିଦେବ ଅନେକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ ଏହା ହିଁ ମନ ଭିତରେ ଚିନ୍ତାକରୁଥିଲେ ତେଣୁ ।

ହଠାତ୍ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାଙ୍କ ଚିତ୍କାର ଶୁଭିଳା । ସାର, କଣ ? ଯମ ଗ୍ରହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବା କ୍ଲାଉଡ଼ଠାରୁ ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ମିଳୁଛି ସେଥିରେ ମହାକାଶରେ ଏକ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ କ୍ଲଳିତ ବସ୍ତୁର ଆବିର୍ଭାବ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଲାଣି । ଛିର ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏହି ବସ୍ତୁ ତେବେ କ'ଣ ? ଏହା ତ ନକ୍ଷତ୍ର ନୁହେଁ, ଉଲକାପିଣ୍ଡ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ

ଉଠୁନାହିଁ, ଯମର ଉପଗ୍ରହ ବି ନୁହେଁ, ତେବେ କଣ ଏହି କୁଳତ ମହାକାଶପିଣ୍ଡ ?
 ତେଜିବ୍ ଜ୍ୟାକ୍‌ସନଙ୍କ ଏ ପ୍ରକାର କଥାରେ ହଠାତ୍ ବିସ୍ମୟାଭିଭୂତ ହୋଇ
 ଆଗେଇଗଲେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କ୍ଷମ ମଧ୍ୟକୁ । ହଁ, ସତେ ତ ! କ୍ଲାଉଡ଼ରୁ ମିଳୁଥିବା
 ଫଟୋଟିଭ୍ରୁ ଯମ ଗ୍ରହ ଠାରୁ କିଛି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ
 ବସ୍ତୁର ଉପସ୍ଥିତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ତେବେ କଣ ଏହି ସ୍ପଷ୍ଟ
 ଆଲୋକ ? ଏହା କଣ ସୌର ଜଗତରେ ଥିବା ଓ ଆଜିଯାଏ ଅନାବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିବା
 ଅନ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରହ ନାଁ ଆଉ କିଛି ?

ସୌରମଣ୍ଡଳରେ ଦଶମ ଗ୍ରହ

କ୍ରିଂ, କ୍ରିଂ, କ୍ରିଂ..... ସେନିଗାଲ କିଙ୍ଗଷ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ ଅଭ୍ୟର୍ଥନାକାରୀଙ୍କ ଟେଲିଫୋନ ବାଜି ଉଠିଲା ରାତ୍ରିର ନିଷ୍ପତ୍ତିତାକୁ ଚହଲାଇଦେଇ । ରାତ୍ରି ୧୨ଟା ବାଜିଲାଣି । ନଭେମ୍ବର ମାସର ଶୀତ ରାତ୍ରିର ନିଷ୍ପତ୍ତିତା ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସଞ୍ଚାଳିତ ରହିଥିଲା ଏହି ମାନମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ ବିଭାଗ । ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଭାସି ଉଠୁଥିଲା ଲର୍ଡ ବ୍ରିଜ ରେଡ଼ିଓ ଟେଲିଫୋପ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଆସୁଥିବା ବେତାର ବାର୍ତ୍ତା । ହ୍ୟାଲୋ ! ଡେଭିଡ଼ଙ୍କୁ ଟେଲିଫୋନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସୋହେଲଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର । ନିଜର ଗବେଷଣା ପ୍ରକୋଷ୍ଠକୁ ଟେଲିଫୋନ ତଦ୍‌କ୍ଷଣାତ ସଂଯୋଗ କରିଦିଆଗଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ଷଣରେ ଡେଭିଡ଼ ରିସିଭର ଉଠାଇଲେ । ହ୍ୟାଲୋ ! ରବର୍ଟ - କଣ ହେଲା ! “ସାର, ଆପଣମାନେ ବୋଧହୁଏ ଏହି ତଥ୍ୟ ପାଇସାରିଥିବେ । କ୍ଲାଉଡ଼ରୁ ଆମକୁ ଯେଉଁ ସଙ୍କେତ ମିଳୁଛି ସେ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଲୋଡୁଛି ସାର ।” କହୁଥିଲେ ରବର୍ଟ । ହଁ ଆମ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀବାସୀ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ତଥ୍ୟ ଏକ ଆଶ୍ଚ୍ୟନର ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟିକରିଛି । କ୍ଲାଉଡ଼ ପଠାଇଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସୌରଜଗତ ନିକଟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୈସର୍ଗିକ ପଦାର୍ଥ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଛି ବୋଲି । ଡେଭିଡ଼ କହୁଥିଲେ ଏହି ନୈସର୍ଗିକ ପଦାର୍ଥ କ’ଣ ହୋଇପାରେ ! ଏହା କଣ ସୌରମଣ୍ଡଳର ଦଶମ ଗ୍ରହ ? ତୁମେ ଗବେଷଣା ଚାଲୁରଖ ରବର୍ଟ । ଖୁବଶୀଘ୍ର ଆମେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ମିଳୁଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଓ ଏହି ନୂତନ ସୌରପିଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ସଠିକ ତଥ୍ୟ ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବା । ଏତିକି କହି ଟେଲିଫୋନ ଥୋଇଲେ ଡେଭିଡ଼ । ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଆଜି ଆଉ ଏକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ ଉଦ୍‌ଭାସିତ । କଣ ହୋଇପାରେ ଏହି ସୌରପିଣ୍ଡ ଯାହାକି ହଠାତ୍ ଆବିର୍ଭୂତ ହୋଇଛି । ଏହା ଏବେ ଯମ ଗ୍ରହରୁ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ମାଇଲ ଦୂରରେ ରହିଛି । ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଏହି ନୂତନ ପିଣ୍ଡ ଆଡେ ମୁହାଁଇ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ଡେଭିଡ଼ । ହଁ କ୍ଲାଉଡ଼ କ୍ରମେ ଯମ ଗ୍ରହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ମାତ୍ର ଏ କଣ ? ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରିକ୍ରମା କରୁଥିବା

ଯମ ଗ୍ରହର କକ୍ଷପଥରେ ଯେ କ୍ରମେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି ଏହାର କାରଣ କଣ ହୋଇପାରେ ? ନିଶ୍ଚଳଭାବେ ଗବେଷଣାରେ ଲାଗିଥିଲେ ତେଜିତ୍ । ଲର୍ଡ୍ ବ୍ରିଜ୍ ମାନମନ୍ଦିର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ସୁଇଚ୍ ଟିପିଲେ ତେଜିତ୍ । ଏହି ସଂଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ତଥା ପୃଥ୍ବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ‘କ୍ଲାଉଡ୍’ର ଗତିପଥ ବିଷୟରେ ଯେଉଁସବୁ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ତାହାସବୁ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ତେଜିତ୍ ସୁଇଚ୍ ଅନ କରିବାମାତ୍ରେ ସେଠାକାର ତଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଯମ ଗ୍ରହର ଗତିପଥରେ ହଠାତ୍ ଅସ୍ଥିରତା ଲକ୍ଷ କରିଥିବାର ସୂତ୍ର ପ୍ରକାଶ କଲା । ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣି ଦେଲା ଏକ ନୂତନ ସମସ୍ୟା । ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଏକ ସୌରପିଣ୍ଡର ଆକର୍ଷଣ ଯୋଗୁ ଯମର ଗତିପଥରେ ଏ ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟୁଛି ବୋଲି ନିଃସନ୍ଦେହ ଥିଲେ ତେଜିତ୍ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଏହାର ବିଶ୍ଳେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୌତୁହଳୀ ହୋଇ ଉଠିଥିଲେ । ଆମେ ତେବେ ସୌର ମଣ୍ଡଳରେ ଖୁବଶୀଘ୍ର ଏକ ନୂତନ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିପାରିବୁ । ଆମର ଗ୍ରହ ସଂଖ୍ୟା ୯ ନୁହେଁ ୧୦’ ଏହା ପୃଥ୍ବୀ ବାସୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବାଭଳି ଗୌରବାବହ ଘଟଣା କଣ ଅଛି !

ତେଜିତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ଯମ ଗ୍ରହର ଗତିପଥକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଭାବେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଗତ ପ୍ରାୟ । ଚିନ୍ତାମଗ୍ନ ତେଜିତ୍ ଫେରୁଥିଲେ ରୋଜିଙ୍କ ସହ ନିଜ ବିଶ୍ରାମ କକ୍ଷକୁ । ଚିନ୍ତାରେ ସତେ ଯେପରି ଅନ୍ତଃ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଏବେ ପୁଣି ଏକ କୁହେଳିକା । ବର୍ତ୍ତମାନଯାଏ ଏହି ଅଜଣା ଅତିଥି ବିଷୟରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ମିଳିନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ । ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଭିତରେ ସୌରମଣ୍ଡଳ ଏକ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଞ୍ଚଳ । ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଯଦି ସାଗରବେଳା ଅସଂଖ୍ୟ କୋଟିକୋଟି ବାଲୁକାରାଶିର ସଂଖ୍ୟାର ସମଷ୍ଟି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ତେବେ ହୁଏତ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବାଲିକଣା ହେଉଛି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ସମଗ୍ର ସୌରମଣ୍ଡଳ । ଆକାଶରେ ଉଦୟ ହେଲାଣି ଅସୁମାରୀ ତାରକା ମଣ୍ଡଳୀ । କଣ ତେବେ ଏହି ନୂତନ ଆଗନ୍ତୁକ । ଯାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ସହିତ ଯମ ଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହେବ କ୍ଲାଉଡ୍‌ରୁ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଯମ ବିଷୟ ଛାଡ଼ି ସମସ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ ଯମର

ଗତିପଥର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହେଉଥିବା ପଦାର୍ଥ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାପାଇଁ । ରୋଜାଲିନାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ବର ଶୁଭିଳାଣି । ଆସ ତିନର ଖାଇଦେବା । ଭାଜନିଂ ଟେବୁଲ ଆଡେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲେ ଡେଭିଡ । ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଅସମାହିତ ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ । ପତି, ପତ୍ନୀ ତିନର ଟେବୁଲ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନାରତ ଥିଲେ ସେହି ବିଷୟରେ । ଦିନରାତି ଖୋଲା ରହିଥିଲା ଗବେଷଣାକେନ୍ଦ୍ର । ସିଫଟ୍ ଅନୁସାରେ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ କ୍ୟାବସନ, ମୁରୀ, ଡକ୍ଟର ଆଲବର୍ଟ ପ୍ରମୁଖ କ୍ଲାଉଡ୍ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଦିନରାତି ଗବେଷଣାଗାର ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିଥିଲା । ଯିଏ ଯେତେବେଳେ ଯାଇ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ସେଥିରେ କୌଣସି ବାଧା ନଥିଲା । ଖଟ ଉପରେ ଗତିପତିବାକୁ ଟେଷ୍ଟାକରୁଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ । ରୋଜି ବ୍ୟସ୍ତଥିଲେ କେତେକ ଘରୋଇ କାମରେ । ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନହେବା ଯାଏ ସେମାନେ ଚିନ୍ତାର ପରିସମାପ୍ତି ନାହିଁ ।

କ୍ରିଂ କ୍ରିଂ..... ହଠାତ୍ ଟେଲିଫୋନ ବାଜି ଉଠିଲା । ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ଅବଶ ଆଖି ଯୋଡ଼ିକ ବୋଧହୁଏ କିଛି ସେକେଣ୍ଡ ପୂର୍ବରୁ ବୁଜିହୋଇ ସାରିଥିଲା । ରୋଜି ଆଗେଇ ଆସିଲେ ଟେଲିଫୋନ ଉଠାଇବାକୁ । ରାତ୍ରି ସାଢ଼େ ୧୨ଟା । କେଉଁଠୁ ଟେଲିଫୋନ ଆସିଲା । ସେପରି କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା ତ ଘଟି ନାହିଁ । ରୋଜି ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ବାମ ହାତ ଟେଲିଫୋନର ରିସିଭର ଉଠାଇ ସାରିଥିଲା । ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଚିହ୍ନାର, ଆଲବର୍ଟଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ବର । ସାର ! ଶୀଘ୍ର ଆପଣ ଆସନ୍ତୁ । ଏକ ନୂତନ ତଥ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ମିଳିଛି । ସେତେବେଳେକୁ କ୍ଲାଉଡ୍‌ରେ ସଂଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତ କ୍ୟାମେରା, ସୋଷୋମିଟର, ଟ୍ରାନ୍ସମିଟର ଖୋଲି ସାରିଥାଏ । ଯମ ଗ୍ରହର କିଛି ଦୂରରୁ ମହାକାଶରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଲାଣି ଏକ ନିସ୍ତୁର ଆଲୋକରେଖା । ବୋଧହୁଏ ଆମେ ଯାହା ଆଶାକରୁଥିଲେ ତାହା ହିଁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହା ବୋଧହୁଏ ଏକ ନୂତନ ଗ୍ରହର ସ୍ଥିତି ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା । ଡେଭିଡ୍ ସତେଯେପରି ପାଗଳ ହୋଇଗଲେ । ସେ ଧାଇଁଥିଲେ ଗବେଷଣାଗାର ଆଡେ । ଦେହରେ ତାଙ୍କର ଯେ ସାର୍ଟ ନାହିଁ । ଆଲମିରାରୁ ସାର୍ଟ ଆଣିବାକୁ ସମୟ ନାହିଁ । ଦେହରେ ରହିଛି ଏକ ଢୋଲା ପାଇଜାମା, ସେଥିପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ । ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନରୁ ଗବେଷଣାଗାରର ଦୂରତା ମାତ୍ର କେତେ ମିଟର । ରୋଜି ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁଥିଲେ

ତାଙ୍କର ସାର୍ବଟି ଧରି । ଚାଲିବା ଭିତରେ ସେ କୌଣସି ମତେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ସାର୍ବ ଖଣ୍ଡକ ଗଳାଇ ଦେବାରେ ସକ୍ଷମ ହେଲେ । ମାତ୍ର ବୋତାମ ମାରିବେ ବା କିପରି ? ଚଳନ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତିର କମିଳ ସଜାଡିବା କଣ ସମ୍ଭବ ! ଅନ୍ୟମନସ୍କତାରେ ବୋତାମ ମାରୁଥିଲେ ତେଣିତ । ତଳ ଉପର ଯାହା ଯେଉଁଠି ଲାଗିଲା ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ, ଦେଖିବାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମୟ ନଥିଲା । ମାତ୍ର କେତେ ମିନିଟ ଭିତରେ ସେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଗବେଷଣାଗାରର ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ । ସେଠାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରଦାରେ ଉଦଭାସିତ ହେଉଥିଲା କ୍ଷୁଦ୍ର ଏକ ଆଲୋକ ରେଖା । ତାହା ଏତେ ନିଷ୍ପ୍ରଭ ଥିଲା ଯେ ଏହା ଯେ ଏକ ଗ୍ରହ ତାହା ସହଜରେ ବାରିହେଉ ନଥିଲା । ତେଣିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ସେହି ଆଲୋକର ଉତ୍ସକୁ ୫୦ ହଜାର ଗୁଣ ବଢ଼ାଇଦେବାକୁ । ତାହା ହିଁ ନିକଟସ୍ଥ ଇଲୋକନ୍ତ୍ରମ ମାଇକ୍ରୋସ୍କୋପରେ ଚତୁଷ୍ପାତ କରାଗଲା ଓ ତାହାର ଚିତ୍ର ଉଦଭାସିତ ହେଲା ପାଖ କାନ୍ଥର ବୃହତ୍ ପରଦା ଉପରେ । ସମସ୍ତେ ଅବାକ ହୋଇଗଲେ, ଏ କଣ ? ଏହି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ବୃହତ୍ତର ହେବାପରେ ଏତିକି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ଯେ ଏହା ଏକ ଗ୍ରହ ନିର୍ମିତ କାରଣ ଏଠାରୁ ଆସୁଥିଲା ଛିର ଆଲୋକ । ନକ୍ଷତ୍ର ଭଳି ଏହାର ନିଜସ୍ବ ଆଲୋକ ନଥିଲା ।

ଆଲୋକର ଆକାର ବୃଦ୍ଧି

ଗବେଷଣାଗାରର ସମସ୍ତ ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ନିଷ୍ପ୍ରଭ ଆଲୋକର ସେହି ଉତ୍ସ ଆଡ଼େ ମୁହାଁଇ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ତେଣିତ । ଏଣିକି ଗବେଷଣାଗାର ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଦିନରାତି ଖୋଲାଉଛି । ନୈସର୍ଗିକ ଏହି ବିପ୍ଳବ ଆଲୋକର ଉତ୍ସ କଣ ତାହା ଯେ ଯାଏ ଜଣା ନପଡ଼ିଛି ସେ ଯାଏ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇନାହିଁ । ଏକ ଜରୁରୀ ବୈଠକ ଡାକିଲେ ତେଣିତ । ଜଣକପରେ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ଏକ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟର ସମୀକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ବ ଅର୍ପଣ କରାଗଲା । ପୃଥ୍ବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନମନ୍ଦିରରେ ହୁଏତ ଏହି ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା ଚାଲୁ ରହିଥିବ ମାତ୍ର ତେଣିତ ତ ବିଶ୍ବର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନମନ୍ଦିରରେ କର୍ମରତ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଠାରୁ ବୟସରେ ବରିଷ୍ଠ ଏବଂ ବିଶେଷ ଖ୍ୟାତିସମ୍ପନ୍ନ ତଥା ବିଶେଷଜ୍ଞ । ତେଣୁ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ନକରି ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଚାଲିଥିଲେ ।

ତାଙ୍କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବନ୍ଦ ରଖାଯାଇ ସେହି ବିପ୍ଳବଜନକ ଆଲୋକର ଉଷ୍ମ ଖୋଜିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଥିଲା । କୋଟି କୋଟି ମାଇଲ ଦୂରରେ ଥିବା ଏହି ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠରୁ ଆସୁଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକ ରଶ୍ମୀ । ପୃଥ୍ବୀଯାଏ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଏହାକୁ ଲାଗୁଥିଲା ଅନେକ ସମୟ । ରାତ୍ରି ପାହିଲାଣି କେତେବେଳୁ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲାଣି କେତେ ଦିନ କେତେ ରାତି ମାତ୍ର ବିଶ୍ରାମପାଇଁ ସମୟ କାହିଁ, ଗବେଷଣାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକତାବେ ସେହି ଆଲୋକଟିର ଉଷ୍ମ କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ଏକ ବିନ୍ଦୁପରି ଦିଶୁଥିବା ଆଲୋକଟିଏ ଏବେ ଏକ ଟେନିସ ବଲ ଆକୃତିର ହେବାପରି ଜଣାପଡ଼ିଲାଣି । ଅନବରତତାବେ ଏହି ଆଲୋକର ଉଷ୍ମକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁକରୁ ଡେଇଁଦିଆନନ୍ଦରେ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲେ । ଘଟଣା କଣ ଜାଣିବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇସାରିଥିଲେ ।

ଡେଭିଡ ଧୂମକେତୁ

ଡିସେମ୍ବର ୨୬ ତାରିଖର ଏକ ଶୀତଳ ସକାଳ । ଆଜି ବିଶ୍ୱର ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡେଭିଡ୍ ତାଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ଏକବର୍ଷ କାଳର କଠୋର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ, ଗବେଷଣାର ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବେ ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ବହୁବିଧ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ସାମ୍ବାଦିକମାନଙ୍କ ଆଗରେ । ସେଥିପାଇଁ ସେନିଗାଲର କିଙ୍ଗସ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିର ଆଜି ସକାଳ ପହରୁ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହୋଇସାରିଛି । ଅନେକ ବିଦେଶାଗତ ଅତିଥିଙ୍କୁ ଆତିଥେୟତା ପ୍ରଦାନକରି ମାନମନ୍ଦିରର ବହୁତଳ ବିଶିଷ୍ଟ ଗେଷ୍ଟ ହାଉସ ଆଜି କୋଳାହଳମୟ । ଠିକ୍ ଦିନ ୮ଟାରେ ଡେଭିଡ୍ ତାଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟ ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସବୁ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଛି । ମାନମନ୍ଦିରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣ ଜ୍ୟାକ୍ୱେସନ, ମୁରୀ, ଡକ୍ଟର ଆଲବର୍ଟ ପ୍ରମୁଖ ଠିଆହୋଇ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଥିବା ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଟେଲିଭିଜନ ପ୍ରତିନିଧି ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂଚାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାଗତ କରି ଭିତରକୁ ପାଛୋଟି ନେଉଛନ୍ତି । ସକାଳର ବ୍ରେକଫାଷ୍ଟ ସେହି ବୈଠକରେ ହିଁ ସମସ୍ତେ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ସହ ଖାଇବେ । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାୟ ସରିଗଲାଣି ।

ଠିକ୍ ଆଠଟା ବେଳେ ଡେଭିଡ୍ ଏବଂ ପତ୍ନୀ ରୋଜାଲିନା ଆସି ବୈଠକଶାଳାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସମସ୍ତେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ବିଶ୍ୱର ଏହି ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ଡେଭିଡ୍ ଜଣକଣ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କରମର୍ଦ୍ଦନ କରି ସହାସ୍ୟ ବଦନରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭଲମନ୍ଦ ବୁଝୁଥିଲେ । ଯେତେହେଲେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଆତିଥେୟତା ଲାଭକରି ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କଫି ଓ ଜଳଖିଆ ଯୋଗାଇ ଦିଆଗଲାଣି । ବହୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ସେହି ସମୟକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା । ଦୂରଦର୍ଶନ, ସାମ୍ବାଦିକମାନେ କେତେବେଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇସାରିଲେଣି । ବହୁଦିନର ପରିଶ୍ରମ ଗବେଷଣାର ଫଳ ଆଜି ସମସ୍ତେ

ତେଭିତ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଶୁଣିବେ । ତାହା ଆଜି ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ଟେଲିଭିଜନ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଚାରିତ ଓ ପ୍ରସାରିତ ହେବ । ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତି । ତେଭିତ୍ତ ପାଟି ଖୋଲିଲେ । ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟରକୁ ସଞ୍ଚାଳିତ କରାଗଲା । ଗବେଷଣା କକ୍ଷଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଗଲା କେବଳ ଦେଖାଗଲା କାନ୍ଥର ପରଦା ଉପରେ ସୌରମଣ୍ଡଳ ତଥା ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଅଲୌକିକ ଚିତ୍ର । ତେଭିତ୍ତ ଏହିସବୁ ଚିତ୍ର ଦେଖାଉଥିବାବେଳେ ନିଜେ ସେ ସବୁର ବିଶ୍ଳେଷଣ କରୁଥିଲେ । ତେଭିତ୍ତ କହିଲେ ବହୁଦିନ ଧରି ପୃଥ୍ବୀର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ରେ ପକାଇଥିବା ସୌରମଣ୍ଡଳର କିଛି ଦୂରରେ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଆଲୋକବର୍ତ୍ତକା ଯାହାକୁ ଅନେକ ସୌରମଣ୍ଡଳର ଦଶମ ଗ୍ରହ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଥିଲେ ତାହା ଏକ ଗ୍ରହ ନୁହେଁ ଏକ ଧୂମକେତୁ । ଏକ ନୂତନ ଧୂମକେତୁର ଆବିର୍ଭାବ ତେଭିତ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ହେବା ମାତ୍ରେ ସାରା ବୈଠକଖାନାରେ ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ ଖେଳିଗଲା । ତେଭିତ୍ତ ସେହି ଧୂମକେତୁର ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଚିତ୍ରକୁ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇଦେଉଥିଲେ । କ୍ରମେ ତାହା କିପରି ସୌରମଣ୍ଡଳ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛି ଓ ଆଉକିଛି ବର୍ଷ ଭିତରେ ଏହା ସୌରଜଗତର ଅନେକ ଗ୍ରହଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଫେରିବ ତାହା ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଉଥିଲେ । ଧୂମକେତୁଟି ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ମାଇଲ ବେଗରେ ବେଗଗାମୀ ରହି ସୌରମଣ୍ଡଳ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା ଔଷଧ ଜାଣିବାପରେ ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ । କାରଣ ଏହି ମହାଜାଗତିକ ନୂତନ ଅତିଥିଙ୍କୁ ହୁଏତ ଅଳ୍ପ କେତେ ବର୍ଷପରେ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବେ । ତେଭିତ୍ତ କହିଲେ ଯେ ଏହି ଧୂମକେତୁ ଓର୍ଟ ମେଘମାଳା ଅଞ୍ଚଳ ତ୍ୟାଗକରି କୌଣସି ନୈସର୍ଗିକ ବସ୍ତୁର ଆକର୍ଷଣରେ ସୌରମଣ୍ଡଳ ଆଡ଼କୁ ମାଡିଆସୁଛି । ଏବେ ଏହାର ଆକାର ଗୋଲାକାର ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଯେତେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ଏହାର ଆକାର ଓ ପୁଚ୍ଛ ସେତେ ବୃଦ୍ଧିପାଇ ଚାଲିବ । ଓର୍ଟ ମେଘମାଳା ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷାଧିକ ଧୂମକେତୁ ନିଷ୍ପେଜ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ଧୂମକେତୁ ଗୁଡ଼ିକ କଠିନ ଶିଳା, ବରଫ, ବାଷ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ । ସୂର୍ଯ୍ୟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାମାତ୍ରେ ଧୂମକେତୁର ଗୋଲାକାର ଶରୀର ଭିତରେ ଥିବା ଗ୍ୟାସ ଉପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ପଡିବାଦ୍ୱାରା ଚାପ ଓ ତାପ ସୃଷ୍ଟିହୁଏ ଓ ଏହା ଲାଞ୍ଜପରି ବାହାରି ଆସି ଧୂମକେତୁର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ

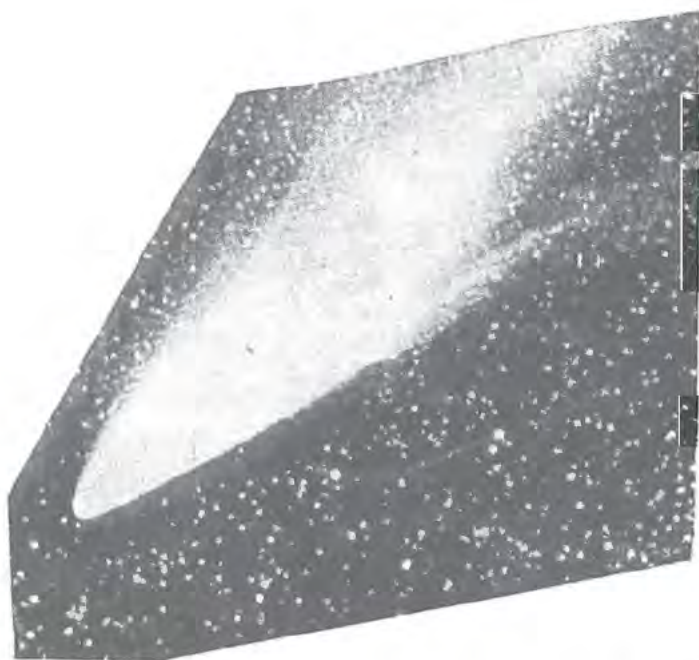
କୋଟିକୋଟି ମାଇଲ ଯାଏ ଲମ୍ବିଯାଇ ଲାଞ୍ଜ ସୃଷ୍ଟିକରେ । ମାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯିବାପରେ ଏହା ଉତ୍ତାପ ନପାଇବାରୁ ଲାଞ୍ଜଟି କ୍ରମେ ମଳିନ ହୋଇ ଶେଷରେ ବିଲୀନ ହୋଇଯାଏ । ଧୂମକେତୁର ପୁଛ ଆକୃତି ବା ଲାଞ୍ଜରେ ସାଧାରଣତଃ ଜଳୀୟବାଷ୍ପ, କାର୍ବନ ମନୋକ୍ସାଇଡ, ଆମୋନିଆ ପଦାର୍ଥ ଭଳି ଗ୍ୟାସ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ କହିଲେ ନିକଟରେ ଏହି ନୈସର୍ଗିକ ପଦାର୍ଥ ଏକ ଧୂମକେତୁ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହାର ଗତିପଥ କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇନାହିଁ । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏହାର ଗତିପଥ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଇ ଏହା ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ଜଣାଇଦିଆଯିବ । ଏହି ଧୂମକେତୁ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ କି ନାହିଁ ଏବଂ କେବେ ହେବ ତାହାର ଗଣନା କାର୍ଯ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେବବୋଲି ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ଏହି ନୂତନ ଧୂମକେତୁର ଆବିଷ୍କାର ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ସାମ୍ବାଦିକମାନେ ତେଣୁକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରି ଏହି ବିରଳ କୃତିତ୍ବ ହାସଲ କରିଥିବାରୁ ‘ଜମ ଗ୍ରହ ଅଭିଯାନ’ର ଦାୟିତ୍ବରେ ଥିବା ବିଶିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ରବର୍ଟ ଷୋହେଲ ମଧ୍ୟ ତେଣୁକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଧୂମକେତୁକୁ ପ୍ରଥମେ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ନାମ ଅନୁସାରେ ଏହି ଧୂମକେତୁର ନାମକରଣ କରାଯାଇଥିଲା “ତେଣୁ ଧୂମକେତୁ” ।

ସେହିଦିନ ସଂନ୍ଧ୍ୟାରେ ତେଣୁଙ୍କର ଏହି ଅଲୌକିକ ନୂତନ ଆବିଷ୍କାର ବିଷୟରେ ସାରା ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ ସମ୍ବାଦମାନ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟମାନେ ଏଥିପାଇଁ ବଧେଇ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଥିଲେ ତେଣୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ।

ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ

ଭୃତି ମଧ୍ୟରେ କ୍ଲାଉଡ଼ ମହାକାଶ ଯାନ ଯମ ଗ୍ରହର ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଗଲାଣି । ଯମ ଗ୍ରହ ଓ ତାର ଏକମାତ୍ର ଉପଗ୍ରହ ଚାରନ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହରେ ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଟେଲିସ୍କୋପ ବା ମାନମନ୍ଦିର ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥିବା ବେଳେ ସେନିଗାଲକ୍ଷିତ ମାନମନ୍ଦିର ଓ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ମୂଖ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ତେଭିଡ଼ ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା । ଏହି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଞ୍ଚାଳନ ଭାର ଡକ୍ଟର ଆଲବର୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ ପରାମର୍ଶଦାତା

ଥୁଲେ ଏହି ଧୂମକେତୁର ଉଦ୍ଭାବକ ଦେଖିବ । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମୟର ଘୋର ଅଭାବ । ଦିନରାତି ଏକାଗ୍ରଚିତ୍ତରେ ସେ ଲାଗିଥିଲେ ଏହି ଧୂମକେତୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରେ । ଏହି ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ ରହିଥିଲା ଅଣ୍ଟାକୃତି । ଏହା ସୌରମଣ୍ଡଳର ଖୁବ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା । ଏହି ଧୂମକେତୁ ଅଣ୍ଟାକୃତି ପଥରେ ଗତିକରି ଯିବାବେଳେ ସୌରମଣ୍ଡଳର ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରହ ସର୍ବୋପରି ସୂର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ କେତେକାଶଂରେ ଏହାର ଗତିପଥରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିପର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥିବା ବିଷୟରେ ସେ ଗବେଷଣା କରୁଥିଲେ ।

ରାତ୍ରି ୧୨ଟା ହେଲାଣି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଧୂମକେତୁର ଆବିଷ୍କାର ଘୋଷଣା କରାଯିବା କେତେ ଦିନ ବିତିଗଲାଣି । ତାଙ୍କୁ ଆଜି ଯେପରି ହେଉ ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତଥ୍ୟ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ମନକୁ ମନ କହୁଥିଲେ ଦେଖିବ । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେତେବେଳେଯାଏ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡକ୍ଟର ଆଲବର୍ଟ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମୁରୀ । ଧୂମକେତୁର ଗତି, ସଞ୍ଚାଳନ ବେଗ ଓ ଗତିପଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରୁଥିବା କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ପରଦା ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଉଥିଲା । ସୁଇଚ୍ ଟିପିଲେ ଦେଖିବ । କାରଣ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ଧୂମକେତୁ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇସାରିଛି । କମ୍ପ୍ୟୁଟର କେବଳ ଶେଷ ଗତିପଥ ସୂଚକ ରେଖାଚିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଉତ୍କଣ୍ଠା, ଅପେକ୍ଷା, ଏକଗ୍ରତା କ୍ରମେ ବଢ଼ିବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ସମସ୍ତେ ଏକ ଲକ୍ଷରେ ଚାହିଁଛନ୍ତି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରଦା ଆଡ଼କୁ । ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ ସୂଚକ ରେଖା ସୌରମଣ୍ଡଳର ଶେଷଗ୍ରହ ଯମକୁ ଅତିକ୍ରମକରି ସୌରମଣ୍ଡଳର ଆଭ୍ୟନ୍ତର ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଆସୁଥିଲା । ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହର ଖୁବ ନିକଟଦେଇ ଏହି ରେଖା ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବାରୁ ଦେଖିବ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ । ବୋଧହୁଏ ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହର ଆକର୍ଷଣ ଯୋଗୁ ଏହି ସମୟରେ ଧୂମକେତୁଟି କେତେକାଶଂରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାରେ । ସେହି ଅଣ୍ଟାକୃତି ରେଖା କ୍ରମେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲା ଆହୁରି ଆଗକୁ - ବୃହସ୍ପତି ଛାଡ଼ି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହକୁ ଟପିଯିବାକୁ ବସିଲାଣି, ଏବେ ପୃଥ୍ବୀର ପାଲି । ମାତ୍ର ଏ କଣ ?? ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତବାକ କରି ସେହି ରେଖାଟି ସିଧା ଆଗେଇଥିଲା ପୃଥ୍ବୀର ମୁହାଁମୁହିଁ ଏବଂ ପୃଥ୍ବୀର ବକ୍ଷଦେଇ ଗତିକରିବାର ଉପକ୍ରମ କରୁଥିଲା । ଅଜାଣତରେ ଦେଖିବଙ୍କ ସମଗ୍ର ଶରୀରରୁ ଝାଲ ବୋହି ଗଲାଣି ସେତେବେଳକୁ । ତାଙ୍କର ପିନ୍ଧିଥିବା ଲୁଗାପଟା ଓଦା ହୋଇଗଲାଣି ।

ଅନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଲାଣି । ଏ କଣ ? ପୃଥ୍ବୀ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବ ଏହି ଧୂମକେତୁର ! ନାଁ ଏହା କେବେ ହୋଇପାରେ ନାଁ । ହୁଏତ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ କିଛି ଭୁଲ ରହିଯାଇଛି । ଆଉ ଥରେ ସଞ୍ଚାଳନ କର କମ୍ପ୍ୟୁଟରକୁ । ମୂଳରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତେଭିଡ଼ ।

ଗବେଷଣାଗାରର ଘଣ୍ଟାରେ ୦୩, ୦୩, ୦୩ହୋଇ ୩ଥର ଶବ୍ଦ ହୋଇ ରାତ୍ରି ୩ଟା ବାଜିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଲା । ଝାଳରେ ଛୁତୁବୁତୁ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ଜଳୁଥିଲା ଅସଂଖ୍ୟ ଜୁଳୁଜୁଳିଆ ପୋକ । ଉତ୍କଳ ନିୟମ ଆଲୋକର ଉତ୍କଳତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ଘନ ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଘାଣ୍ଟି ହେଉଥିଲେ । କିଏ କାହାକୁ କଣ କହିବେ କିଛି ଜାଣିପାରୁ ନଥିଲେ । ପୃଥ୍ବୀର ଅନେକ ମାନବ ଶାନ୍ତିରେ ନିଦ୍ରାଯାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଅନିଦ୍ରା ରଜନୀ ବିନିଦ୍ର ଏକ ଭୟଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତର ଚିତ୍ର ଦେଖୁଥିଲେ କେତେଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସେନିଗାଲର କିଙ୍ଗସ୍ଟୋନ ଟେଲିସ୍କୋପ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଭିତରେ । ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ୁ ଛାଡ଼ୁ ଡେଇଁ କହିଲେ, ଆଉଥରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରକୁ ସଂଚାଳନ କର ଆଲବର୍ଟ । ତାଙ୍କ କଣ୍ଠରେ କିନ୍ତୁ ହତାଶାଭାବ ସ୍ପଷ୍ଟ ବାରିହୋଇ ପଡୁଥିଲା । ଆଲବର୍ଟ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ । ପୁଣି ଆରମ୍ଭହେଲା ଗଣନା କାର୍ଯ୍ୟ । ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସଂଚାଳିତ ହେବାମାତ୍ରେ ଭାସି ଉଠିଲା ସେହି ପୂର୍ବ ଚିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ - ଯମ ଗ୍ରହ ଗଲାପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଖୁବ ନିକଟଦେଇ ଧୂମକେତୁର ଯାତ୍ରା..... ଏହାପରେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ..... ଓ ପରେ ପରେ ସିଧାସଳଖ ପୃଥ୍ବୀ ସହ ସଂଘର୍ଷ..... ନାଁ ନାଁ ଏହା ହୋଇପାରେ ନାଁ । ବନ୍ଦକର କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ବନ୍ଦକର..... ଏହି ତଥ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ..... ଚିହ୍ନାର କରୁଥିଲେ ତେଭିଡ଼ ।

ତେଭିଡ଼ଙ୍କ ପରି ଜଣେ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ କିଏ ବା ବୁଝାଇବ । ଅସହାୟତାରେ ବସିଥିଲେ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମଣ୍ଡଳୀ । କେତେବେଳେ ରାତ୍ରି ପାହିଲା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ରୋଜାଲିନାଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ପରେ ବୋଧହୁଏ ସମସ୍ତେ ସଚେତନ ହେଲେ । ରୋଜି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏ ପ୍ରକାର ଅସ୍ୱାଭାବିକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ । ତେବେ କଣ ସାରା ରାତ୍ରି ସମସ୍ତେ କଟାଇଛନ୍ତି ଏହି ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରରେ ବିନିଦ୍ରତାରେ । ସେ କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ ।

କଥା କ'ଣ ? ସମସ୍ତେ ଯେ ନିରୁତ୍ତର । ତେତିତ୍ତକୁ ସେ ପଚାରିଲେ ମାତ୍ର କାହାଠାରୁ
 କୌଣସି ଉତ୍ତର ଯେ ମିଳୁନାହିଁ । ତକ୍କର ଆଲବର୍ଟ ! ଚିହ୍ନାର କଲେ ରୋଜା, ଘଟଣା
 କଣ ? ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆଲବର୍ଟଙ୍କ ହାତ କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ସୁଇଚ୍ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା.....
 ଓ ତା' ପରେ ପୁଣି ସେହି କରାଳ ଦୃଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ
 ହେଲା..... “ଓ ଗତ” ପଦ୍ମଟିଏ କଥା କହି ରୋଜି ମଧ୍ୟ ବସିପଡ଼ିଲେ
 ଅସହାୟ ଭାବେ ।

ପୃଥ୍ବୀ ମୁହଁ ଧୂମକେତୁ

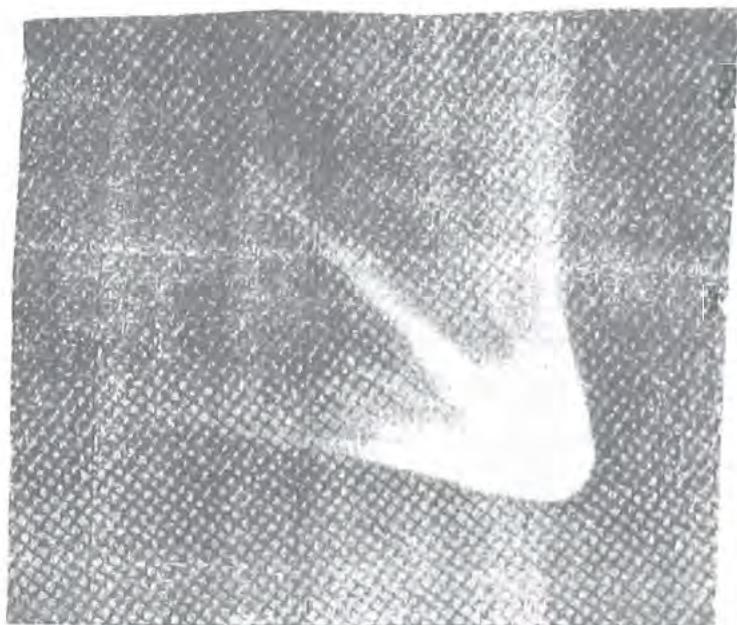
ଇତିମଧ୍ୟରେ କେତେ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲାଣି ଜଣାନାହିଁ କାହାକୁ ।
କ୍ରିଂ, କ୍ରିଂ, କ୍ରିଂ..... ହଠାତ୍ ଗବେଷଣାଗାରର ଟେଲିଫୋନ ବାଜି ଉଠିଲା । ଠିକ
ତେଜିତ୍ୱ ହାତ ନିକଟରେ । ଅନାଗ୍ରହ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିକଟରେ ବସିଥିବା ମୁରୀ
ଟେଲିଫୋନଟିକୁ ଉଠାଇଲେ । ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଶୁଭ୍ରଥୁଲା ରବର୍ଟ ଷୋହେଲଙ୍କ କଣ୍ଠ
ସ୍ୱର । ଲର୍ଡବ୍ରିଜ ରେଡିଓ ଟେଲିଫୋନ କେନ୍ଦ୍ରର ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ । ସେ
ତାହୁଁଥିଲେ କଥା ହେବାକୁ ତେଜିତ୍ୱ ସହିତ । ଏକ ଖୁସି ସମ୍ବାଦ ସାର ।
ଟେଲିଫୋନଟିକୁ ତେଜିତ୍ୱ ଧରୁଧରୁ ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଭାସିଆସୁଥିଲା ଷୋହେଲଙ୍କ
କଣ୍ଠସ୍ୱର । କି ଖୁସି ସମ୍ବାଦ ଦେବେ ଷୋହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଆଜି । ପୃଥ୍ବୀପାଇଁ ଯେପରି
ଆଜିଠାରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଖୁସି ସମ୍ବାଦ ସରିଯାଇଛି । ଆଜିଠାରୁ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କ
ପାଇଁ କେବଳ ଦୁଃଖ ଆଉ ଦୁଃଖର ସମ୍ବାଦ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୁଏତ ନାହିଁ । ତଥାପି
ନିରବ ରହିଲେ ତେଜିତ୍ୱ । ସେପଟରୁ ଶୁଭ୍ରଥୁଲା ହର୍ଷୋତ୍ତମ୍ଭୁ ରବର୍ଟ ଷୋହେଲଙ୍କ
କଣ୍ଠସ୍ୱର । ସାର ! ଆପଣ ଚଳିତ ବର୍ଷର ଆଷ୍ଟ୍ରୋଫିଜିକ୍ସରେ ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ
ବଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର ବିଷୟ ସାର ।
ମାତ୍ର ଏ କଣ ? ରବର୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ଏତେ ବଡ଼ ଖୁସି ଖବର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନାହିଁ, ଆନନ୍ଦ ହେବାର ସାମାନ୍ୟତମ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ । ଆଉ
ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜର କି ଆବଶ୍ୟକତା ରବର୍ଟ - ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସହାୟ ଭାବେ କହୁଥିଲେ
ତେଜିତ୍ୱ । ନୋବେଲ ପ୍ରାଇଜ ପଦ୍ମଟିଏ କଥା ତେଜିତ୍ୱ ମୁହଁରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିବା
ମାତ୍ରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ସହ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏକାବେଳେ ଠିଆହୋଇପଡ଼ିଲେ । ରୋଜି
ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେବାପରି ଉଠିପଡ଼ିଲେ ମାତ୍ର ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚନ୍ଦ୍ରାଲୋକ
ଉପରକୁ ହଠାତ୍ ମାଡିଆସୁଥିବା କଳାହାଣ୍ଡିଆ ବାଦଲ ଫଳରେ ଶୀତଳ ଚନ୍ଦ୍ରଲୋକ
ଯେପରି ଖୁବଶୀଘ୍ର ଲୁଚିଯାଇ ଅମା ଅନ୍ଧକାର ବିସ୍ତାରିତ ହୁଏ ଠିକ୍ ସେହି ଅବସ୍ଥା ହିଁ
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର କୋଠରୀରେ । ଘଟଣା କ'ଣ ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ
ସେତେବେଳେ ଯାଏ ରବର୍ଟ । ବାଧ୍ୟହୋଇ ସେ ଟେଲିଫୋନ ରଖିଲେ । ସବୁ

ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସମ୍ମାନ, ଜୀବନବ୍ୟାପି ପରିଶ୍ରମ, ଗବେଷଣାର ଫଳ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ପାଇ ମଧ୍ୟ ଆଜି ଡେଇଁ ଖୁସି ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନରେ ଅନବଦ୍ୟ ଅବଦାନ ପାଇଁ ତଥା ଡେଇଁ ଧୂମକେତୁର ଆବିଷ୍କାର ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏଭଳି ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି - ଏଭଳି ସମ୍ମାନପାଇ ମଧ୍ୟ ସେ ହତୋତ୍ସାହିତ ହେବାର କାରଣ କ'ଣ ? ହୁଏତ କୌଣସି ଏକ ଗୁରୁତର ସମସ୍ୟାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ସିଏ । ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏତେବଡ଼ ସୁସମ୍ମାନପାଇ ଯେ କେହି ଥରେ ହୁଏତ ଖୁସି ହେବ ମାତ୍ର ଡେଇଁକର ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ କାହିଁକି ? କଣ ତାଙ୍କର ସମସ୍ୟା, ସେ କଣ ଭୀଷଣ ଭାବେ ଅସୁସ୍ଥ । ଏଭଳି କେତେ କଣ ଚିନ୍ତାକରି ଚାଲିଥିଲେ ରବର୍ଟ ମାତ୍ର ଏହାର କାରଣ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଅଳକୂଳ ମିଳୁନଥିଲା..... ।

ପୃଥିବୀରେ ଆଲୋଡନ

ଡେଭିଡ୍ ଧୂମକେତୁ ଗତିପଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିବା ସମସ୍ତ କାଗଜପତ୍ର ଓ ତଥ୍ୟ ଆଉଥରେ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ ଡେଭିଡ୍ । ତାଙ୍କରି ନାମରେ ନାମିତ ଧୂମକେତୁ ଯେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଳୟ ରଚାଇବାକୁ ଯାଉଛି ଏହାଠାରୁବଳି କ୍ଷୋଭର ବିଷୟ କଣ ଆଇପାରେ ଆଉ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ । ଏହି ବୃହତ୍‌କାୟ ଧୂମକେତୁ କ୍ରମେ ଘଣ୍ଟାକୁ ହଜାର ହଜାର ମାଇଲ ବେଗରେ ଧାବମାନ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ପୃଥିବୀ ଆଡ଼କୁ । ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ଯେତେବେଳେଯାଏ ନ ସରିଛି ସେ ଯାଏ ଧୂମକେତୁ ବିଷୟରେ ପୃଥିବୀ ବାସୀଙ୍କୁ ଜଣାଇ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ ।

ସମସ୍ତ କାଗଜପତ୍ରକୁ ତନ ତନକରି ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ତେଭିଡ଼ । ଏଭଳି ବିଶାଳକାୟ ଧୂମକେତୁ ସହ ପୃଥ୍ବୀର ସଂଘର୍ଷ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତି ଶ୍ଳକ୍ଷ ବର୍ଷରେ ଥରେ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ତେବେ କଣ ଏଥର ପୃଥ୍ବୀର ଧୂମ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ସେ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଭିତରେ ଫିଡ଼କରି ଧୂମକେତୁର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ପଥ ବିଷୟରେ ତନତନ କରି ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ବିଷାଦ ମନରେ କେତେଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ କିଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିମୁତ୍ତ ହୋଇ କେବଳ ତାଙ୍କରି ନିକଟରେ ବସିରହି ତାଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଲକ୍ଷ କରୁଥିଲେ । ନାଁ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ୟମ ବ୍ୟର୍ଥ.... କେବଳ ନିରାଶା ହିଁ ନିରାଶା । ବାରମ୍ବାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରଦା ଉପରେ ଧୂମକେତୁର ଅଣ୍ଟାକୃତି ଗତିପଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ଓ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା ପୃଥ୍ବୀ ସହ ଏହାର ଧକ୍କା । ମୁଣ୍ଡରେ ହାତଦେଇ ବସିଥିଲେ ପୃଥ୍ବୀର ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତେଭିଡ଼ ଅସହାୟ ଭାବେ । ପୃଥ୍ବୀର ସର୍ବାଧିକ ଚାଲାକ, ଚତୁର, ନିଜକୁ ସର୍ବବଳୀୟାନ ଭାବୁଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକ ମଣିଷ ନିକଟରେ ସତେ ଯେପରି ଏହି ପ୍ରଳୟରୁ ପୃଥ୍ବୀକୁ ରକ୍ଷାକରିବାକୁ କୌଣସି ବାଟ ନଥିଲା । ତେଭିଡ଼ଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ଭାସି ଉଡୁଥିଲା ସେହି ପ୍ରଳୟର ଚିତ୍ର । ଧୂମକେତୁ ଖୁବ୍ ବେଗରେ ଆସି ମାତହେବ ପୃଥ୍ବୀ ଦେହରେ । ଠିକ୍ ଏକ ବନ୍ଧୁକରୁ ବିଶୋବିତ ଗୋଳାପରି ଆଉ ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୁନ୍ଦର ସବୁଜ ପୃଥ୍ବୀରେ ସୃଷ୍ଟିହେବ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିସ୍ଫୋରଣ, ସମୁଦ୍ରର ଉତ୍ତଳ ଜଳରାଶୀ ଶହ ଶହ ମାଇଲ ମହାକାଶକୁ ଉଠିଯାଇ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିଭୀଷିକା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଏହି ସଂଘର୍ଷ ସହିତ ପୃଥ୍ବୀରଗର୍ଭରୁ ପଦାକୁ ବାହାରିଆସି ଉତ୍ତପ୍ତ ଲାଭା ପ୍ରଚଣ୍ଡଭାବେ । ପୃଥ୍ବୀର ସବୁଆଡ଼େ ସୃଷ୍ଟିହେବ ଆତଙ୍କଜନକ ଭୂକମ୍ପ ଆଉ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିବ ସବୁ କୋଠାବାଡ଼ି, ସବୁକିଛି । ଭୂଭାଗ ଉପରେ ଗଦା ହୋଇଯିବ ମାଇଲ ମାଇଲ ଉଚ୍ଚର କାଦୁଅ, ପଙ୍କ, ଫୁଟନ୍ତା ଲାଭା । ତରଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଫୁଟୁଥିବା ଲାଭା ଓ ବିଷାକ୍ତ ବାଷ୍ପ ଚାରିଆଡ଼େ ମାଡ଼ିଯିବ । ବିସ୍ଫୋରଣରୁ ଏତେ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିହେବ ଯେ ଏହାର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶବ୍ଦରେ ତଥା ଶକ୍ତିରେ ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ମାତ୍ର କେତେ ସେକେଣ୍ଡରେ ମରିଯିବେ । ଏକ ବିରାଟ ଅଞ୍ଚଳର ଭୂଭାଗ ଆକାଶକୁ ଉଠିଯିବ । ଏହି ପ୍ରଳୟ ବିଷୟରେ ଆଉ ଚିନ୍ତା କରିପାରୁ ନଥିଲେ ତେଭିଡ଼ । ନିଜକୁ ବିଜ୍ଞାନୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବଭାବେ ବିବେଚନା କରୁଥିବା ଅସହାୟ ମାନବ ସୁଅ ମୁହଁରେ ପତର ପରି କେଉଁ ଆଡ଼େ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇଯିବ ତାର ପତା ମିଳିବ ନାହିଁ । ସୁନ୍ଦର, ସବୁଜ, କୋଳାହଳମୟ ପୃଥ୍ବୀ ମାତ୍ର କେତେ ସେକେଣ୍ଡ

ଭିତରେ ଏକ ମୃତ, ନିର୍ଜୀବ, ଶୁଷ୍କ ଗ୍ରହରେ କଣ ପରିଣତ ହୋଇଯିବି ? ନାଁ, ସେ ଆଉ ଚିନ୍ତା କରିପାରୁ ନଥିଲେ । ଏହି ବୃହତ୍ ମହାକାଶ ଦାନବ କବଳରୁ ପୃଥ୍ବୀକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଆଉ ଯେପରି କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । କାହିଁ କୋଟି କୋଟି ମାଇଲ ଲମ୍ବର ବିଶାଳ ଧୂମକେତୁ ଆଉ କାହିଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୃଥ୍ବୀ । ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ବାସ ଛାଡି କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ସୁଇଚ୍ ବନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ତେଜିବ୍ । ତାଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଃସମ୍ଭାବ ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଯେତେଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ଜଣାଇଦେବାକୁ ହେବ । ଆଉ ହାତରେ ବା କେତେଟା ମାସ..... ତା' ପରେ କେବଳ ଧୂଂସ ଆଉ ଧୂଂସ । ହୁଏତ ଏଇ କେତେଦିନ ପୃଥ୍ବୀର ମାନବ ସମାଜ ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରନ୍ତୁ । ହୁଏତ ତାଲନୋସର ଭଳି ଏହି ବିସ୍ଫୋରଣ ପରେ ପରେ ମାନବ ସମାଜର ଛିତି ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଯିବ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରୁ । ଆଜି ଯାଏ ସାରା ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଜୀବଜଗତ ତିଷ୍ଠି ରହିଥିବା ଏକମାତ୍ର ଗ୍ରହ ପୃଥ୍ବୀ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏହି ଦୁଃଖଦ ସମ୍ଭାବ ପୃଥ୍ବୀର ଅନ୍ୟ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଧୂମକେତୁର ବେଗ ଓ ପୃଥ୍ବୀ ସହ ସଂଘର୍ଷ ତାରିଖ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ତେଜିବ୍ ।

ମିନିରକ୍ତ ବେଗ ୨୦ ହଜାର ମାଇଲ

ଧୂମକେତୁର ବେଗ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଦୀର୍ଘତ୍ୱ ଥିଲା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ୟାକସନ
ଓ ସାଥୀ ମାନଙ୍କ ଉପରେ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ସବୁ ବଡ଼ବଡ଼ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର
ଓ ମାନମନ୍ଦିର ଏହି ଭୟାବହ ବିପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇପାରି ଥିଲେ ।
ସବୁଆଡ଼େ ସତେଯେପରି ଖେଳିଯାଇଥିଲା ଏକ ଅଜଣା ଆତଙ୍କ, ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥା ।

ଏହି ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁ ଘଣ୍ଟିରୁ ବଞ୍ଚିବାର ଯେପରି କୌଣସି ବାଟ ନଥିଲା । ଜ୍ୟାକସନ ପ୍ରମୁଖ ଅସହାୟ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ, ଲାଗିଥିଲେ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ । କୋଟିକୋଟି କିଲୋମିଟର ଲମ୍ବର ଏହି ଧୂମକେତୁ ଏବେ ପୃଥ୍ବୀ ଆକାଶରେ ଉଦୟ ହେଲାଣି । ଏହା ଭିତରେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଠକ ବହୁବାର ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ହୋଇସାରିଛି । ଯେତେ ବନ୍ଧାବନ୍ଧା ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡବିଜ୍ଞାନୀ ଏହିସବୁ ବୈଠକରେ ବାରମ୍ବାର ଯୋଗଦେଇଛନ୍ତି ସତ କିନ୍ତୁ ଏହି ମହାବିପତ୍ତିରୁ କିପରି ରକ୍ଷା ମିଳିବ ସେଥିନେଇ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଯେପରି କ୍ରମେ ଅସହାୟ ହୋଇପଡ଼ୁଛନ୍ତି । ୩୬୦ ନିୟୁତ ବର୍ଷ ତଳେ ସେତେବେଳକାର ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ୍ ବାସିନ୍ଦା ତାଲନୋସର ଆକାରରେ ଯେତେ ବିଶାଳ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମଣିଷପରି ତ ଚାଲାଖ, ଚତୁର ନଥିଲା ତେଣୁ ସେ ହୁଏତ ମୃତ୍ୟୁର ପୂର୍ବ କେତେ ସେକେଣ୍ଡ ଯାଏ ପୃଥ୍ବୀ ଉପରେ ଯେ ଏପରି ଧୂମକେତୁ ବା ଗ୍ରହାଣୁ ମାତ୍ର ଯୋଗୁ ବିଦ୍ଵେଶୀୟ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ତାହା ଜାଣିପାରି ନଥିବ ଏବଂ ହଠାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମୂଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ହୁଏତ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବ । ମାତ୍ର ଏବେକାର ବିଜ୍ଞାନୀ ମାନବ ଯେ କି ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳୟକୁ ଜୟକରି ଆକାଶ ଜୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇଛି ତାର ମୃତ୍ୟୁ ଏପରି ଅସହାୟତାବେ ହେବାକୁ କ'ଣ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନବ ବରଦାସ୍ତ କରିପାରିବ ? ମାତ୍ର ଏକ ବିଶାଳ ଆଲୋକପିଣ୍ଡ ନିକଟରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଡିବିରା ଆଲୋକର ସ୍ଥିତି କ'ଣ ? ତେବେ ନିଜକୁ ସର୍ବବଳଶାଳୀ, ସର୍ବବୁଦ୍ଧିମାନ, ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବ ରୂପେ ଭାବି ଆସିଥିବା ମାନବ ବଂଶର ବିନାଶ କଣ ଏପରି ଅସହାୟ ଭାବେ ହେବ । କୌଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମନରେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ସୂତ୍ର ପଶୁନଥିଲା ।

ଗତ ଏକମାସ ହେବ ଡେଭିଡ୍ ନିରୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଥିଲେ । ସେ ଓ ପତ୍ନୀ ରୋଜି କାହାକୁ କିଛି ନ କହି ଏତେଦିନ ଧରି କିଙ୍ଗ୍‌ଷ୍ଟୋନ ମାନମନ୍ଦିରରୁ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିବା ନେଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ବିଷାଦ ଖେଳିଯାଇଥିଲା ।

ଆଫ୍ରିକାର ଭିକ୍ଟୋରିଆ ଜଳପ୍ରପାତ । ପ୍ରପାତ କଡ଼ରେ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ହୋଟେଲରେ ବସିଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ । ଜଳପ୍ରପାତ ଆଡ଼କୁ ହାତବଢ଼ାଇ ସେ କହୁଥିଲେ ଦେଖ ରୋଜି । ଏହି ଜଳ ପ୍ରପାତର ଭୀମ ପ୍ରତ୍ନ ଲଳଧାରୀ କିପରି ଖସିପଡୁଛି

ଖାଲୁଆ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଉପରକୁ । କେତେ ଭୀମ, ଭୟଙ୍କର ସତେ ଏହାର ଗର୍ଜନ । ମାତ୍ର ଆଉ କିଛିଦିନ ପରେ ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭା ଉଦ୍‌ଭେଦିତ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପୃଥ୍ବୀ ବନ୍ଧୁ । କେତେ ସୁନ୍ଦର ସତେ ଆମର ଏହି ବାସସ୍ଥଳୀ ପ୍ରକୃତିର ଲୀଳାକ୍ଷେତ୍ର ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର ପୃଥ୍ବୀ । ମାତ୍ର ହାୟ ! ଆମେ ଅସହାୟ ମାନବ ଏପରି ପୃଥ୍ବୀକୁ ଯେ ରକ୍ଷା କରିପାରିବା ନାହିଁ ଏହାଠାରୁ ବଳି ଆଉ ଦୁଃଖର କଥା କଣ ଅଛି ? ମୋତେ ଏକ୍ସଟିଆ ଛାଡ଼ିଦିଅ ରୋଜି । ଯଦି ମୁଁ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଧୂମକେତୁ ମୁହଁରୁ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିବି ନାହିଁ ତେବେ ଏହି ମୁହଁ ଆଉ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ବଞ୍ଚିରହି ଲାଭ କଣ ? ତୁମେ ଏତେ ଅସହାୟ ହୋଇପଡ଼ୁଛି ତେଣି । ପାଖକୁ ଲାଗିଯାଇ ତେତିକ ପକ୍ୱ କେଶରୀଜିକୁ ଆଉଁସି ଦେଉଦେଉ ରୋଜି କହୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିରାଶ ହେବାର ବେଳ ନୁହେଁ । ତୁମ ଭଳି ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ, ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କୁ ମୁଁ ବା କ’ଣ ବୁଝାଇବି । ଆମକୁ ଶେଷ ଡ଼େସ୍ କରିବାକୁ ହେବ ପୃଥ୍ବୀକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ନଡ଼େତ ସମସ୍ତେ ତ ମରିବା । କାର୍ଯ୍ୟକରି ବୀର ଭଳି ମରିବାର ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦ, ଅସହାୟତାବେ କାପୁରୁଷ ପରି ମରିବାରେ କଣ କିଛି ମୂଲ୍ୟ ଅଛି ? ରୋଜିଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏଇ କେତେପଦ କଥା ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ସତେ ଯେପରି ତେତିତ୍ୱ ଦେହରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ତରଙ୍ଗ ଖେଳିଗଲା । ବେଳେବେଳେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଜ୍ଞାନୀମାନୀ ମାନବ ସେ ଯେତେ ବିଜ୍ଞ ହୋଇଥାଉ ପଛେ ତା’ ନିକଟରେ ଏହିଭଳି ପିଲାଳିଆ ପାଗଳାମି ଦେଖାଦିଏ । ତେତିତ୍ୱକୁ ସତେ ଯେପରି ନୂତନ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଲା । ଏକ୍ସଟିଆ ସମାଧାନର ସୂତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କାହାକୁ କିଛି ନକହି ଆଫ୍ରିକାର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡରୁ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡକୁ ଚାଲିଆସିଥିବା ତେତିତ୍ୱ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଉଠିଲେ । କାଲି ସକାଳୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ନିକଟକୁ । ଆଉ ସମୟ ନାହିଁ । ହାତରେ ଆଉ ବର୍ଷଟିଏ ବୋଧହୁଏ ସମୟ । ଏହାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେହି ବିଦ୍ୟୋତ୍ତମ ଦିନ । ଉଠ ରୋଜି ! କାଲି ସକାଳୁ ଫେରନ୍ତା ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି ଆଉ ଅସହାୟତାରା କଥା ମୋ ମୁହଁରୁ ଶୁଣିବନି ରୋଜି । ଆମେ ସଂଗ୍ରାହ କରିବା, ହୁଏତ ଜୟ ବା ପରାଜୟ..... ମୃତ୍ୟୁ ।

କିଙ୍ଗ୍‌ସୋନ ମାନମନ୍ଦିରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣ ଆଜି ସତେ ଯେପରି ନୂତନ ତେତିତ୍ୱକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମନରେ ବିଷାଦର ଡିଲେମାତ୍ର ଲକ୍ଷଣ ନାହିଁ ।

ଏତେଦିନ ପରେ ସେମାନେ ତେଭିଡ଼କୁ ଦେଖି ନୂତନ ପ୍ରେରଣା ପାଇଛନ୍ତି । ଧୂମକେତୁର ବେଗ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇସାରିଲାଣି । ଏହି ଧୂମକେତୁ ମିନିଟକୁ ୬୦ ହଜାର ମାଇଲରୁ ଅଧିକ ବେଗରେ ଦିନରାତ୍ରି ମାତି ଆସୁଛି ପୃଥ୍ବୀ ଆଡ଼େ । ଆଲବର୍ଟ ଧୂମକେତୁର ବେଗ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିସାରିଥିଲେ ତେଭିଡ଼କୁ । ରବର୍ଟ ଓ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଉଲ୍ଲସିତ ହୋଇଥିଲେ ତେଭିଡ଼ଙ୍କ ଫେରିବା ବାର୍ତ୍ତାପାଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଆଗରେ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ । ଏତେବେଳେ ଆଉ ଡରିଯିବାର, ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଗେଇବାକୁ ହେବ ଏକ ନୂତନ ଦିଗଦର୍ଶନ ନେଇ ସାହସର ସହିତ । ଘଣ୍ଟାରେ ଅପରାହ୍ନ ୪ଟା ବାଜିବାର ଉପକ୍ରମ । ସେନିଗାଲ ମରକୁମିରେ ବୋଧହୁଏ ଉଠିଲାଣି ଏକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଧୂଳିଝଡ଼ । ଗବେଷଣାଗାରର ସ୍ୱଚ୍ଛ କାଚ ବାତୟନ ଦେଇ ମରୁଝଡ଼ର ତୀବ୍ରତା ଅନୁମାନ କରୁଥିଲେ ତେଭିଡ଼ ଓ ଅନ୍ୟ ଗବେଷକମାନେ । ଚାରିଆଡ଼େ ଧୂଳିର ପଟଳ । ପ୍ରକୃତି ସତେ କେତେ ଉଗ୍ର ! ପ୍ରକୃତିର ଭୀଷଣ ରୂପ ଆଗରେ ମାନବ କେତେ ଅସହାୟ ସତେ ? ଗବେଷଣାଗାର ଭିତରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛକାଚ ପରଦାରେ ପ୍ରକୃତିର ତାଣ୍ଡବଳାଳା ଦେଖି ମନେ ମନେ କଳନା କରି ଚାଲିଥିଲେ ପ୍ରକୃତିର କରାଳ ରୂପକୁ ।

ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ମାନବ ଏକ

ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ଏବେ ଆସୁଥିବା ବିପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଜଣାଇଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏହିଭଳି ଭୟଙ୍କର ବିପଦ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନଜଣାଇ ଆଂଶିକ ଭାବେ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ବିଶ୍ୱର ଆମେରିକା ସମେତ ରଷ, ଜର୍ମାନୀ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିମାନେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ । ସେହି ଅନୁସାରେ ଏକ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ସ୍ୱୟଂ ଏହି ଧୂମକେତୁର ଆବିଷ୍କାରକ ଡେଭିଡ୍ ଧୂମକେତୁର ପୃଥିବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ପଦ କଥା କହି ଉଠି ଆସିଥିଲେ । ତାହା ଥିଲା “ପୃଥିବୀ ସହିତ ଡେଭିଡ୍ ଧୂମକେତୁର ସଂଘର୍ଷ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ବିପତ୍ତି କିଭଳି ନ ଘଟିବ ସେଥିପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଚାଲୁରହିଛି ।” ଏହି ଗୋଟିଏ ପଦ ଶୁଣିବାପରେ ସାମ୍ବାଦିକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଳେଷଣାତ୍ମକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ସେଠାରେ ଆଉ ଡେଭିଡ୍ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପରଦିନ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ସାମ୍ବାଦିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିସ୍ତାରିତ ଭାବେ ଏହି ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ହାତରେ ମଧ୍ୟ ଆଉ ବେଶାଦିନ ସମୟ ନାହିଁ । ବୋଧହୁଏ ଆଉ ୧୦ମାସ ବାକୀ ରହିଲା । ଏହି ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାପରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଚଢ଼ଳ ପଡିଗଲା । କଣ ହେବ ପୃଥିବୀର ଭବିଷ୍ୟତ । ଯେଉଁଆଡେ ଦେଖିଲେ କେବଳ ସେହି ଗୋଟିଏ ଆଲୋଚନା, ସବୁଆଡେ ଆଲୋଚନା । କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀର ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ଗରିବ, ଗାଉଁଲୀ ଲୋକ ଏ ପ୍ରକାର ବିପତ୍ତି ବିଷୟରେ ସେତେବେଳେଯାଏ ଜାଣିବାରେ ଅକ୍ଷମ । ଲଜ୍ଜାତାରା ଆକାଶରେ ଦେଖାଦେଲେ ପୃଥିବୀକୁ ବିପତ୍ତି ମାଡିଆସେ ବୋଲି ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧମୂଳ ଧାରଣା ରହିଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଧୂମକେତୁ ପରି ନହୋଇ ଏହି ଧୂମକେତୁ ଯେ ନିଜେ ପ୍ରଳୟକୁ ନିଜ ସହିତ ଧରି ପୃଥିବୀ ମୁହାଁ ଆସୁଛି ଏହା ଜାଣିବାପରେ ଅନେକ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇପଡିଲେଣି । ଏବେ ପୃଥିବୀରେ ଦେଖାଦେଲାଣି ଏକ ଭୟଙ୍କର ଅବସ୍ଥା । ଯେଉଁଆଡେ ଦେଖି ଆଲୋଚନା । ସବୁଆଡେ କାମ ବନ୍ଦ, ବିଷୟ ବଦନରେ ଲୋକେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅପେକ୍ଷାକରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାପରି ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହେଲାଣି

ସବୁଆଡ଼େ । ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ବଞ୍ଚିବାପାଇଁ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏମରଜେନ୍ସି ଜାରୀ କରାଯିବାକୁ ଘୋଷଣା କରାଗଲାଣି । ବିପଦ ଯେତେବେଳେ ପୃଥ୍ବୀ ଉପରକୁ ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ ଆଉ ଦେଶଦେଶ ଭିତରେ ରହି ଆସିଥିବା ବିଭେଦ, ବିଦ୍ୱେଷ ଓ ଶତ୍ରୁତାର ମୂଲ୍ୟ କ'ଣ ? ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଏକ, ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପୃଥ୍ବୀର ମାନବ ସମାଜ ସବୁ ଧର୍ମ ଏକ ଧର୍ମ ତାହା - ମାନବ ଧର୍ମ । ଇଶ୍ୱର, ଆଲ୍ଲା, ଯିଶୁ ସମସ୍ତେ ଏକ । ନଈ ବଢ଼ିରେ ଭାସିଯାଉଥିବା ଏକ ଶୁଖିଲା କାଠ ଉପରେ ଅସହାୟତାବେ ସବୁବେଳେ ମୃତ୍ୟୁର ରୂପ ଦେଖୁଥିବା ସାପ ଓ ବେଙ୍ଗ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଶତ୍ରୁତା ଭୁଲିଯିବା ଭଳି ଏବେ ସାରା ପୃଥ୍ବୀର ମାନବ ସମାଜ ଏକ ହୋଇଯାଇଛି । ସତେ ଯେପରି ଏକ ନୂତନ ଆନ୍ଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ପୃଥ୍ବୀରେ ଏହାକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାର ସଂକଳ୍ପନେଇ ।

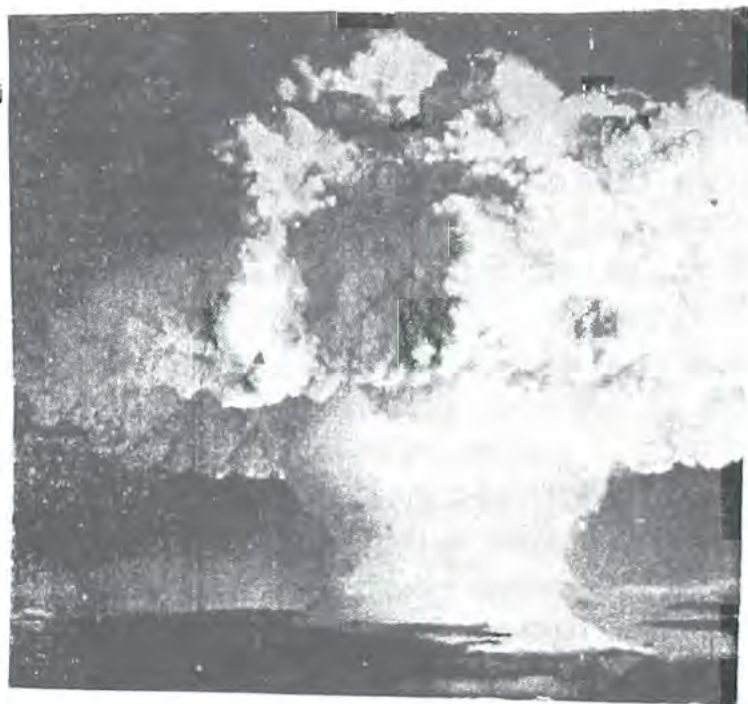
ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ “ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ” ଶୀର୍ଷକ ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଠିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଏହି ସଙ୍ଗଠନର ବୈଠକ ଅପରାହ୍ନ ୪ଟାରେ ବସି ଧୂମକେତୁର ଅବସ୍ଥିତି ଓ ଏହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଉଛି । ପୃଥ୍ବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂଯମ ଆଚରଣ ସହ ଧାରଣ କରି ଭାବେ ଆଚରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅସ୍ତ୍ର, ଅସହାୟ ନହୋଇ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଠିକ ରୂପେ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଘୋଷଣାମାନ ଦ୍ୱାରା ପୃଥ୍ବୀର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଯାହା କିଛି ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ବିନିଯୋଗ ହେଉଥିବା ଅର୍ଥ ସବୁଦେଶ ତୁରନ୍ତ ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା ସଙ୍ଗଠନକୁ ପଠାଇବାକୁ ଓ ସବୁଦେଶର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଦରକାରହେଲେ ଦେଶର ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ସଂଗଠନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପେଟ୍ରୋଲ, ଡିଜେଲ ଓ ଜାଳେଣି ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ସଂଯମତା ଆଚରଣ କରାଯିବା ସହ ସମସ୍ତ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓ ପରମାଣୁ ସମ୍ପନ୍ନ ପଦାର୍ଥକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହି କେତେଦିନ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଏକ ନୂତନ ଆନ୍ଦୋଳନ । ସମସ୍ତ ସରକାରୀ, ବେସରକାରୀ, ସମାଜସେବୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଇତିମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏସବୁ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଗାଁ ଗହଳିକୁ ଯାଇ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆତଙ୍କିତ ନ ହେବାର ବାର୍ତ୍ତା

ପ୍ରଚାର ସହ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି । ଗାଁ ଗହଳିରେ ଆନେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ଜତିମଧ୍ୟରେ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି । ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, ଜହୂଦୀ, ବୈଦ୍ଧ, ଜୈନ ସମସ୍ତେ ଆଜି ପ୍ରଥମେ ମଣିଷ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଦେବତା ଏକ ଜଣ୍ଠର । ସମସ୍ତ ଦେବପୀଠରେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେ ଭଗବାନ, ହେ ଆଲ୍ଲା, ହେ ଜଣ୍ଠର, ହେ ବୁଦ୍ଧ, ହେ ମହାବୀର ହେ ଯୀଶୁ ତୁମେ ଏହି ସୁନ୍ଦର ପୃଥ୍ବୀକୁ ରକ୍ଷାକର ।

ଧୂମକେତୁର ଆବିର୍ଭାବ

ପୃଥିବୀ ଆକାଶରେ କ୍ରମେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲାଣି ପ୍ରଳୟର ଅନ୍ୟନାମ ଧୂମକେତୁ । କିଛିଦିନ ତଳେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନକ୍ଷତ୍ର ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଏହି ଧୂମକେତୁ କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧିପାଇ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଉଠିଲାଣି । ଏହାର ନାରଙ୍ଗୀ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ କ୍ରମେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ଉଠିଲାଣି । ଡେଭିଡ୍ ହିସାବ କରୁଥିଲେ ପୃଥିବୀ ଓ ଧୂମକେତୁ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବଧାନ ଆଉ ଅମାସ । ଏହାପରେ ସଂଘର୍ଷର ଦିବସ । ସଂଘର୍ଷ ତାରିଖ ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇସାରିଲାଣି । ଏହା

ହେଉଛି ମାର୍ଚ୍ଚମାସ ୧୦ ତାରିଖ । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ତାରିଖ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଦିନରାତି ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଚାଲିଛି ଗୋଟିଏ ଗବେଷଣା ତାହା ହେଲା ଏହି ଧୂମକେତୁ କବଳରୁ ପୃଥ୍ବୀକୁ ରକ୍ଷାକରିବାର ଗବେଷଣା । ହଜାର ହଜାର ମାଇଲ ଲମ୍ବା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ଖାଲି ଆଖିରେ ଏହି ଧୂମକେତୁର ବିଶାଳ ଶରୀରକୁ ଆଜିଯାଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଦେଖି ନ ପାରି ହୁଏତ ଆଲ୍ଲାଦିତ ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏହାର ବିଶାଳ ଶରୀରର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଣ ଅନୁକୋଣକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାରେ ଲାଗିଲେଣି । ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାପରେ ଏହାର କ୍ରମ ବିସ୍ତାରିତ ଶରୀରର ଲମ୍ବା ପୁଛ ଭିତରେ ରହିଛି ଅନେକ ହିମାଳୟ ପର୍ବତମାଳାଠାରୁ ବୃହତ୍ ପ୍ରସ୍ଥରଖଣ୍ଡ ଓ ବିଶାଳ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ କଠିନ ପଦାର୍ଥ । ଏହାର ମୁଣ୍ଡ ପୁଣି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃହତ୍ । ସବୁଠାରୁ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ଏହା ବେଗ । ଏକ କ୍ଳଳନ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଗ୍ନି ପିଣ୍ଡୁଳା କ୍ରମେ ପୃଥ୍ବୀ ଆଡ଼କୁ ମାଡି ଆସୁଥିଲା । ସତେଯେପରି ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏହା ବିଶାଳ ସୌର ଦାନବ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଗିଳିପକାଇବ ।

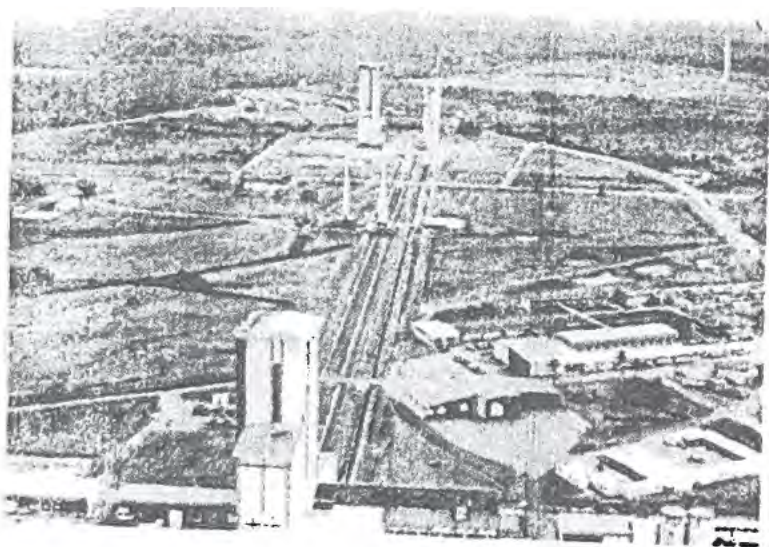
ଅପରାହ୍ନ ୪ଟାବେଳେ ପୃଥ୍ବୀକୁ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ ଗଠିତ ସଂଗଠନ ବୈଠକରେ ଆଜି ଏକ ଅସମ୍ଭବ ନୀରବତା । ସମସ୍ତେ ଯେପରି ଅସହାୟ ହୋଇପଡିଛନ୍ତି । ଅନେକ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ବିଶ୍ୱର ବଛାବଛା ନୋବେଲ ପୁରାସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ କାହା ମନରେ ଆନନ୍ଦ ନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ବିଶେଷଭାବେ ପୃଥ୍ବୀର ଉତ୍ତାପ ବୃଦ୍ଧି ନେଇ । ଗବେଷଣାଗାରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅର୍ମୋନିଟରରୁ କ୍ରମେ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠର ଉତ୍ତାପ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବାର ଜଣାପଡିବା ଫଳରେ ସମସ୍ତେ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇପଡିଛନ୍ତି । ହଠାତ୍ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବ ଓ ସମସ୍ତେ କେତେ ସେକେଣ୍ଡରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାଠାରୁ କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ଉତ୍ତପ୍ତ ପୃଥ୍ବୀର ଉତ୍ତାପକୁ ଯଦି ଏବେଠାରୁ ରୋକା ନ ଯାଏ ତେବେ ଜୀବନ୍ତ ଦନ୍ତ ହୋଇ କାଳାନ୍ତକ କଷ୍ଟସହି ସମସ୍ତ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ଯେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଛଟପଟହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ଏହାପୁଣି ବିଶିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଆଖିଆଗରେ ଏହାଠାରୁ ଆଉ ଦୁଃଖର ବିଷୟ କଣ ଅଛି ସମ୍ଭବ ପାଇଁ । ମାତ୍ର ପୃଥ୍ବୀର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଧୂମକେତୁ ଯେତେ ହେଉଥିବ ତାରି ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପୃଥ୍ବୀର ଉତ୍ତାପ ସେତେ ଶୀଘ୍ର ବୃଦ୍ଧି ପାଇବବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଘୋଷଣା କରିବାପରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଏହି ଆତଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ । “ତେବେ କଣ ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।” ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣି ପୃଥ୍ବୀର ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଳକୁ ମୁହଁ ପୋତି

ସାରିଲେଣି । ନୀରବତା ଭିତରେ କେତେ ସମୟ କଟିଗଲାଣି । ସମସ୍ତେ ନୀରବ, ସ୍ତବ୍ଧ । ଅସହାୟତାବେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରୁଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଥରେ ଚାହିଁ ଉଠିଲେ ଡେଭିଡ଼ । ହଁ ସାର୍ ! ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଉପାୟ ଅଛି । ହଠାତ୍ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ଏ ପ୍ରକାର ଘୋଷଣା ଦ୍ଵାରା ସତେଯେପରି ବୈଠକରେ ଚମକ ଖେଳିଗଲା, ନୀରବ, ନିସ୍ତେଜହୋଇ ବସି ରହିଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଖାଦେଲା ନୂତନ ଉଦ୍ଘାଟନ, ନବ ଆନନ୍ଦର ଲହରୀ । ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ପରି ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ କୌଣସି ସୂତ୍ର ନ ପାଇଥିଲେ କେବେହେଲେ ଏ ପ୍ରକାର ଘୋଷଣା କରି ନ ଥାନ୍ତେ । ତେବେ କଣ ତାଙ୍କର ସମାଧାନର ସୂତ୍ର । ସମସ୍ତଙ୍କ ଲକ୍ଷ ଥିଲା କେବଳ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ଆଡ଼େ । କଣ ବାହାରିବ ତାଙ୍କ ପାଟିରୁ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ସମସ୍ତେ ଉଦବିଗ୍ନ । ଡେଭିଡ଼ କହିଲେ ମୁଁ ଯାହା କହିବି ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିପତ୍ତି ରହିଛି । ହୁଏତ ଧୂମକେତୁ ପୃଥିବୀ ସଂଘର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ପୃଥିବୀର ଧୂସ ଘଟିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର କାର୍ଯ୍ୟ । ମାତ୍ର ଏହା ବ୍ୟତୀତ ପୃଥିବୀକୁ ଧୂମକେତୁ ମୁହଁରୁ ରକ୍ଷାକରିବାର ଆଉ କୌଣସି ବାଟ ନାହିଁ । ଏକା ନିଶ୍ଵାସରେ ଏ ସବୁ କହିଗଲେ ଡେଭିଡ଼ । ନବ ଉଦ୍ଘାଟନାରେ ସତ୍ତାସ୍ଥଳ ଆଲୁଦିତ ହୋଇଗଲା । କ’ଣ ତେବେ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ... ତାହା ଯେତେ କଷ୍ଟକର ହେଉପକ୍ଷେ ଏହା କରବାକୁ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ସଂକଳ୍ପ ବନ୍ଧ ।

ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ଶେଷ ଯୋଜନା

ସାରା ବିଶ୍ୱର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ, ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଜ୍ୟୋତିବିଜ୍ଞାନୀ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କ ଆଡ଼େ ସମସ୍ତେ ଏକଲକ୍ଷରେ ଚାହିଁରହିଥିଲେ । କଣ ହେବ ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ପୃଥିବୀକୁ ଏହି ବିଶାଳ ନିର୍ଜୀବ ଦାନବ ମୁହଁରୁ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ !

ତେଜିବୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପୃଥ୍ବୀକୁ ଧୂମକେତୁ ମୁହଁରୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାକୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶେଷ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ହେବ ଆଉ ଧୂମକେତୁ ସହ ଏହି ଯେଉଁ ବୃହତ୍ ସଂଗ୍ରାମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ତାହାର ମୁଖ୍ୟ ସୈନିକ ହେବେ ବିଶ୍ୱର ବନ୍ଧାବନ୍ଧା ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣ । ତେଜିବୁ କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଯାହା ଜଣାପଡୁଛି ପୃଥ୍ବୀ ମୁହଁ ହୋଇଥିବା ଏହି ଧୂମକେତୁର ଶରୀରର ପ୍ରସ୍ଥ ପ୍ରାୟ ୧୦ କିଲୋମିଟର ଓ ଲମ୍ବ ହଜାର ହଜାର କିଲୋମିଟର । ଏହି ଧୂମକେତୁର ପୃଥ୍ବୀ ସହ ସଂଘର୍ଷ ସମୟରେ ଏହା ଜାପାନର ହିରୋସିମା ଉପରେ ପଡିଥିବା ପରମାଣୁ ବୋମାଠାରୁ ୧୦ ହଜାର ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିକରିବା ସହ ପୃଥ୍ବୀରେ ମାତହେବ । ତତ୍କ୍ଷଣାତ ମାତ୍ର ହେବା ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ମାଇଲ ପ୍ରସ୍ଥର ଏକ ବୃହତ୍ ଗର୍ଭ ସୃଷ୍ଟିହେବା ସହ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଭୂଭାଗରେ ଧୂଳିକଣା, ପାହାଡ ପର୍ବତ ଯଦିଥାଏ ତେବେ ଆକାଶକୁ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଉଠିଯିବ । ଭୂଭାଗରୁ ଆକାଶକୁ ଏତେ ପରିମାଣର ଧୂଳି, ଧୂଆଁ, ମାଟିଗୋଡି ଉଠିଯିବ ଯେ ତାହା ମାସମାସ ଧରି ଏକ କଳା ବହଳିଆ ବାଦଲ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ସୃଷ୍ଟିକରିବ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟରଶ୍ମୀ ଆଉ ଭୂଭାଗ ଯାଏ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଫଳରେ ଜୀବଜନ୍ତୁ, ଉଦ୍ଭିଦ ସବୁ ମରିବେ । ଉତ୍ତପ୍ତ ଭୂଖଣ୍ଡ, ପ୍ରସ୍ତରଖଣ୍ଡ ଛଳନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଆକାଶକୁ ଉଠିଯିବାପରେ ତଳକୁ ଖସିଆସି ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଗ୍ନିର ତାଣ୍ଡବଳୀଳା ରଚାଇବା ସହ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତପ୍ତ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟିକରିବ । ଏହା ଫଳରେ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳର ଉଦ୍ଭିଦରାଜି ଜଳିପୋଡିଯିବେ । ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଅମ୍ଳଜାନ ଓ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ମିଶିଯାଇ ନାଇଟ୍ରିକ୍ ଏସିଡ୍ ସୃଷ୍ଟିକରିବ ଓ ଏହା ଜୀବନ୍ତ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ପଡିବାମାତ୍ରେ ତାହାକୁ ଜାଳିଦେବ । ଏହି ଧୂମକେତୁର ପୃଥ୍ବୀ ସହିତ ସଂଘର୍ଷବେଳେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗରେ ବିସ୍ଫୁଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ଜଳ ଆକାଶକୁ ଉଠିଯିବ ଓ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥଳଭାଗ ଉପରେ ଏହା ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅଜାତି ହୋଇପଡିବ । ସହ ଅନେକ ସହର ବଜାର ଛାରଖାର ହୋଇଯିବ । ଏଥିରୁ ସୃଷ୍ଟ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଭୂପୃଷ୍ଠ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୋଇ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୂମିକମ୍ପ ସୃଷ୍ଟିହେବ ଓ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଉତ୍ତଳ ସାମୁଦ୍ରିକ ଢେଉ ମାଡିଯିବ । ସେ କହିଲେ ଏହି ଧୂମକେତୁ ମୁହଁରୁ ଜୀବଜଗତକୁ ହୁଏତ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ବଞ୍ଚାଇରଖିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ, ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ପକାଇ ଏହା କହୁଥିଲେ ତେଜିବୁ ।

ମାତ୍ର ହଠାତ୍ ସେ ସତେଜ ହୋଇଉଠିଲେ । ତାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ ସତେଯେପରି ବାହାରି ଆସୁଥିଲା ତୃତନ୍ ଆଶାର ଚିହ୍ନ । ତାଙ୍କର ଆବତ୍ତାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖି

ସମସ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ରାଜନୈତିକ ନେତୃବୃନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହ ସହ ଅପେକ୍ଷା କଲେଣି ତେଜିତର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ । ବିପଦ ଯେତେ କଠିନ ହେଉ ପକ୍ଷେ ଆମକୁ ଏହା ବିରୋଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଜିତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସହ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଲବର୍ଟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ଭି.ସି.ଆର ସଂଚାଳନ କରିବାକୁ । ସେଥିରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱକୁ ଧୂମକେତୁ ମୁହଁରୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାର ଯୋଜନା । ଟେଲିଭିଜନର ବିରାଟ ପରଦାରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଲାଣି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୌରଜଗତର ଆଲୌକିକ ଚିତ୍ର । ଏଥିସହ ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ । ଖୁବ କ୍ଷୀପ୍ର ବେଗରେ ଗତିକରି ଚାଲୁଥିଲା ଏହି ଜ୍ୱଳନ୍ତ ରାକ୍ଷସ ପୃଥ୍ବୀ ଆଡ଼େ । ସେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସୌରମଣ୍ଡଳ ଗ୍ରହ ଓ ଉପଗ୍ରହଙ୍କ କକ୍ଷପଥ ଦେଇ ଆସୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅବସ୍ଥିତ ଯୋଗୁ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିବାର ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏତାଇ ଦେଇ ଆସୁଥିଲା । ମାତ୍ର ପୃଥ୍ବୀ ! ଠିକ ପୃଥ୍ବୀ ସହ ତାର ମୁହାଁମୁହିଁ ସଂଘର୍ଷର କାଳ୍ପନିକ ରୂପରେଖ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ତେଜିତ । ଏହା ଯେପରି ଭୟାବହ, ସେହିପରି ମର୍ମାନ୍ତକ ଥିଲା । ଯଦି ଧୂମକେତୁ ଆଉ ଅଧଘଣ୍ଟା ବିଳମ୍ବରେ ଆସନ୍ତା ତେବେ ପୃଥ୍ବୀ ହୁଏତ ଗତିପଥରେ କିଛିବାଟ ଆଗେଇଯାଇ ଏହା ମୁହଁରୁ ବର୍ଜିଯାଇ ପାରନ୍ତା । ମାତ୍ର ଏହାତ କୌଣସିମତେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେବେ ବାଟ କଣ ? ତେଜିତ ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ । ଧୂମକେତୁର ପଥରୋଧପାଇଁ ମହାକାଶକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାଣୁ ବୋମାବାହୀ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ପଠାଇବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାଟ ନାହିଁ । ହୁଏତ ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋମାସହ ମହାକାଶରେ ଧୂମକେତୁର ସଂଘର୍ଷ ପ୍ରଥମେ ଘଟିବ ଓ ଏହାଫଳରେ ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଇବାରେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ କରାଯାଇପାରିବ । ମାତ୍ର ଏତେବଡ଼ ଧୂମକେତୁ ଗତିପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାପାଇଁ ସେହିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାଣୁ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ । ତାହା ନ ହେଲେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଶଂଖେ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଓ ଏତେ ପରିଶ୍ରମର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯଦି ଏହି ବିଶ୍ୱୋରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହେଲା ତେବେ ପୃଥ୍ବୀର ଧ୍ୱଂସ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ ତେଜିତ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେ କହିଲେ ଯଦି ବିଶ୍ୱୋରଣ ଠିକ୍‌ଭାବେ ହୁଏ ତେବେ ଗତିପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଶା ଶତକଡ଼ା ୯୦ଭାଗ । ମାତ୍ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିପଦ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆମକୁ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ହେବ । ପୃଥ୍ବୀରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃହତ୍,

ବିଶ୍ୱୋରଣକାରୀ ଆଶାବିକ ବୋମା ବୋହି ନେଉଥିବା କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍‌କ୍ଷେପଣ ସମୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଭୁଲ ରହିଗଲେ ଉଦ୍‌କ୍ଷେପଣ କେନ୍ଦ୍ର ସହ ଏକ ବିରାଟ ଅଞ୍ଚଳ ମାତ୍ର କେତେ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ମହାଶ୍ଳାଶାନରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ । ଏହାଛଡ଼ା ଯଦି ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱୋଚିତ ହୁଏ ତେବେ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠର ଜୀବଜଗତଉପରେ ଏହା କୁପ୍ରଭାବ ପକାଇବି । ଯେଉଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାଣୁ ବୋମା ମହାକାଶକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବ ତାର ଶକ୍ତି ଜାପାନର ହିରୋସୀମା, ନାଗାସାକୀରେ ପଡ଼ିଥିବା ବୋମାଠାରୁ ପ୍ରାୟ ହଜାରହଜାର ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ । ଏହି ବୋମାକୁ ଡିଆରି କରିବାକୁ ଆଜିଠାରୁ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଆଉ ୨ମାସ ପରେ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ମହାକାଶକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ କାରଣ ଏହାପରେ ଧୂମକେତୁ ପୃଥ୍ବୀର ଖୁବ୍ ନିକଟକୁ ଆସିଯାଉଥିବାରୁ ଧୂମକେତୁ ସହିତ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସଂଘର୍ଷ କରାଗଲେ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ପୃଥ୍ବୀ ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ୫୦ହଜାର ମେଗାଟନର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାଣୁ ବୋମା ନିର୍ମାଣ ମାତ୍ର ଦୁଇମାସ ମଧ୍ୟରେ କରାଯିବ । ଏହି ଯୋଜନା ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ୫୦ ହଜାର ମେଗାଟନର ପରମାଣୁ ବୋମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାହା ପୁଣି ମାତ୍ର ୨ମାସ ଭିତରେ । ଏହାଶୁଣି ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିଜନିଜ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ନିଜର ଅସହାୟତା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହାଯେ ପଛଘୁଞ୍ଚାର ବେଳନୁହେଁ । ହୁଏତ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏହା କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ ନଚେତ୍ ବିକଳ ପଛାଡ଼ାବେ ସମ୍ଭାଳେ ଧୂମ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ । ଯାହା ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ହେବ ସବୁ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ହିଁ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାଣୁ ବୋମା ଓ ରକେଟ ନିର୍ମାଣର ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରାଯିବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ । କାରଣ ଏହି ବୋମା ନିର୍ମାଣ ତଥା ଉଦ୍‌କ୍ଷେପଣ ସମୟରେ ଦୁର୍ଘଟଣା ଓ ବିଶ୍ୱୋରଣ ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥିବାରୁ ଏହା ଏକ ଜନମାନବଶୂନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ କରାଯିବା ଦରକାର ପୁଣି ଏଥିପାଇଁ ଅର୍ଥର ଯଥେଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏସବୁ କହି ଚାଲିଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ ।

ଯେତେବେଳେ ପୃଥ୍ବୀର ଛିତି ବିପନ୍ନ ସେତେବେଳେ ଧନସଂପଦ ସାଇତି ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା କଣ ? ଏକ ବୁଡ଼ିଯାଉଥିବା ଡଙ୍ଗାରେ ରହିଥିବା ସୁନାମୋହର ଯେପରି ମୂଲ୍ୟହୀନ ଏବେ ତ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ଧନସଂପଦର ମୂଲ୍ୟ ସେହଭଳି । ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଘୋଷଣାକଲେ ସେହି ବୈଠକରେ ହିଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ

ରକେଟ ନିର୍ମାଣର ସ୍ଥାନ ନିରୂପିତ ହେବ । ତାହା ହିଁ ହେଲା ରକ୍ଷର ଚିର ତମସାଛନ୍ନ ଜନମାନବଶୂନ୍ୟ ସାଇବେରିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ରେକେଟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ କେତେକ । ଏହାକୁ ସଂଗେ ସଂଗେ ଗ୍ରହଣ କରିନିଆଗଲା । ରକ୍ଷର ତାଜାକିସ୍ଥାନର କାରାରୁଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ ଏକ କୋଟି ବର୍ଷ ତଳେ ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ ମାତ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟିହୋଇଥିବା ପ୍ରକାଶ ଗହ୍ଵର ଆଜିଯାଏ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହାଣୁ ଓ ଧୂମକେତୁ ସଂଘର୍ଷଜନୀତ ବିଭୀଷିକାମୟ ଚିତ୍ର ଜନ ମାନସରେ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସାଇବେରିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ୧୯୦୮ ମସିହା ଜୁନ ୩୦ ତାରିଖରେ ମାତ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରହାଣୁ ଦ୍ଵାରା ଧୂସ ପାଇଥିବା ହଜାର ହଜାର ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଜଙ୍ଗଲ ଓ ଗ୍ରହାଣୁ କ୍ଷତ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଛି । ସେହି ବୃହତ୍ ଗହ୍ଵରକୁ ଦେଖି ଲୋକେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷର କରାଳରୂପ ଦେଖିପାରୁଥିବା ବେଳେ ଗ୍ରହାଣୁଠାରୁ ହଜାର ହଜାର ଗୁଣ ବୃହତ୍ ଧୂମକେତୁ ସଂଘର୍ଷ ହେଲେ ପୃଥ୍ବୀ ଯେ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇପାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଆଶା କରୁଥିଲେ । ରକ୍ଷର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏହି ବୋମା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପରେ ପରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ କେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବେ ତାର ଚିଠା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା । ତା' ପରଦିନଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତଥା କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଜରୁରୀକାଳୀନ ଅବସ୍ଥା ଜାରୀ କରିବାକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ ଏବଂ ତାହା ସର୍ବସମ୍ମତି କ୍ରମେ ଗୃହୀତ ହେଲା ।

ବିଶ୍ୱରେ ଏମରଜେନ୍ସି

ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ଜରୁରୀ ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଏମରଜେନ୍ସି ଜାରୀ କରାଯିବ। ବିଷୟରେ ଜଣାଇଦିଆଗଲା । ପ୍ରାୟ ତିନିହଜାର ବରିଷ୍ଠ ବିଶିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ବୋମା ଓ ରକେଟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁତୟନ କରାଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ। ସହ ସମସ୍ତେ ୨୪ଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ଆସି ରସ୍ତାଭିତ ରକେଟ ନିର୍ମାଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଜରୁରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଚହଲ । ଅନେକ ଅସହାୟ ହୋଇପଡ଼ିଲେଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀ ଏକ ବିଶ୍ୱ ଓ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱର ଅଂଶବିଶେଷ - ସମସ୍ତଙ୍କ ଲକ୍ଷ ଏହାର ସୁରକ୍ଷା । ଏତେବେଳେ ଆଉ ନିଜନିଜ ଭିତରେଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ କିଛି ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ମଣିଷ ଜାତିର, ସମସ୍ତଙ୍କ ରକ୍ତର ରଙ୍ଗ ନାଲି ଆଉ ଧନୀ, ଗରିବ ସମସ୍ତେ ସମାନ । ପୃଥିବୀର ଯେ କୌଣସି ଦେଶ ନିକଟରେ ଯେତେ ପରିମାଣର ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଯୁରାନିୟମ, ଟ୍ରିଟାନିୟମ ଇତ୍ୟାଦି ଅଛି ତାହା ତୁରନ୍ତ ଆଣି ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ନିକଟରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା ।

କାନ୍ଧ ଘଣ୍ଟାରେ ୫ଟା ବାଜିବାର ସୂଚନା । ଗଡକାଲି ଅପରାହ୍ନ ୪ଟାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବୈଠକ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ୧୩ ଘଣ୍ଟା କାଳ ଚାଲିସାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତଥାପି ଏହା ସରୁନାହିଁ । କିପରି ଭାବେ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେଉଛି ତାହା ଜାଣିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ନିଦ ଏକ ପ୍ରକାର ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଖିରୁ ଉଠେଇ ଯାଇଛି । ହାତରେ ଆଉ ମାତ୍ର ଛଅ ମାସ ବାକି । ସେତିକି ସମୟ ମଧ୍ୟରୁ ୨ମାସ ଭିତରେ ରକେଟ ଓ ବୋମା ନିର୍ମାଣ କରି ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ଦିନ ଓ ରାତ୍ରି କଣ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ନିଜର ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ, ଗାରିମା ସବୁ ପ୍ରଦର୍ଶନକରି ପୃଥିବୀକୁ ରକ୍ଷାକରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଏହି ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱର ନେତୃତ୍ୱ ନେବ କିଏ ?

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କହୁଥିଲେ ଏହି ଦାୟିତ୍ବ ତେଜିତ୍ବ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହା ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇ ନ ପାରେ । ତାକୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ରବର୍ଟ ଷୋହେଲ, ମାଇକେଲ୍ ଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରମୁଖ ୧୦ ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ନାମ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ।

ପୂର୍ବ ଆକାଶରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟର ଚମକ ପ୍ରକଟିତ ହେଲାଣି । ଆମେରିକାର ଶାନ୍ତୁଆ ସକାଳର ପାହାଣିଆ ପହରରେ ତରଙ୍ଗାୟୀତ ଧୀର ପବନରେ ନାହିଁ ନାହିଁ ଚାଲିଛନ୍ତି ଅନେକ କାଶତଣ୍ଡି ଗଛ । ସତେଯେପରି ସେମାନେ ନୃତ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କାକରଭିଜା ମୃତ୍ତିକା ଉପରେ ଉଠିଥିବା ଅନେକ ସୁନ୍ଦର ପୁଷ୍ପରାଜିରୁ ଭାସି ଆସୁଛି ସୁଗନ୍ଧର ଲହରୀ । ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବୁଲିଲେଣି ଅସୁମାରୀ ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର ପକ୍ଷୀ । ହଠାତ୍ କାହୁଁ ଥିଲା ଏକ କଳାହାଣ୍ଡିଆ ମେଘମାଳା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପରକୁ ମାଡ଼ିଆସିଲା । ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଚମକ ଦେହରେ କଳା ବାଦଲର ଲୁଚକାଳି ଖେଳ । ବାଦଲର ପରିସୀମାରେ ବିଜୁଳିପରି ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ସୁବର୍ଣ୍ଣଧତିର ଚମକାର ଦୃଶ୍ୟ । ଏକସଙ୍ଗେ ବାହାରୁଥିଲେ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ବିଶ୍ୱର ବରିଷ୍ଠ ରାଜନୈତିକ ନେତାମାନ ବୈଠକ ସାରି ବାହାରକୁ । ବାହାରିବାବେଳେ ଏପରି ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି କ୍ଷଣକେ ଅଚଳି ଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ । ସେତେବେଳେଯାଏ ପ୍ରଖର ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ଧରାବକ୍ଷରେ ବିଛୁରିତ ହୋଇନାହିଁ । ପଣ୍ଡିତ ଦିଗକୁ ହାତବଢ଼ାଇ ଡେଇଡ଼ି ଧୂମକେତୁର ଅବସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେଉଥିଲେ । ପଣ୍ଡିତ ଦିଗରେ ଆକାଶରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳାଣି ସେହି କରାଳ ଧୂମକେତୁ । କେତେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦେଖାଯାଉଛି ଏବେ ଏହି ଧୂମକେତୁ । ମାତ୍ର କ୍ରମେ ଏହାର ଆକାର ବୃଦ୍ଧିପାଇବ ଓ ଏହା ଯେ ବିଶ୍ୱର ବିନାଶ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବ ତାହା କଣ ଏହାକୁ ଏବେ ଦେଖି ଜାଣି ହେଉଛି ?

କମନୀୟ ପ୍ରାତଃ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଚମକ ବହନକରି ପ୍ରତିଭାତ ହେଉଥିବା ଧରଣୀରାଶୀର ଅପରୂପ ରୂପ ବର୍ଷନରେ କିନ୍ତୁ କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ ମଉ ରହିଥିଲେ ସବୁ-ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ନେତୃବୃନ୍ଦ । ହାୟ ! ସତେ କଣ ଏତେ ସୁନ୍ଦର, ଅପରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଗନ୍ତାଘର କୋଟିକୋଟି ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗ ଜୀବ, ଉଦ୍ଭିଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥ୍ବୀରାଶୀ ଧୂସ ପାଇବ ? ମାତ୍ର ପୃଥ୍ବୀଟ୍ଟେ ପ୍ରାୟ ଏକକୋଟି ବର୍ଷ ଯାଏ ରାଜୁତି କରୁଥିବା ଡାଇନୋସର ପରି ବିଶାଳ ଜୀବ ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ଏକ ଧୂମକେତୁ ସଂଘର୍ଷରେ

ସମୂଳେ ବିନାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଗଲା, ସେତେବେଳେ ମାନବ ତ ତା'ଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁଣି ମାନବର ଜନ୍ମ ପୃଥ୍ବୀ ବକ୍ଷରେ ମାତ୍ର ୧୫ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ । ତେଣୁ ମାନବ କାହିଁକି ସମୂଳେ ଧ୍ବଂସ ପାଇବ ନାହିଁ ? ମାତ୍ର ତାଜନୋସର ଯେତେ ବିଶାଳ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମାନବପରି କ'ଣ ସେ ଥିଲା ବୁଦ୍ଧିମାନ ? ଯଦି ବୁଦ୍ଧିମାନ ବିବେକ ସଂପନ୍ନ ମାନବ ପୃଥ୍ବୀକୁ ବିପଦ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷାକରି ନ ପାରିବ ତେବେ ବିଶାଳ ନିରୁଦ୍ଧିଆ ତାଜନୋସର ଓ ମଣିଷ ଭିତରେ ପ୍ରଭେଦ ରହିଲା କେଉଁଠି ? ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠି ମାରୁଥିଲା ତେଭିତଙ୍କ ମନଭିତରେ ଓ ଆପଣାଭିତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତର, ସମସ୍ୟା ଓ ସମାଧାନ ସଂପର୍କରେ ଅହରହ ଲାଗିଥିଲା ଅସମାପ୍ତ ଆଲୋଚନା ।

ଗାତି ପ୍ରସ୍ତୁତ । ସିଧା ଏକ୍ସାରପୋର୍ଟକୁ ଯାତ୍ରା । ସାରା ରାତ୍ରିର ଅନିଦ୍ରାପରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ସମୟ ନାହିଁ । ନିତ୍ୟକର୍ମ ହିଁ ସାରିବାକୁ ହେବ ବିମାନ ଭିତରେ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ନଷ୍ଟ କରିବାମାନେ ପୃଥ୍ବୀପ୍ରତି ବିପଦର ସେତିକି ଆଶଙ୍କା ବୃଦ୍ଧିପାଇବା ନିଶ୍ଚିତ । ବିମାନର ସିଧାଯାତ୍ରା ରକ୍ଷର ରକେଟ ଛାପନ କେନ୍ଦ୍ର ପରିଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ସାଇବେରିଆ ଅଭିମୁଖେ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ କଅଁଳିଆ ପ୍ରାତଃ ସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ ଯେତେବେଳେ ପୃଥ୍ବୀ ରାଣୀ ଉପରେ ବିଛେଇହୋଇ ପଡୁଥିଲା, ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗାର୍ଜୀ, ମସଜିଦ୍ ଓ ମନ୍ଦିରରୁ ଶୁଭୁଥିଲା ମଙ୍ଗଳ ଆରତାର ଧ୍ବନୀ' ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ବିମାନ ପୃଥ୍ବୀର ବଛାବଛା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ନେତୃବୃନ୍ଦକୁ ଧରି ଆକାଶକୁ ଉଠିଲା ରକ୍ଷ ଅଭିମୁଖେ ।

ସାଇବେରିଆର ତୁଙ୍ଗା ଉତ୍ତମେପଣ କେନ୍ଦ୍ର । ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଜନମାନବଶୂନ୍ୟ ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ଆକାଶକୁ ମୁଣ୍ଡଟେକି ଠିଆହୋଇ ରହିଛି ଉତ୍ତମେପଣ ଘାଟୀ ନୀରବରେ । ନିକଟରେ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର । ଅତୀତରେ ରକ୍ଷର ଅନେକ ରକେଟ୍ ଉତ୍ତମେପଣ ସଫଳତାର ସହିତ କରାଯାଇଛି ଏହି କେନ୍ଦ୍ରରୁ । ମାତ୍ର ଏବେକାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯାହା ଏହି ସ୍ଥାନରୁ କାରାଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହି କେନ୍ଦ୍ରର ଗୁରୁତ୍ବ ସର୍ବାଧିକ । ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ରହିବେ ୩ ହଜାର ବିଶ୍ୱର ବରିଷ୍ଠ

ବୈଜ୍ଞାନିକ, ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଅନେକ ସୌଧ ମାତ୍ର ୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଧୂମକେତୁକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କ୍ୟାମେରା ସଂଲଗ୍ନ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର । ଆଜିଠାରୁ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସେଠାରେ ଓହ୍ଲାଉବ ଶହ ଶହ ବିମାନ । ସେସବୁ ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ବୋହି ଆଣିବେ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିସଂପନ୍ନ ଯୁରାନିୟମ ଓ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ । ସବୁ ଚତୁକ୍ଷଶାତ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ । ଏ ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ଯାହାକିଛି ବିସ୍ତାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆସରିଲାଣି ।

ଜନମାନସର ଚିହ୍ନ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ହଜାର ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳରେ ବସତି ନାହିଁ । ପଢ଼ା ରୋଜାଲିନାଙ୍କ ହାତଧରି ଆଗଉଥିଲେ ଡେଭିଡ଼, ତାଙ୍କପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ସ୍ଥାନିତ ବିଶ୍ରାମ କୋଠରୀ ଆଡେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ଆଉ ସମୟ ନାହିଁ । ୩ ଦିନ ହେବ ଦେହରୁ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସାର୍ଟ ଖୋଲାହୋଇ ନାହିଁ । ତଥାପି କ୍ଲାନ୍ତି ନାହିଁ, ଅବସାଦ ନାହିଁ । ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷାର ଦାୟିତ୍ବ ଯାହା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନ୍ୟସ୍ତ, ଯାହାକୁ ସୁରକ୍ଷାର ଦାୟିତ୍ବ ହସ୍ତାନ୍ତର କରି ପୃଥ୍ବୀର କୋଟି କୋଟି ଲୋକ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ କଣ କେବେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇପାରନ୍ତି ? ଶୟନେ, ସପନେ, ଜାଗରଣେ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସ୍ବପ୍ନ, ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତା, ଗୋଟିଏ ବକ୍ତବ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ, ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନ ତାହା ହେଲା ପୃଥ୍ବୀକୁ ରକ୍ଷାକରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧତା ।

ତୁଙ୍ଗା ଉଦ୍‌କ୍ଷେପଣ

କେନ୍ଦ୍ରରେ ୨୪ ଘଣ୍ଟିଆ ଦିନ

ତୁଙ୍ଗାଙ୍କର ଏକଶହ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳରେ ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା ଦିବାରାତ୍ରି । ବିଶ୍ୱର ବଛା ବଛା ସ୍ଥପତି, ଇଂଞ୍ଜିନିୟର ଲାଗିଥିଲେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ନ କରି । ହଜାର ହଜାର ଉତ୍କଳ ଆଲୋକ ସବୁବେଳେ ଜଳିରହି ରାତ୍ରିର ଆଗମନକୁ ଜଣାଇ ଦେଉଥିଲା । ସବୁବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭିତରେ ଦିନ ଓ ରାତ୍ରି କେତେବେଳେ ଆସୁଥିଲା ଓ ଯାଉଥିଲା ତାହା ଜଣାପଡୁ ନଥିଲା । ସତେ ଯେପରି ତୁଙ୍ଗାଙ୍କୁ ରାତ୍ରି ଆସୁନଥିଲା । ୧୫ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସାରିବାକୁ ହେବ ଏହା ପରେ ନିର୍ମିତ ହେବ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ରକେଟ ଏବଂ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିସହିତ ପୃଥିବୀର ରକ୍ଷା ଓ ବିଲୟ ଯେତେବେଳେ ଜଡିତ ସେତେବେଳେ ଏହାର ନିର୍ମାଣବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହେବ କାରଣ ଯଦି ନିର୍ମାଣବେଳେ ସାମାନ୍ୟ ଦୋଷଦୁର୍ଗତି ରହିଯାଏ ତେବେ ଏଥିରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟି ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଅଂଶ ଧ୍ୱଂସ ପାଇଯିବା ସହିତ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବିଷାକ୍ତ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ ନାହିଁ । ୨୪ ଘଣ୍ଟାକାଳ ଲାଗିଥିଲେ ହଜାର ହଜାର ବୁଲଡୋଜର, ଭାରି ନିର୍ମାଣଯନ୍ତ୍ର । କେହି କାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ନାହିଁ, କେହି କାମ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ସତେ ଯେପରି ସମସ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱୟଂ ଭାବେ ଚାଲିଛି ।

ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ମହଜୁଦ ଥିବା ସମୁଦାୟ ଯୁରାନିୟମ, ପ୍ଲୁଟୋନିୟମର ପ୍ରାୟ ଶତକଡା ୨୫ଭାଗ ଏହି କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଅଣାଯାଇ ଏଠାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାଣୁ ବୋମା ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ । ଯେଉଁ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିକୁ ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଦେଶ ଶାନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜର ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରି

ଆସିଛନ୍ତି ଓ କେତେକ ପ୍ରକୟଙ୍କର ପରମାଣୁ ବୋମା ତିଆରିକରି ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରକୟର ଚାଣ୍ଡବଳୀଲା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେହି ବିଭୀଷକମୟ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିକୁ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ ନାହିଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ । ଏହାର ଅମାପ ଶକ୍ତି କଣ ମହକାଶର ରାକ୍ଷସ ଧୂମକେତୁ କବଳରୁ ପୃଥ୍ବୀକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ ? ଏହିଭଳି ଚିନ୍ତା ଅନେକ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷାର ଆଉ ଯେ କୌଣସି ବାଟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପରମାଣୁ ବୋମା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହିଁ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।

ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏହି କେନ୍ଦ୍ରରେ ଓହ୍ଲାଇଥିଲା ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପରିବହନ ବିମାନ । ଏସବୁ ଉଡିଆସୁଥିଲା ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ । ସେତେବେଳକୁ ପୃଥ୍ବୀର ସବୁ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦାରୁଣ ବାର୍ତ୍ତା ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇ ସାରିଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଗୋପନୀୟ ରଖିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସବୁଦେଶ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା ଯୋଜନାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଶହ ଶହ ଡ୍ରୋଜର ଓ ଆର୍ଥ ମୁଭର ଯନ୍ତ୍ର ଦିନରାତ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକରି ଭୂମିକୁ ସମତଳ କରିବା ସହ ବିଛାଇ ହୋଇପଡିଥିବା ବରଫ ଖଣ୍ଡକୁ ସମାନ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲା । ସେଠାରେ ଅନେକ ଅସ୍ତ୍ରାୟା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଯାଇଥିଲେ ଜାପାନୀ ଓ ଚୀନର ଆକିଟେକ୍ସ । ଏହି ଘର ଗୁଡିକରେ ଅସ୍ତ୍ରାୟାଭାବେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ରହି ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସୁଥିବା ଯୁରାନିୟମର ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅତି ସତର୍କତାର ସହିତ କରାଯାଉଥିଲା । ଉତ୍ତର ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧରେ ତୁଙ୍ଗା ଅଞ୍ଚଳରେ ସେତେବେଳେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁ ଥିବାରୁ ବିଶେଷ ବରଫ ପଡିବାର ସମ୍ଭାବନା ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧର ଖୁବ ନିକଟରେ ଥିବାରୁ ବେଳେ ବେଳେ ବରଫ ପଡୁଥିଲା । ଏଠାରେ ଏକ ବୃହତ୍ ଟେଲିସ୍କୋପ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ସଂଗେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସାରିଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ସଞ୍ଚାଳନ କରିବାକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରକୋଷ୍ଟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ ହଜାର ହଜାର ଶ୍ରମିକ, ଇଞ୍ଜିନିୟର ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରାମର୍ଶଦାତା । ସମୟ ଆଉ ହାତରେ ନଥିଲା ତେଣୁ କେବଳ କାନ୍ଧ ଉଠାଇଦେଇ ତାର ଭିତର ଅଂଶକୁ ମୋଟା ପଟିଲ ବା କାର୍ଡବୋର୍ଡ

କିମ୍ବା ସନମାଇକା ଦିଆଯାଇ ଆବୃତ୍ତ କରିଦିଆଯାଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପଯୋଗୀ କରାଯାଉଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ୧୫ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ସାରିବାକୁ ହେବ ଓ ୧୬ ଦିନ ସକାଳୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବିଶ୍ୱର ବୃହତ୍ ରକେଟ ତଥା ପରମାଣୁ ବୋମାର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତ୍ୟେକକ୍ଷେତ୍ରରେ ଡେଭିଡ୍ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ଖୁବଶୀଘ୍ର ନୂତନ ବିମାନ ଅବତରଣ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରାଗଲାଣି । ଅନେକ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱର ନେତୃବୃନ୍ଦ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିବା ସହ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅଗ୍ରଗତି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଯାଉଛନ୍ତି । ୧୦ ଦିନ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେଲାଣି, ହାତରେ ଆଉ ୫ ଦିନ' ତାପରେ ବୋମା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ..... ।

ଆକାଶରେ ଜଳନ୍ତା ଦାନବ

ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପାହାନ୍ତିଆ ପ୍ରହରକୁ ପୃଥିବୀବାସୀ ସାଧାରଣ ଜନତା ଏକ ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟ ଆକାଶରେ ଦେଖୁ ଆହୁତ ହେଉଛନ୍ତି । ବିରାଟ ପୁଷ୍ପଧ୍ବା ଠିକ ପହଁରା ଆକୃତିର ବୃହତ ଧୂମକେତୁର ଢଳନ୍ତ ଆଲୋକ ଶିଖା ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରିକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ରକ୍ତିମ ଆଲୋକରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ କରି ପ୍ରତିଭାତ ହେଲାଣି । କି ଅପରୂପ ଏହାର ଦୃଶ୍ୟ । ଠିକ ପହଁରା ଆକୃତିର ତଳଆଡୁ ଉପରକୁ ବିଛୁରିତ ହୋଇ ଆକାଶର ଅନେକ ଅଂଶକୁ ଏହା ମାଡି ରହିଛି । ପାହାନ୍ତା ପ୍ରହରରୁ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଲୋକ ଜାଗ୍ରତ ରହି ଏହି ବୃହତ୍ ଧୂମକେତୁର ରୂପ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଧୂମକେତୁ ହିଁ ପ୍ରଳୟ , ଅଶୁଭର ସଙ୍କେତ ବୋଲି ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଅନେକ ଧୂମକେତୁର ଆବିର୍ଭାବ ସହ ଦେବ ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜାପାଠ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇ ସାରିଲେଣି । ବିଶ୍ୱର ମଙ୍ଗଳପାଇଁ, ଧୂମକେତୁର ଆବିର୍ଭାବଜନିତ ଅଶୁଭରୁ ପୃଥିବୀକୁ ରକ୍ଷାକରିବାକୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ପୂଜାପାଠ ସାଙ୍ଗକୁ କେତେକ ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସାଧାରଣ ଜନତା କିନ୍ତୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଧୂମକେତୁ ହିଁ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଳୟର ସୂତ୍ରଧର ହୋଇ ଆସୁଛି ବୋଲି । ପୂର୍ବରୁ ଯେତେଥର ଧୂମକେତୁ ପୃଥିବୀର ଆକାଶରେ ଦେଖାଦେଇଛି ତାହା କିନ୍ତୁ ଏବର ଧୂମକେତୁ ଭଳି ନୁହେଁ । କିଛି ଦିନ ଏହା ଦୃଶ୍ୟହେବାପରେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତ ଏହାର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା କମିଯାଏ, ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଓ ଶେଷରେ ପୃଥିବୀ ଆକାଶରୁ ଉଭେଇଯାଏ ମାତ୍ର ଏବେ ଯେଉଁ ଧୂମକେତୁ ପୃଥିବୀ ଆକାଶରେ ଦେଖାଦେଇଛି ତାର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା କମୁ ନାହିଁ, ଆକାର କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧିପାଇ ଦିଗବଳୟରୁ ଆକାଶର ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବ୍ୟାପିଗଲାଣି । ଏହାର କାରଣ କଣ ? ବହୁ ଦିନରୁ ଏହି ଧୂମକେତୁ ଆକାଶରେ ଦେଖାଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଲିଭିବାର ଆଶା ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବାରୁ ଲୋକେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡିଲେଣି । ହେଲେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବ କିଏ ? କି ଉତ୍ତର ବା ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ସେମାନଙ୍କୁ । ଯଦି ପୃଥିବୀ ଧ୍ୱଂସ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ବୋଲି ଗାଁ ଗହଳିର ସାଧାରଣ ଜନତା ଜାଣନ୍ତି ତେବେ କଣ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ

ସମ୍ଭଳାଯାଇ ପାରିବ ! ହୁଏତ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବ ଗଣ୍ଡଗୋଳ, ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା, ଆହୁରି କେତେ କ'ଣ । ତେଣୁ ଏହି ତଥ୍ୟ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ନ ଜଣାଇ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଛି ।

ଏଇ କେତେଦିନ ହେବ କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଗୋଟିଏ କଥା ଲକ୍ଷକରି ଆସୁଛନ୍ତି ତାହା ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ସତେ ଯେପରି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି । ଅନେକ ଦେଶରେ ନୂତନ ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ନିର୍ବାଚନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଇତିମଧ୍ୟରେ ବାଟିଲ ହୋଇଯାଇଛି । ସବୁଆଡେ ନୀରବ, ନିସ୍ତନ୍ଦ୍ର ଏକ ଅଜଣା ବିପରିନେଇ ସତେ ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଆତଙ୍କିତ । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏମରଜେନ୍ସି ଜାରୀ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଏହି ନିଗୁଡ଼ ତଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଲୋକ ଜାଣିପାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣଙ୍କ ଠାରୁ ଏହା ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଛି । ମାତ୍ର କେତେଦିନ ଯାଏ ଏହାକୁ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରକୃତି ଯେତେବେଳେ ଆପଣାଛାଏଁ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଉ ଜଣାଇବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଆପଣାଛାଏଁ ସେମାନେ ଏସବୁ ଜାଣିପାରିବେ । ଏବେ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଆସି ପହଞ୍ଚିଲାଣି..... ।

ପୃଥ୍ବୀରେ ଉତ୍ତାପ ବୃଦ୍ଧି

ଏକ କେତେଦିନ ହେବ ସାରା ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଏକ ଅସ୍ବାଭାବିକ ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଦେଲାଣି । ଦିନ ଓ ରାତ୍ରିର ଉତ୍ତାପ କ୍ରମେ ଦିନପରେ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ସମୁଦ୍ରର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଦେଖ ସମୁଦ୍ରର ଜୁଆର କମୁନାହିଁ, ସବୁବେଳେ ଉତ୍ତଳ ଜଳରାଶି, ଅଥୟ ଜଳଭାଗରେ ଉଠୁଛି ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲହରୀ । ଏସବୁ ଭୀଷଣ ଶବ୍ଦକରି ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୋଇ ଏପରି ଅସ୍ଥିର ହୋଇଉଠୁଛି ସତେଯେପରି ମନେ ହେଉଛି ସାଗରର ଭାମ, ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୂପ ସ୍ଥଳଭାଗ ଆଡ଼କୁ ମାଡିଆସି ଏହାକୁ ଗ୍ରାସକରି ଯିବ । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ସାଗରବେଳା ବୁଡିବାକୁ ବସିଲାଣି, କରାଳ ଅଶାନ୍ତ ଲହରୀ କ୍ରମେ ସାଗରବେଳା ଅତିକ୍ରମକରି ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ଭାଗକୁ ବୁଡାଇଦେଇ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ଅଧିକ ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ନିଜ ବକ୍ଷକୁ ଟାଣିନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସାଗର କୂଳକୁ ନ ଯିବାକୁ ଏବଂ ମତ୍ସ୍ୟଉତ୍ପାଦନ ଦୁଇମାସ ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବନ୍ଦ ରଖିବାକୁ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇସାରିଲାଣି । ଏହି ଦୁଇମାସ ଭିତରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରଚଣ୍ଡ ହେବାର ଆଶାଥିବାରୁ ଦେଶ ବିଦେଶର ସମସ୍ତ ଜହାଜ ଚଳାଚଳ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କଟକଣା ଜାରୀ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ଜଳ ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦରାଞ୍ଚଳରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ ପାଇବା ଯାଏ ଏ ସବୁର ଚଳାଚଳ ଉପରେ ନିଷ୍ପେଧାଦେଶ ଜାରି ହୋଇଛି । ଇତିମଧ୍ୟରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଉତ୍ତାପ ବୃଦ୍ଧିପାଇଁ ଉତ୍ତରମେରୁ ଓ ଦକ୍ଷିଣମେରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଦାହୋଇ ରହିଥିବା ହଜାର ହଜାର ମାଇଲର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବରଫ ଗଦା କ୍ରମେ ତରଳିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାଣି । ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ଫିଜି ଦ୍ଵୀପପୁଞ୍ଜ, ଲାକ୍ଷାଦ୍ଵୀପ, ମାଳଦ୍ଵୀପ ଭଳି ଖାଲୁଆ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାକରି ଅଣାଯାଇ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶରେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନକରି ରଖାଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲାଣି । ଏ ପ୍ରକାର ଏକ ବିପତ୍ତି ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବାରୁ ଏହାର ବିଭୀଷିକାର ମାତ୍ରା କେତେ ତାହା ଜାଣିବାର ଉପାୟ ସତେ ଯେପରି କାହା ନିକଟରେ ନାହିଁ ।

ଆଗକୁ ଆଗକୁ କଣ ସବୁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି ସେ ବିଷୟରେ ପୃଥ୍ବୀର ବଡ଼ବଡ଼ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଅନୁମାନ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଧୂମକେତୁର ଆଗାମୀ ସହ ପୃଥ୍ବୀର ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଉତ୍ତାପ ବୃଦ୍ଧି ସହ ଏଭଳି ପ୍ରାକୃତିକ ବିଭୀଷିକା ଯେ ମାଡ଼ିଆସିବ ଏ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ କେହି ଚିନ୍ତା କରିନଥିବା ବେଳେ ଅପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷିତଭାବେ ଏହି ବିପତ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ଆଣି ଦେଇଛି । ଏବେ ଏସବୁ ବିପତ୍ତିର ସୃଷ୍ଟିନେଇ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ହେବ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ବିପଦ ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବୈଜ୍ଞାନିକ ତେଜିତ୍ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବୈଠକରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟଙ୍କ ସହ ମିଳିତହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥ୍ବୀର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳିବାର ଦାୟିତ୍ବ ବହନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେଣି । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ବ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ସେହି ଗୁରୁଦାୟିତ୍ବ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟକିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ନ ଜଣାଇବାକୁ ସେ କଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇସାରିଛନ୍ତି କାରଣ ଏହା ହେଲେ ସବୁ ଗଣ୍ଠଗୋଳ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ପୃଥ୍ବୀକୁ ରକ୍ଷାକରିବା ଯୋଜନାର ସଫଳତା ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ । ତଥାପି ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏକ ଶାଖା ଖୋଲି ସେଥିରେ କେତେଜଣ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ତେଜିତ୍ । ଧୂମକେତୁ କ୍ରମେ ପୃଥ୍ବୀର ପାଖେଇ ଆସିବାବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ପ୍ରାକୃତିକ ବିଭୀଷିକାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରିଭାବେ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ବଞ୍ଚାଇ ରଖାଯାଇପାରିବ ସେ ବିଷୟରେ ଏହି ଶାଖା ବିଭିନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବାର ହିଁ ଛିର ଛିର ହୋଇସାରିଛି ।

ରକେଟ ନିର୍ମାଣର ଶୁଭାରମ୍ଭ

ଇତିମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ୧୫ ଦିନ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇସାରିଲାଣି ତଥାପି ରକେଟ ନିର୍ମାଣସ୍ଥଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସରିନାହିଁ । ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଆଉ କାମ କରୁ ନ ଥିଲା । ଏପରି ଡେରିହେଲେ ଆଉ ରକ୍ଷାନାହିଁ । ପୃଥିବୀକୁ ରକ୍ଷା କଣ ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ ? ସେ ନିର୍ମାଣ ସ୍ଥଳରେ ନିଜେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ଏକ ମାଇକ୍ରୋଫୋନରେ ସେ ଚିତ୍କାର କଲେ । ନିଜେ ଯାଇ ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନଙ୍କ ସହ ମିଶିଗଲେ ଏବଂ ସଂଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କଲେ । ଡେଭିଡ୍ ନିଜେ କାମ କରୁଥିବାର ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ବଢ଼ିଗଲା । ଆଜି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ୧୭ତମ ଦିବସ । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟଠାରୁ ଦୁଇ ଦିନ ଡେରି । ଆଜି ଯେପରି ହେଲେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସାରିବାକୁ ହେବ । ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ କତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅକ୍ଷରେଅକ୍ଷରେ ପାଳିତ ହେଲା । ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସେହିଦିନ ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ସୁଦ୍ଧା ଶେଷ ହେଲା ।

ଏହାପରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ବୋହିନେଇ ପାରୁଥିବା ବୃହତ୍ ରକେଟର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ । ତା' ପରଦିନ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରାଗଲା । ଏଥି ସହିତ ବୃହତ୍ ପରମାଣୁ ବୋମାର ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ହଜାରହଜାର କୃତବିଦ୍ୟା ପରମାଣୁ ଇଞ୍ଜିନିୟର ନିଜର ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇ ନିଜର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନକୌଶଳକୁ ପ୍ରୟୋଗକରି ଏହି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦିବାରାତ୍ରି ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ପାଣିପାଗର ପରିବର୍ତ୍ତନ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆଣିପାରୁ ନଥିଲା । ଖରା ସେମାନଙ୍କୁ କାଟୁ ନଥିଲା, ବର୍ଷା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ୁ ନଥିଲା, ନିଦ୍ରା ସେମାନେ କେବେ ଠାରୁ ଭୁଲିସାରିଥିଲେ - ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ ଏକ, ସାଧନା ଏକ । ମଝିରେ ମଝିରେ ଡେଭିଡ୍ ନିଜେ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳ ବୁଲି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁଶୀଳନ କରୁଥିଲେ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇ ଚାଲିଥିଲେ । ଦୈନିକାନ୍ତକମାନେ ହିଁ ଶେଷରେ ସଫଳହେବେ ଏ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ୱାସନା ବାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଥିଲେ ।

ଇତିମଧ୍ୟରେ ରକେଟର ସ୍ଥାପନ କେନ୍ଦ୍ର ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଜଳର ଉତ୍ସାର ସ୍ଥାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଲାଣି । ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ମଧୁର ଜଳ ହ୍ରଦରୁ ଦିବାରାତ୍ରି ପାଣି ଆଣାଯାଇ ଏହି ବୃହତ୍ତକାୟ କୃତିମ ହ୍ରଦକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି । କାରଣ ରକେଟ ଆକାଶକୁ ଉଡ଼େଇପିତ ହେବାବେଳେ ଜାଳେଣୀ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତାପ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଥିବା ଜଳ ହିଁ ସେହି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତାପକୁ ସହି ବାଷ୍ପୀଭୂତ ହେବା ସହ ସେଠାକାର ବିଦ୍ୟୋତ୍ତମକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟନ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଗଳ୍ଭ ଉତ୍ସ ଯୁରାନିୟମ ଆସି ଗଦା ହେଲାଣି, ଯୁରାନିୟମ ସହ ପ୍ଲୁଟୋନିୟମ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ଆସି ପହଞ୍ଚି ସାରିଲାଣି । ଏହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତଭାବେ ରକେଟର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ରଖିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲାଣି । ଏପରି ବିଶାଳତାୟ ରକେଟ ନିର୍ମାଣ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ହୋଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ହେବାର ଆଶା ନାହିଁ । ଆମେରିକା, କାନାଡା, ଜର୍ମାନୀ ଭଳି ଦେଶରେ ଗଚ୍ଛିତ ଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଯୁରାନିୟମ ଏହି ଦେଶସବୁ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଇଦେଇ ସାରିଲେଣି । ପରମାଣୁ ବୋମା ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଯୁରାନିୟମ ପରମାଣୁ ବା ପ୍ଲୁଟୋନିୟମ ପରମାଣୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଦ୍ଵାରା ୨୦୦ ନିୟୁତ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନ୍ ଭୋଲ୍ଟ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବାରୁ ଏହି ରକେଟରେ ସ୍ଥାପିତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟନ ଯୁରାନିୟମ ଯେତେବେଳେ ମହାକାଶରେ ବିଦ୍ୟୋତ୍ତମ ହେବ ସେତେବେଳେ ଅବସ୍ଥା କଣ ହେବ ତାହାର କାଳ୍ପନିକ ଚିତ୍ର ବିଶ୍ଳେଷଣ କରୁଥିଲେ ତେଭିଡ଼ । ବହୁଦିନ ଧରି ସେ ଅନିଦ୍ରା । ମଣିଷ ଶରୀର ତ । କେତେ ଆଉ ସହ୍ୟ କରିପାରିବ । ସ୍ନାୟୁମଣ୍ଡଳ ଯେତେବେଳେ ଅହରହ କାମକରି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇପଡ଼ିଲେ, ସେମାନେ ସବୁକିଛି ମାନିବାକୁ ସତେଯେପରି ଅପ୍ରସ୍ତୁତ । ତେଭିଡ଼ ତାଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ଘୁମାଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ଚେୟାର ଉପରେ ।

କ୍ରିଂ, କ୍ରିଂ, - ଟେଲିଫୋନର ଟିକ୍କାରରେ ସେ ହଠାତ୍ ସତେଜ ହୋଇଉଠିଲେ । କେଉଁଠାରୁ ଏହି ଟେଲିଫୋନ । ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଶହଶହ ଟେଲିଫୋନ ଆସୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିହାତି ଜରୁରୀ ନ ହେଲେ ସେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ରାଜି ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି ପୂର୍ବରୁ କଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇସାରିଛନ୍ତି । ତେବେ କଣ କିଛି ଗୋଟାଏ ଅଘଟଣ ଘଟିଲା, ନଚେତ ଅପରେଟର ତ ଆଦୌ ତାଙ୍କୁ କଲ୍ ଦେବାକଥା ନୁହେଁ । ହ୍ୟାଲୋ ! ତେଭିଡ଼ଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ଵର ଶୁଭିଳା । ଅପରପକ୍ଷରୁ ଏକ ଆତଙ୍କିତ କଣ୍ଠ ଶୁଣି ତେଭିଡ଼ ଚମକି ପଡ଼ିଲେ । ଅପର ପକ୍ଷରୁ କହୁଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକ

ମାଲକେଲ ସ୍ବଚ୍ଛ । ସେ ଥିଲେ ଧୂମକେତୁର ଆଗମନ ସହ ପୃଥ୍ବୀପୃଷ୍ଠରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ବିଭୀଷିକା କବଳରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରିବା ଦାୟିତ୍ବରେ । ସାର ! ବଡ଼ ଅସୁବିଧା ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହେଲାଣି । ଧୂମକେତୁ ତ ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ବୋଧହୁଏ ଆଉ ମାସେରୁ କମ ସମୟ ପୃଥ୍ବୀ ସହ ସଂଘର୍ଷ ପାଇଁ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ପୃଥ୍ବୀର ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ତାପମାତ୍ରା ୫୦ ଡିଗ୍ରୀରୁ ଅଧିକ ହେଲାଣି, ଆଫ୍ରିକା, ଏସିଆ ଭଳି ଅନେକ ଦେଶରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ତାପ ବୃଦ୍ଧିଯୋଗୁ ପ୍ରତିଦିନ ଯେପରି ଶହଶହ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେଣି । ଅବସ୍ଥା ଘୋପରି ହେଲାଣି ଆଉ କିଛି ଦିନ ଭିତରେ ତାପମାତ୍ରା ଆଉ ଅଧିକ ହେଲେ କେତେଲୋକ ଯେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ତାହା କଳ୍ପନା କରିହେଉ ନାହିଁ । ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ଲୋକଙ୍କୁ କିପରି ରକ୍ଷାକରାଯାଇ ପାରିବ । ଡେଭିଡ୍ କହୁଥିଲେ ତୁମେ ସବୁ ଦେଶର ସରକାରଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅ । ସେମାନେ ସେନାବାହିନୀ ସହାୟତାରେ ଦେଶରେ ଥିବା ସବୁ ବଡ଼ବଡ଼ ଗୋଦାମ ଘରକୁ ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଇ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରୀତ କରାନ୍ତୁ । ସେଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉ । ଆଉ ତ ୧୫ ଦିନ ସମୟ । ଏହି ୧୫ ଦିନ ପରେ ପରମାଣୁବାହୀ ରକେଟର ଧୂମକେତୁ ସହ ସଂଘର୍ଷ । ଏହାପରେ ଯଦି ଆମେ ସଫଳ ହେଲୁ ତେବେ ଆଉ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯଦି..... ଡେଭିଡ୍ କଣ୍ଠସ୍ବର ବନ୍ଦ ହେଲା, ସେ ଟେଲିଫୋନ ରଖିଲେ ।

ପନ୍ଦର ଦିନ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତପ୍ତଅବସ୍ଥାରୁ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଲୋକମାନେ ଘରୁ ପଦାକୁ ନ ବାହାରି, ଯଥେଷ୍ଟ ପାନୀୟ ଗ୍ରହଣ କରି ସର୍ବଦା ଘର ଭିତରେ ରହିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା । ଦିନ ଆଉ ରାତିର ତାପମାତ୍ରାରେ ବିଶେଷ ଫରକ ଅନୁଭୂତ ହେଉ ନ ଥିଲା । ଦିନରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ଓ ରାତ୍ରିରେ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂରେଇଦେଇ ଆକାଶକୁ ଏକ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଲୁଲୁପ୍ତ ଆଲୋକରେ ଉଦଭାସିତ କରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା ପ୍ରଳୟ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଧୂମକେତୁର ଭୟଙ୍କର ରୂପ । କ୍ରମେ ଏହା ଆକାଶର ଅଧେ ଅଞ୍ଚଳକୁ ମାଡ଼ିଗଲା ପରି ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା । ଜଣାପଡୁଥିଲା ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବୋଧହୁଏ ଏହା ସମଗ୍ର ଆକାଶକୁ ଗ୍ରାସ କରିଯିବ ଓ ପୃଥ୍ବୀ ଏହାର ବୃହତ୍ ଗର୍ଭରେ ହିଁ ଲୁଚିଯିବ ?

ଉତ୍ତମ ସାମୁଦ୍ରିକ ଝଡ଼ ଓ ଜୁଆରିଆ ସମୁଦ୍ର

ଗୋଟିଏ ପଟେ ପରମାଣୁ ବୋମାବାହୀ ପ୍ରକାଶ ରକେଟ ନିର୍ମାଣ ଚାଲିଥିଲାବେଳେ ଓ ଉତ୍ତାପ ବଢ଼ିବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲାବେଳେ ଅନ୍ୟପଟେ ସମୁଦ୍ରରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଏକ ଅସ୍ବାଭାବିକ ଅବସ୍ଥା । କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ସମୁଦ୍ରର ଉତ୍ତଳ ଜଳରାଶୀ ସ୍ଥଳଭାଗ ଉପରକୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଥିଲା ଓ ଅନେକ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଜନପଦର ତଥା ଶ୍ୟାମଳ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଏହାର ଗର୍ଭରେ ଲୀନ ହେଉଥିଲା । ଆତଙ୍କିତ ଜନତା ସମୁଦ୍ର ବକ୍ଷରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ବୃହତ୍ତମ ଢେଉ ଦେଖି ପ୍ରମାଦ ଗଣୁଥିଲେ । ସବୁବେଳେ ଏହାର ବକ୍ଷ ଅଶାନ୍ତ ରହୁଥିଲା ଓ ସମୁଦ୍ରକୂଳରୁ ବୋହୁଥିଲା ଗରମ ପବନ ।

ସମୁଦ୍ରପଥରେ ଯାତାୟତ କେବେଠାରୁ ବନ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏପରି ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ, ଏବେ ଯାତାୟତର ପଥ କେବଳ ବିମାନସେବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଅନେକ ପଣ୍ୟବାହୀ ବିମାନକୁ ‘ପୃଥିବୀ ରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ’ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଯାତ୍ରୀ ପରିବହନ ପାଇଁ ଅଳ୍ପ କେତୋଟି ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବିମାନ କେବଳ ଚଳାଚଳ କରୁଛି । ଆଫ୍ରିକା, ଏସିଆଭଳି ଅନେକ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ପ୍ରଧାନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରକରି ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଳ୍ପ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପଠାଇବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦିନରାତ୍ରି ଲାଗିଛନ୍ତି ଅନେକ ବିମାନ । ସାରା ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଶୀତପ୍ରଧାନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖୋଲାଯାଇଛି ଶହଶହ ଶିବିର । ତେବେ କେତେଲୋକଙ୍କୁ ଅବା ଏଭଳି ଶିବିର ଗୁଡ଼ିକ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇପାରିବ ? ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ସେଇଥିପାଇଁ ଜାତୀୟ ସରକାରଙ୍କ ଚେଷ୍ଟା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନେକ ଲୋକ ଅସହାୟ ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ସାମୁଦ୍ରିକ ଜୀବ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ସାଗର ବେଳାଭୂମିରେ ଏବେ ଭୀଷୁଛି ଅଗଣିତ ସମୁଦ୍ର ଜୀବଙ୍କ ମୃତ ଦେହ । ସେସବୁ

ଦେଖିବାକୁ କାହାକୁ ବା ବେଳଅଛି । ସମୁଦ୍ରକୁଳ କ୍ରମେ ଜନଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି । ଅନେକ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଭାବୁଛନ୍ତି ସତେ ଯେପରି ସମୁଦ୍ରଥାଡ଼ୁ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ବିପତ୍ତି ପୃଥ୍ବୀ ଉପରକୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ।

ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ବ ନେବା ଆଉ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଅନ୍ତତଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ - ଏହା ଥିଲା ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ବରେ ଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନଙ୍କର ସବୁ ଦେଶର ନେତୃତ୍ବମୟ ନିବେଦନ ।

ତେଣୁ ନେତୃତ୍ବରେ ପୃଥ୍ବୀର ସର୍ବବୃହତ୍ ତଥା ସର୍ବଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ରକେଟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିନରାତି ଚାଲିଥିଲା । ଏହାର ନିର୍ମାଣ ସ୍ତମ୍ଭର ଉଚ୍ଚତା ଥିଲା ହଜାର ହଜାର ଫୁଟ । ଏଭଳି ବୃହତ୍ ରକେଟ ପୃଥ୍ବୀର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ତିଆରିକରି ଏହାକୁ ଯେ ଠିକ୍ ଭାବେ ଉତ୍ତମେପିତ କରିପାରିବେ ଏଥିପାଇଁ ସବୁବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ରହିଆସିଥିଲା । ସବୁଠାରୁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟଥିଲା ଯଦି କୌଣସି କାରଣ ବସତଃ ଏଥିରେ ସାମାନ୍ୟ ତ୍ରୁଟିରହେ ତେବେ ଏହା ମହାକାଶକୁ ଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୃଥ୍ବୀ ନିକଟରେ ବିଶୋବିତ ହୋଇ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ସମଗ୍ର ଯୁରୋପ, ଏସିଆର ଚିହ୍ନବହୁ ନ ରହିବା ସହ ପୃଥ୍ବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଶତକଡ଼ା ୬୦/୭୦ ଭାଗ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଓ ଉଦ୍ଭିଦରାଜି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ।

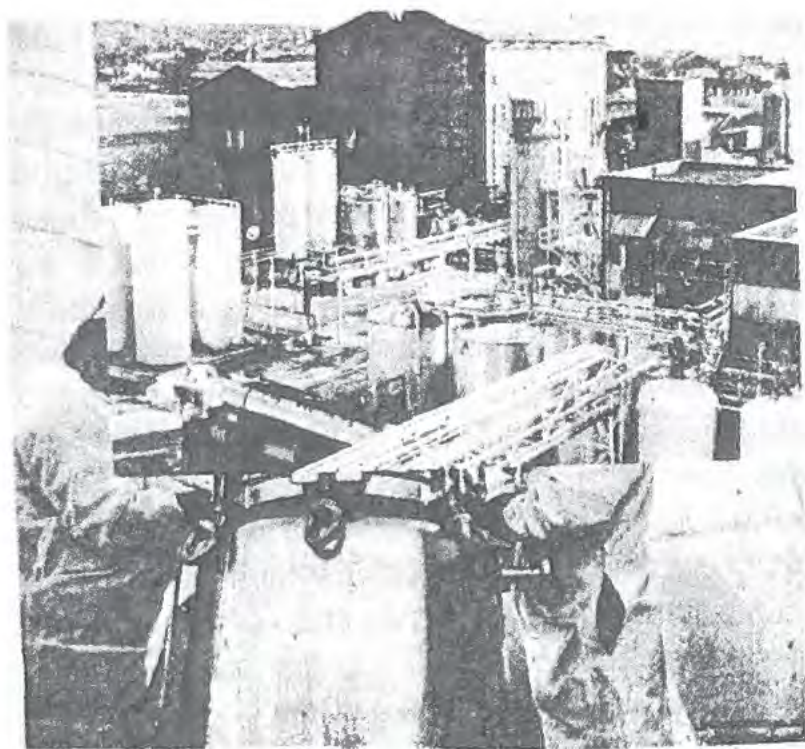
ସାରା ବିଶ୍ବର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ପରମାଣୁ ବୋମା ନିର୍ମାଣର ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ ଯୁରାନିୟମ - ୨୩୫କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର କାରଖାନାରେ ଚାଲିଥିଲା । କାରଣ ଯୁରାନିୟମ ୨୩୫ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ଯୁରାନିୟମ ଧାତୁରେ ମାତ୍ର ଶତକଡ଼ା ଶୂନ୍ୟ ଦଶମିକ ୭ଭାଗ ଯୁରାନିୟମ ୨୩୫ ଥିବାରୁ ଏହାର ବିଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଉପରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କାରଣ କମ ପରିମାଣର କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଯେଗାଇ ପାରୁଥିବା ପଦାର୍ଥ ଉପରେ ତେଣିତ୍ ବେଶୀ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଉଥିଲେ । ଏହା କରାଗଲେ ରକେଟର ଉଚ୍ଚତା ବେଶୀ ହେବନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଛୋଟ ଆକାର ବିଶିଷ୍ଟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଶକ୍ତି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରବଳ ହୋଇପାରିବ । ଯୁରାନିୟମକୁ ବିଶୁଦ୍ଧକରିବା ୩ଟି ପଦ୍ଧତିରେ ଏଠାରେ ଚାଲିଥିଲା । ବିଶ୍ବର ବଢ଼ାବଢ଼ା ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ ଦିନରାତି ଏହି କାମରେ

ଲାଗିଥିଲେ । ତୁମ୍ଭକାୟ ପ୍ରଣାଳୀ, ଗ୍ୟାସ ପିଉଜନ ପ୍ରଣାଳୀ ଓ ଗ୍ୟାସ ସେଣ୍ଟିପିଉଜନ ପ୍ରଣାଳୀ ବ୍ୟତୀତ ପରମାଣୁ ବୋମା ନିର୍ମାଣପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପୁରୋନିୟମ ପାଇଲୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଦୂରରେ ଥିବା ଅନେକ ରିଆକ୍ଟର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । କେତେ ପରିମାଣର ଯୁରାନିୟମ - ୨୩୫ ବା ପୁରୋନିୟମ ଏହି ରକେଟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ବିଜ୍ଞ ଓ ଅବିଜ୍ଞ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ଡେଭିଡ୍ ନିଜେ ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ତଦାରଖ କରୁଥିଲେ । ସେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇଦେଇ କହିଚାଲୁଥିଲେ “ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିନିଟ୍ ଯେଉଁଲି ଆମ ପାଇଁ ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦାର୍ଥର ସଠିକ ଗବେଷଣା ହିଁ ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ।” ଆମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଯେଉଁଲି ନଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି କିଛି ଭୁଲ ଛାଡ଼ିଦେଇ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଧ୍ଵଂସହେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯଦି ତଳ ତଳକରି ପରୀକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଚାରୁରୂପେ । କେତେ ପରିମାଣର ଯୁରାନିୟମ - ୨୩୫ ଏହି ବୋମାରେ ରଖାଯିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା । କାରଣ ଏଥିରେ ଥିବା ମୌଳିକ ବସ୍ତୁ ବିସ୍ଫୋରଣବେଳେ ଭାଙ୍ଗି ପ୍ରଚୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଧୂମକେତୁ ଉପରେ ଏହି ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ ଯଦି ଠିକ୍ ଭାବେ ପ୍ରତିଫଳିତ ନ ହେଲା ତେବେ ଧୂମକେତୁ ତାର ଗତିପଥ ବଦଳାଇବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ହିରୋସୀମାରେ ବିସ୍ଫୋରିତ ହୋଇଥିବା ପରମାଣୁ ବୋମାଠାରୁ ଅନ୍ତତଃ ଏକ ହଜାର ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାଣୁ ବୋମା ନିର୍ମାଣକରି ଧୂମକେତୁ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ଲକ୍ଷ ଥିଲା । ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଅନୁସାରେ ଏହି ବୋମାଠାରୁ ୫୦୦/୬୦୦ ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋମା ନିର୍ମାଣ କରବା ବିଷୟରେ ମଣିଷ ଚିନ୍ତା କରିଥିବା ବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟରେ କେବେ ଏହା କରିବାକୁ ଆଗଭର ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବିଧିର ବିଚିତ୍ର ବିତନ୍ୟନା ଏବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାରାତ୍ମକ ଏହାଠାରୁ ଏକ ହଜାର ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋମା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମଣିଷ ପ୍ରଥମେ ଓ ବୋଧହୁଏ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ବୋଧହୁଏ ଏତେବଡ଼ ବୋମା ନିର୍ମାଣ ଆଉ କେବେ ହେବାର ଆଶା ନାହିଁ । ଏହି ବୋମାସହ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଉଦୟାନ ବୋମା ସଂଯୋଗ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ । ଉଦୟାନ ବୋମାରେ ପରମାଣୁ ବୋମାଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୭ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।

ପରମାଣୁ ରକେଟ

ଇତିମଧ୍ୟରେ ପରମାଣୁ ବୋମାକୁ ଧୂମକେତୁ ଯାଏ ବୋହିନେବା ପାଇଁ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ରକେଟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଆକାରରେ ଏହା ବିଶେଷ ବଡ଼ ନହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରହିଥିଲା ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିର ଅପୂରନ୍ତ ଉତ୍ସାର ।

ଏହାର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋରସୋରରେ ଚାଲିଥିଲା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତର୍କତାର ସହ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପରମାଣୁ ଇନ୍ଦ୍ରନକୁ ସାଇତା ରଖାଯାଇ ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଉଥିଲା । ଏହି ରକେଟ ନିର୍ମାଣର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ବରେ ରହିଥିଲେ ରବର୍ଟ । ବହୁ ମହଲା ବିଶିଷ୍ଟ କୃତ୍ରିମ ଘର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ଲିପ୍ତ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏଥିରେ ପରମାଣୁ ଇନ୍ଦ୍ରନ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା । ଠିକ୍ ଏହାର ନିମ୍ନଭାଗରେ ରହିଥିଲା ଏକ କୃତ୍ରିମ ହ୍ରଦ । ଏହି ହ୍ରଦ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇସାରିଲାଣି । ରକେଟର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ।

ଅସମ୍ଭାଳ ଅବସ୍ଥା

ସାରା ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବୋହୁଥିଲା ଝାଞ୍ଜି ପବନ । ତହଳ ବିକଳ ହୋଇଯାଉଥିଲେ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଓ ମାନବ ସମାଜ । ସମସ୍ତେ ଆକ୍ରମଣରେ ରାତ୍ରିକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ରାତ୍ରିରେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ନାହିଁ । ଉତ୍ତାପ କ୍ରମେ ବଢ଼ିବାକୁ ଯାଉଥିଲା । ପାହାନ୍ତିଆ ପହରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟରଶ୍ମୀ ସହ ମାଡ଼ିଆସୁଥିଲା ଗ୍ରୀଷ୍ମ ପ୍ରବାହ । ସକାଳ ପହରୁ ଗାଧୁଆ ପାଧୁଆସାରି ଘର ଭିତରେ ସମସ୍ତେ ଲୁଚି ରହୁଥିଲେ । ସହର ବଜାର ସବୁ ବନ୍ଦ, ଚାରିଆଡ଼େ ଶ୍ବଶାନର ନିରବତା । କୋଳାହଳମୟ ସୁନ୍ଦର ପୃଥିବୀ ଏଇ କେତେଦିନ ଭିତରେ ସତେ ଯେପରି ରୂପାନ୍ତରୀତ ହୋଇଥିଲା ଏକ ନିର୍ଜୀବ ପିଣ୍ଡରେ - ଏହା ହିଁ ମନେ ହେଉଥିଲା । ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟପରେ ଲୋକେ ପଦାକୁ ବାହାରୁଥିଲେ । ବଜାର ସଭ୍ୟା କରୁଥିଲେ, ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରୁଥିଲେ । ଅନେକ ଉଦ୍ଭିଦରାଜୀ ଜଳିପୋତି ମରିଗଲେଣି । ପ୍ରତିଦିନ ରାସ୍ତାରେ ମରିପଡ଼ୁଛନ୍ତି ଅନେକ ପଶୁପକ୍ଷୀ । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷର ସୁରକ୍ଷା ବିପନ୍ନ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କଥା ପଚାରେ କିଏ ? ରାତ୍ରିର ଆଗମନ ସହ ସାରା ଆକାଶରେ ଆଲୋକର ବନ୍ୟା ଖେଳାଇ ଉଦଭାସିତ ହେଉଛି ସେହି ବୃହତ୍ ଧୂମକେତୁ । ଦିନକୁ ଦିନ ଏହାର ଆକାର ଏତେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ଯାହାକୁ ଦେଖି ଲୋକେ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେଣି ।

ସାହାରା ମରୁଭୂମିର ଦେଶ ଆଫ୍ରିକା, ଏସିଆ ଓ ଯୁରୋପର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥା ଅସମ୍ଭାଳ ହୋଇପଡ଼ିଲାଣି । ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ଅନେକ ଗରିବ ଦେଶର ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାର ଖବର ମିଳିବାରେ ଲାଗିଛି । ଏମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାର ସତେ ଯେପରି କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ଶୀତ ଋତୁରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁର ଆଗମନ ହେଲାଣି । ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତରେ ଗଦା ହୋଇଥିବା ମୋଟା ବରଫ ତରଳିବା ଦ୍ବାରା ଅନେକ ନଦୀରେ ଏବେ ଅଦିନ ବନ୍ୟା ଆସିଛି । ପୃଥିବୀର ବଡ଼ବଡ଼ ନଦୀ ମିଶୋରୀ-ମିଶିଶିପି, ଆମାଜନ, ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର, ନୀଳ, ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନାରେ ଏବେ ଭରପୁର ଜଳଧାରା । ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା

ବନ୍ୟାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେଣି ଅନେକ । ଉପରେ ଚିତ୍ତିକ ଖରା, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉତ୍ତାପ, ତଳେ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳର ପ୍ଲାବନ । ଅନେକ ଲୋକ ଏ ପ୍ରକାର ବନ୍ଧୁର ପ୍ରାକୃତିକ ଅବସ୍ଥା ଭିତରେ କେବଳ ଆଉଟପାଉଟ ହେଉଛନ୍ତି । କାହାକିଆ ଶୁଣିବାକୁ କାହାର ବେଳ ନାହିଁ । ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିପନ୍ନକରି ଆକ୍ରାନ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ କିଏ ବା ଆଗଭର ହେବ ! ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପ୍ରପୀଡିତ ଆତ୍ମିକାର ଅବସ୍ଥା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଉଦବେଗଜନକ ହୋଇଛି । ଏକ ସପ୍ତାହ ଭିତରେ ଏଠାରେ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲାଣି । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ପ୍ରବାହ ଯୋଗୁ ଗୋଟିଏ ପଟେ ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା ସୃଷ୍ଟିହୋଇ ଅଧିକାଂଶ ନଦୀ କୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଭୀଷିକା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ନଦୀନାଳ ନଥିବା କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ କୂଅ ପୋଖରୀ ଶୁଖିଯାଇ ଲୋକେ ପିଇବା ପାଣିଟିକେ ମଧ୍ୟ ପାଉ ନାହଁନ୍ତି । କେତେକ ସ୍ଥାନରେ କଲେରା, ପେଟରୋଗ ମହାମାରୀ ରୂପ ନେଲାଣି ।

ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଏବେ ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଗଣ ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କୁ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ବାରମ୍ବାର ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି । ଧୂମକେତୁ ପୃଥିବୀସହ ସଂଘର୍ଷର ଦୁଇମାସ ପୂର୍ବରୁ ପରମାଣୁ ବୋମାବାହୀ ରକେଟକୁ ଏହା ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା କରାନଗଲେ ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତାପ କ୍ରମେ ଏତେ ଅଧିକ ହୋଇଯିବ ଯଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଆଉ ବଞ୍ଚିରହିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ମହାକାଶକୁ ବୋମାବାହୀ ରକେଟ ପ୍ରେରଣ କରିବାର ଦିନ କ୍ରମେ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ହାତରେ ଆଉ ମାତ୍ର ୧୦ ଦିନ । ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତଥା ସବୁଦେଶର ନେତୃବୃନ୍ଦ କୌଣସିମତେ ଆଉ ୧୦ ଦିନ ସତର୍କତାର ସହ ଚଳିଯିବାକୁ ବାରମ୍ବାର ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ରେଡିଓ, ଟେଲିଭିଜନ ମାଧ୍ୟମରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ । ଏହାଛଡା ଆଉ ଯେ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହସ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଏକ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ପରମାଣୁ ରକେଟର ଯାତ୍ରାପରେ ଧୂମକେତୁ କବଳରୁ ପୃଥିବୀକୁ ରକ୍ଷା କରାଯିବ । ପୃଥିବୀ ସହ ଏହାର ସଂଘର୍ଷ ବିଷୟରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ଏହା ଜାଣି ସାରିଲେଣି । ସବୁଆଡେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଅବସ୍ଥା । ଶେଷ ଆଶା ଭରସା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଉପରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସାଗରର ଅତଳ ଗର୍ଭରେ ଅନେକ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜ ବୁଡ଼ିଯିବାର ଖବର ମିଳୁଛି । ସେଠାରୁ କେତେଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଗଲା । ଓ କେତେଲୋକ ସମୁଦ୍ରର ଜଳରାଶୀରେ ସଲୀଳ ସମାଧି ନେଲେ ତାହାର ସଠିକ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚିପାରୁ ନାହିଁ । ହଜାର ହଜାର ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳକୁ ଦିନ ରାତ୍ରି ଲୋକ ବୁହା ହେଉଛନ୍ତି । ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୌଦ୍ରତାପ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେଉଁମାନେ ଯାନବାହନରେ ବସି ଏହି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତାପରେ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଅନେକ ଶିଶୁ ଓ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀ ବିଶେଷଭାବେ ମରୁଥ୍ବର ଦେଖାଯାଉଛି । ସବୁଆଡ଼େ ଶୋକାକୂଳ ଅବସ୍ଥା । ଦୁଃଖର ସତେଯେପରି ଶେଷ ନାହିଁ । ଆଉ ମାତ୍ର ୫ ଦିନ । ତା'ପରେ ସବୁ ଦୁଃଖର ପରିସମାପ୍ତି ।

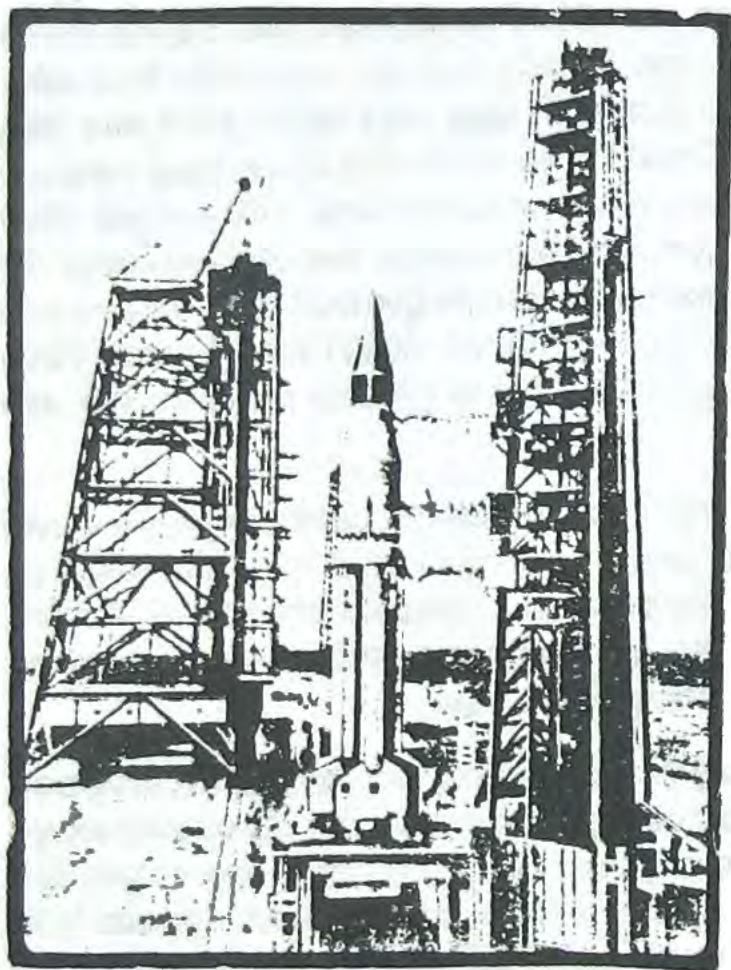
ପରମାଣୁ ରକେଟକୁ ଛଡ଼ାଗଲା

ଇତିମଧ୍ୟରେ ରକେଟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି । ବରଫାବୃତ୍ତ ସାଇବେରିଆରେ ମଧ୍ୟ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଉଦ୍ଭାପ ୪୫ ଡିଗ୍ରୀ ପାଖାପାଖି ହେଲାଣି । ଉତ୍ତର ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧର ବରଫଗଦା ଏବେ ତରଳିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ସବୁଆଡେ ଜଳର ପ୍ଲୁବନ । ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ଭାସୁଥିବା ଅନେକ ବରଫ ପାହାଡ ମଧ୍ୟ ତରଳିଗଲାଣି । ପ୍ରକୃତିର ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାପାଇଁ କାହାର ସମୟ ନାହିଁ । ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟା ସୁଦ୍ଧା ଯେପରି ହେଲେ ରକେଟ ନିର୍ମାଣ କାମ ଶେଷ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉଦ୍ଭାପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଦେହରେ ରହିଛି ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପୋଷାକ । ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ମଧ୍ୟ ଯୁବକ ପାଲଟି ଡେଭିଡ୍ ଏବେ ନବ ଉଦ୍ଭାଦନା ଓ ପ୍ରେରଣାରେ ଦିନରାତ୍ରି କାମକରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ରକେଟ ଉଦ୍‌କ୍ଷେପଣ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଡେରୀ ହେବା ଅର୍ଥ ପୃଥିବୀର ପୁଣି କେତେ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ପାଇବା ।

ଡେଭିଡ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଘରୁଥିବା ଦୁଃଖଦ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉ ନଥିଲା । ଏହା ଦ୍ବାରା ସେମାନଙ୍କ ଏକାଗ୍ରତା ନଷ୍ଟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥିଲା ଓ ପ୍ରାକାରାନ୍ତରେ ସମଗ୍ର ଯୋଜନାଟି ବିଫଳ ମଧ୍ୟ ହେବାର ଆଶା ଥିଲା । ତେଣୁ ପୃଥିବୀର କେଉଁଠି କଣ ହେଉଛି ତାହା ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ଏମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉ ନଥିଲା ।

ରାତ୍ରି ୩ଟା । ରକେଟର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ । ଠିକ୍ ୪ଟା ବେଳକୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବିରାଟ ପରମାଣୁ ବୋମାର ସଂଯୋଗ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏତେ ବଡ଼ ବୋମା ବୋଧହୁଏ ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଏକ ବୃହତ୍ କ୍ରେନ ସାହାଯ୍ୟରେ ସାବଧାନତାର ସହ ଉଠାଇ ନିଆଯାଇ ରକେଟର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ନିରୂପିତ ସ୍ଥାନରେ ସଂଯୋଗ କରାଯିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ବିପଦ ଲାଗିରହିଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୪୦ମହଲା କୋଠାଘର ଉଚ୍ଚତାରେ ଡେଭିଡ୍ ରହି ଏହି

ବୋମାର ସଂଯୋଗ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଜେ ସଂଚାଳନ କରୁଥିଲେ । ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ନେତୃତ୍ୱ ନିକଟରେ ଏକ କଣ୍ଢୋଳ ରୂପରେ ବସିରହି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ଅଗ୍ରଗତିକୁ ଲକ୍ଷକରି ଚାଲିଥିଲେ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ପ୍ରକାଶ ବୋମା ଉଠୁଥିଲା । ଡେଭିଡ୍ ଓ ମାନବ ସମାଜର ପ୍ରାର୍ଥନା । ହେ ଇଶ୍ୱର ! ବୋମାକୁ ସୁଚାରୁରୂପେ ନିରୁପିତ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଅ, ମାନବ ସମାଜକୁ ରକ୍ଷାକର, ପୃଥିବୀକୁ ବିପଦରୁ ବଞ୍ଚାଅ । ପ୍ରାୟ ୧୨ ଘଣ୍ଟା କାଳ ବୋମାକୁ ରକେଟରେ ସଂଯୋଗ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସଂଚାଳନରେ ଲାଗିଥିଲେ

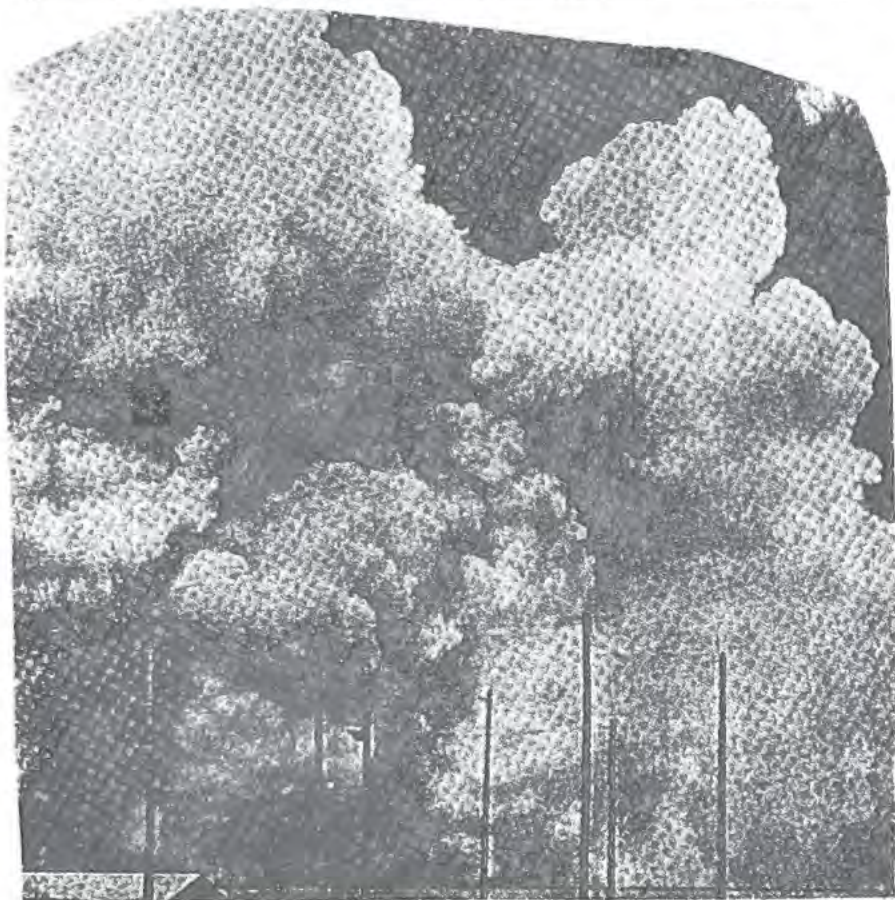

ଶହଶହ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ । କାହା ପୋଷାକ କଳା ରଙ୍ଗର ହୋଇଗଲାଣି, କାହା ଦେହରୁ ଝାଳ ବୋହି ସାରା ଦେହ ଓଦା ହୋଇଗଲାଣି, ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡାଇ ନାହିଁତି ଅନେକ ମାସମାସ ଧରି । କେତେବେଳେ କିଏ ଖାଇଛି, କଣ ଖାଇଛି, କିଛି କହିପାରିବେ ନାହିଁ କଣେ ହେଲେ । ଅବେଶେଷରେ ସେହି ଶୁଭବେଳା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା - ପରମାଣୁ ବୋମାକୁ ରକେଟର ଉପରି ଭାଗର ନିରୁପିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଆସ୍ତେକରି ରଖି ଦିଆଗଲା । ପରେ ପରେ ନଟବୋଲ୍ ଦିଆଯାଇ ଏହାକୁ ରକେଟ ସହ ଦୃଢ଼ଭାବେ ସଂଯୁକ୍ତ କରି ଦିଆଗଲା । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ, ଏଥର କେବଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ । ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ସଂଘର୍ଷର ୨ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ ଜାନୁଆରୀ ୧୦ ତାରିଖରେ ଏହି ପରମାଣୁ ବୋମାକୁ ମହାକାଶକୁ ଧୂମକେତୁ ନିକଟକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପିତ କରାଯିବା କଥା । ମାତ୍ର ଦୁଇଦିନ ତେରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆଜି ଜାନୁଆରୀ ୧୧ ତାରିଖ କାଳି ସକାଳୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ

ଜାନୁଆରୀ ୧୧ ତାରିଖ । ସମୟ - ସନ୍ଧ୍ୟା ୭ଟା । ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଠକ ବସିଛି ସାଇବେରୀଆ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ କେନ୍ଦ୍ରର ସମ୍ମିଳନୀ କୋଠରୀରେ । ଆଜି ହିଁ ସାଇବେରୀଆରେ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଶେଷ ଦିନ । କାରଣ ଆସନ୍ତାକାଳି ଏଠାରୁ ବୃହତ୍ ପରମାଣୁ ବୋମା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ ବେଳେ ତରତରରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ଗବେଷଣାଗାର, ବିମାନଘାଟୀ, କୋଠାବାଡ଼ି କାହାର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ହୁଏତ ରହିବ ନାହିଁ । ପ୍ରବୃତ୍ତ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତି ସଂପନ୍ନ ରକେଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପିତ ହେବାବେଳେ ଯେଉଁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଗ୍ନିର ଝାଳ ସୃଷ୍ଟିକରିବ ତାହା କେତୋଟି ପରମାଣୁ ବୋମାର ଶକ୍ତି ସହ ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତାପରେ ଏସବୁ ପଦାର୍ଥ ଧ୍ଵଂସ ପାଇବ ଓ ଆଜି ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ଉତ୍କଳ ଆଲୋକମାଳାରେ ଝଲସୁଛି ତାହା ଆସନ୍ତା କାଳି ମହା ଶ୍ଳାଣନରେ ପରିଣତ ହେବ ।

ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଶେଷ ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ନେତୃବୃନ୍ଦ, ସମସ୍ତ ବଡ଼ବଡ଼ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ କେତେକ କର୍ମଚାରୀ । ଏହି

ଯୋଜନାର ମୁଖ୍ୟ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କୁ ଏବେ ଆଉ ଚିହ୍ନି ହେଉ ନାହିଁ । ଅବିଶ୍ରାନ୍ତତାବେ ଗତ ୨ମାସରୁ ଅଧିକ କାଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିକରି ସେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇପଡ଼ିଲେଣି । ଆଖି ପଶିଗଲାଣି । ଦୁଇମାସ କାଳ ସେ କେବଳ ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରୁ ବୋଧ ଯାଇଛି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ମିଳିନାହିଁ ସେଯାଏ ନିସ୍ତାର ନାହିଁ ।

ଅରିଅରି ଉଠୁଥିଲେ ଡେଭିଡ଼ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହାତଯୋଡ଼ି ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ବୋହୁଥିଲା

ସଫଳତାର ଲୋଚକ ଧାରା । ସେ କିଛି କହିପାରୁ ନଥିଲେ । ଆସନ୍ତା କାଲି ହିଁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଶେଷ କରିଥିଲା । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଓ ଅନ୍ୟ ନେତୃବୃନ୍ଦ ଠିଆହୋଇ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଥିଲେ । ଆଜି ରାତ୍ରିରେ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ତୁଙ୍ଗା ଉତ୍ତ୍ରେପଣ କେନ୍ଦ୍ର ଛାଡି ବହୁ ଦୂରକୁ । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତହୋଇ ରହିଛି ଶହଶହ ବିମାନ । କାରଣ ଉତ୍ତ୍ରେପଣ ସମୟରେ କେତେବେଳେ କଣ ଘଟିବ କିଏ କହିବ ? ହାତରେ ଆଉ ସମୟ ନାହିଁ । ଏବେଠାରୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଖାଲିକରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଆକାଶକୁ ମୁଣ୍ଡଟେକି ଠିଆହୋଇଛି ବିଶାଳ ରକେଟ । ଆକାଶକୁ ଆଛାଦିତକରି ଉଦୟ ହେଲାଣି ଦାନବ ଧୂମକେତୁ । କାଲି ସକାଳୁ ଧୂମକେତୁ ନିକଟକୁ ଏହି ରକେଟର ଯାତ୍ରା ଓ ପରେ ପରେ ସଂଘର୍ଷ । ଏହାର ସଫଳତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି ପୃଥିବୀ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରଶ୍ନ । ହଜାର ହଜାର ଆଲୋକମାଳାରେ ଉଦ୍ଭାସିତ ତୁଙ୍ଗା ଉତ୍ତ୍ରେପଣ କେନ୍ଦ୍ର ଆଜି ଶେଷ କେତେ ଘଣ୍ଟାପାଇଁ ଉତ୍କଳତାରେ ଝଲସୁଛି । ଏହି ରକେଟଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୪ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି କଣ୍ଟ୍ରୋଲ ରୁମ । ଏହିଠାରୁ ସୁଇଚ୍ ଫବାଇ ରକେଟକୁ ସଂଚାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ । ଜଣ ଜଣକରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଉଥିଲେ । ରବର୍ଟ, ସ୍ଟେ, ସ୍ପେହୋଲ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ସମସ୍ତେ ଏହି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳ ଛାଡି ଚାଲିଯାଉଥିଲେ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନକୁ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପାଳି ପଡିଲାଣି । ସେ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କୁ ଯିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ । ଡେଭିଡ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣି କେବଳ ମୁରୁକି ହସୁଥିଲେ । “ମୋର ଯିବାର ସମୟ ହୋଇ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକେଟ ଉତ୍ତ୍ରେପଣ ନ ହୋଇଛି ମୁଁ ଯିବି କୁଆଡେ ।” କହୁଥିଲେ ଡେଭିଡ୍ । ଏକଥା ଶୁଣି ରବର୍ଟ, ମୁରା ପ୍ରମୁଖ ଫେରିଲେଣି ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ । କଣ କହୁଛନ୍ତି ଡେଭିଡ୍ । ସେ ଏଠାରେ ରହିବେ ଉତ୍ତ୍ରେପଣ ଯାଏ । ଏହା କଣ ସମ୍ଭବ । ଉତ୍ତ୍ରେପଣ ସମୟରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଅବସ୍ଥା ଯେ କଣ ହେବ ତାହା ଅନୁମାନ କରି ନେଉଥିଲେ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ । “ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଛାଡି ଆଦୌ ଯିବୁ ନାହିଁ” ଅଭିମାନ ଭରା କଣ୍ଠରେ କହୁଥିଲେ ରବର୍ଟ । ଡେଭିଡ୍ କିନ୍ତୁ ନିଜ ଜିଦରେ ଅଟଳ ଥିଲେ । ନିଜେ ନରହିଲେ ଏତେ ବଡ଼ ଯୋଜନା ଶେଷରେ ସାମାନ୍ୟ ଭୁଲପାଇଁ ଧ୍ବଂସ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବାରୁ ସେ କେବେହେଲେ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାକୁ ଏହି ସ୍ଥାନ ଛାଡି

ଯିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଦୃଢ଼ତାର ସହ କହୁଥିଲେ ତେଣିତ । ତାଙ୍କତା ଉତ୍ତମେଷପଣ ଦ୍ଵାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଷ୍ଟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନଥିବାରୁ ଏଥିନେଇ ଚିନ୍ତାକରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେ ବୁଝାଉଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ । ପୃଥ୍ବୀ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରଶ୍ନ ଯେଉଁଠି ଜଡ଼ିତ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ ଯୁକ୍ତରାସ୍ତ୍ରର ରାସ୍ତାପତି । ସେ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚିତଥିଲେ ଯେ ତେଣିତୁକ୍ତଭଳି ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ଵ ନିଶ୍ଚୟ ଦୃଢ଼ କରିଥିବେ । ବିଦାୟ ନେଉଥିଲେ ନେତୃତ୍ଵ କିନ୍ତୁ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଲୋତକର ବନ୍ୟା ଖେଳାଇ ଶେଷଥର ପାଇଁ ତେଣିତୁକ୍ତଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଉଥିଲେ । ତେଣିତୁ ରବର୍ଟଙ୍କୁ ଏକ ନିରୁକ୍ତ ଖାତା ଦେଉଦେଉ କହିଥିଲେ ଯଦି ପୃଥ୍ବୀ ତିଷ୍ଠିରହେ ତେବେ ଏହି ଖାତାକୁ ଖୋଲିବ ରବର୍ଟ । ନଚେତ ପୃଥ୍ବୀ ଧ୍ଵଂସହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ଅଗ୍ନି ଭିତରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ଜାଳିଦେବ । ସମୟ ଶେଷ । ଶେଷ ବିମାନର ଯାତ୍ରାପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସରିଲାଣି । ରୋଜିଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାପାଇଁ ଆଗଉଥିଲେ ତେଣିତୁ । ଯାଅ ରୋଜି, ତୁମେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଯାଅ । ଅଭିମାନଭରା କଣ୍ଠରେ ରୋଜି କହୁଥିଲେ - ତୁମେ ଏକଥା କହିପାରୁଛି ତେଣିତୁ । ତମକୁ ମୁଁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କକ୍ଷରେ ଏକୁଟିଆ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଚାଲିଯିବି ଏହା କଣ ସମ୍ଭବ ।

ଶେଷ ବିମାନ ଉତ୍ତାଣର ସିଗନାଲ ଦିଆଗଲା । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଲୋକରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ଦୁଇଟି ଉତ୍ତମେଷପଣ କେନ୍ଦ୍ରର ସମସ୍ତ କୋଳାହଳ ଆଜି ନୀରବ, ନିସ୍ଵଦ୍ଧ । ଏତେବଡ଼ ଅଞ୍ଚଳରେ ତେଣିତୁ, ରୋଜିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଅଳ୍ପ କେତେଜଣ ସୁରକ୍ଷାକାରୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ । ହାତ ଧରାଧରି ହୋଇ ଚାଲିଥିଲେ ତେଣିତୁ ଓ ରୋଜି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କକ୍ଷ ଆଡ଼େ । ଗାଡ଼ିରେ ବସିଗଲେ ଦୁଇଜଣ । ଆଜି ରାତ୍ରି ବୋଧହୁଏ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ ରାତ୍ରୀ ।

ହାତରେ ଆଉ ସମୟ ନାହିଁ ରୋଜି । କାଲି ଠିକ୍ ସକାଳ ୭ଟାରେ ଉତ୍ତମେଷପଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ତା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆଉଥରେ ତନ୍ତ୍ର ତନ୍ତ୍ରକରି ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ସାମାନ୍ୟ ଟିକେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାପରେ ଅଳ୍ପ କଫି ପିଉଥିଲେ ଉଭୟ ସ୍ଵାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ । ଜୀବନରେ ସାରା ପୃଥ୍ବୀ ସେମାନେ ବୁଲିଛନ୍ତି । ଆଜି ସେମାନେ ସଫଳତାର ଉତ୍କର୍ଷତାରେ ବିଭୋର । ହୁଏତ ସେମାନେ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଆଇପାରକ୍ତି ବା ନ

ଆଜପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ସଫଳହେଲେ ତେବେ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନେ ଦେବତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସମ୍ମାନର ସହ ପୂଜିତ ହେବେ । ତେଣିତ୍ତ୍ୱ ହାତ ଧରିଧରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଷ୍ଟ ଭିତରକୁ ଯାଉଥିଲେ ରୋଜି.....ଏବେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରି ।

ପାହାନ୍ତିଆ ତାରା ଧୂମକେତୁର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ଭିତରେ କେଉଁଠି ଲୁଚିଛି ଜାଣିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ ରକେଟ । ଜାନୁଆରୀ ୧୨ ତାରିଖ ସକାଳ ୫.୩୦ ମିନିଟ । ଗତ କାଲି ରାତ୍ରିରୁ ଓଲଟା ଗଣନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଛି । ଆକାଶରେ ଦୋଳିଖେଳୁଛି ମେଘ । ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ତଥାପି ବାକୀ ଅଛି । ସାରା ପୃଥ୍ବୀ ପାଇଁ ଆଜି ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିବସ । ସବୁଆଡ଼େ ଆଜି ଚାଲିଛି ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା । ଆକୁଳଭାବେ ମାନବ ଆଜି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ହେ ଭାଗବାନ ! ଏହି ସୁନ୍ଦର ପୃଥ୍ବୀକୁ ରକ୍ଷାକର । ସାଇବେରୀଆ ଆକାଶରେ ପ୍ରାତଃ ପକ୍ଷୀଙ୍କର ଉଡିବାର ଆଭାସ ନାହିଁ । ଦୂର ସାଗର ଜଳରେ କେତୋଟି ପାଣି ପକ୍ଷୀ ଆନନ୍ଦରେ କେଳି କରୁଥିବାର ଦେଖାଯାଉଛି । କ୍ରମେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ମାଡିଆସୁଛି ପୃଥ୍ବୀ ଉପରକୁ । ପୃଥ୍ବୀର ସବୁଆଡ଼େ ଆଲୋତନ । ଉତ୍ତ୍ରେପଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖିବାପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସାରିଲେଣି କେତେବେଳୁ । ଧୂମକେତୁ ଆଡକୁ ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ବୃହତ୍ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ମୁହାଁଇ ରଖାଯାଇଛି । ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଶେଷ । ସମୟ କ୍ରମେ ନିକଟ ହୋଇ ଆସୁଛି । ରକେଟକୁ ଧରି ରଖି ଅନେକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୁହାର ସ୍ତମ୍ଭ । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କକ୍ଷର କାଟ୍ ଝରକାଦେଇ ରକେଟର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେଖ ଦେଖାଯାଉଛି ।

ସମୟ ୬ଟା ଟପିଗଲା । ଆଉ ମାତ୍ର କେତେ ମିନିଟ । ଠିକ୍ ୭ଟାରେ ଉତ୍ତ୍ରେପଣ । ରୋଜିଙ୍କ ଆଖିରୁ ବୋହୁଥିଲା ଆନନ୍ଦର ଅଶ୍ରୁ । ତେଣିତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ କ୍ରମେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲାପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ସେହି ଶୁଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଏହି ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଉତ୍ତ୍ରେପଣ ଦେଖିବାକୁ ଆଜି ସାରା ବିଶ୍ୱ ଚଳଚଞ୍ଚଳ । ସବୁ ଗବେଷଣାଗାର ଆଜି ତପ୍ତ । ୩ ମିନିଟ - ୨ ମିନିଟ - ୧ ମିନିଟ - ୪୦ ସେକେଣ୍ଡ - ୨୦ ସେକେଣ୍ଡ - ୧୦ ସେକେଣ୍ଡ - ୫ ସେକେଣ୍ଡ - ଶେଷରେ ଶୁନ୍ୟ । ତେଣିତ୍ତ୍ୱ ହାତ ରୋଜିଙ୍କ କର ସ୍ପର୍ଶକରି ସାରିଥିଲା କେତେବେଳୁ । ଏଥିସହ

ସୃଷ୍ଟିହେଲା ଅଗ୍ନିର ବନ୍ୟା - ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିଦ୍ଵେଶିତ । ଧୂଆଁ ଓ ବିଦ୍ଵେଶିତରେ ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳ ନିମିଶକ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା । ଡେଇଁଦେଇ ଦେଖୁଥିଲେ ରକେଟଟି ଠିକ୍ ଭାବେ ଆକାଶକୁ ଉଠୁଛି - ବାୟୁ ସେତିକି - ତା'ପରେ ସବୁଆଡ଼େ ସତେ ଯେପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦୀପ୍ତିମୟ ଆଲୋକର ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଗୋଟିଏପରେ ଗୋଟିଏ କୋଠାଘର ଧୂଳିସାତ ହେଲା । ସବୁ ଲୁହା, ଧାତବ ପଦାର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦାର୍ଥ ପାଣିପରି ବହୁଥିଲା ବରଫାବୃତ୍ତ ସାଇବେରୀଆରେ - ଏହି କେନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବସିରହି ସର୍ବବୃହତ୍ ରକେଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣର ବିଭୀଷିକାମୟ ରୂପ ଦେଖୁଥିଲେ । ମହାକାଶଆଡ଼େ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲା ଏହି ପରମାଣୁ ବୋମାବାହୀ ରକେଟ କ୍ଷୀପ୍ର ଗତିରେ । ସମସ୍ତେ ଅନିସନ୍ଦିଗ୍ଧ ହୋଇ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ । ମହାକାଶରେ ଧୂମକେତୁର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିଲା ଏହି ବୋମାବାହୀ ରକେଟ । ଏଥି ସହ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କର ହୃଦୟସନ୍ଦେହ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଥିଲା..... ସତେ କଣ ମାନବ ତାର ଶେଷ ଚେଷ୍ଟାରେ ସଫଳ ହେବ, ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷା ପାଇବ ?

ସଂଘର୍ଷ

ହଠାତ୍ ଏକ ଅଘଟଣ ଘଟିଲା । ରାତ୍ରି ଦିନ ହୋଇଗଲା । ଆକାଶରେ ଉଦିତ ହେଲେ ଶତଶତ ଚନ୍ଦ୍ର । ଆଲୋକ ବର୍ଷାଳୀର ଦୋଳିଖେଳ ସହ ଆକାଶଆଡୁ ପୃଥ୍ବୀପୃଷ୍ଠକୁ ଖସୁଥିଲା ଶହଶହ ଆଲୋକ ପିଣ୍ଡ । ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ମହାକାଶରେ ଏହି ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଧୂମକେତୁ ସହ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିଲା ପରମାଣୁ ବୋମାର । ସେଠାରେ ସୃଷ୍ଟିହେଲା ପ୍ରଳୟ । ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗଗାମୀ ଧୂମକେତୁ ଦୋହଲିଗଲା । ଏହାର ଶରୀରର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଧ୍ୱଂସ ପାଇବାସହ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଗଲା । କେତେକ ବୃହତ୍ ଖଣ୍ଡ ବିଛାଡି ହୋଇପଡିଲା । ମହାକାଶର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଉ କେତେକ ଖଣ୍ଡ ପୃଥ୍ବୀର ମାଧ୍ୟକର୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତହୋଇ ଜଳିଜଳି ଖସୁଥିଲା ପୃଥ୍ବୀ ଆଡେ । ୩୫ ! କି ଭୀଷଣ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ । ଧୂମକେତୁର ଅଗ୍ରଭାବ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ହେବାସହ ଏହାର ଗତିପଥରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦେଲା । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଚକିନିଶ୍ଚ ଭାବେ ଏହା ପୃଥ୍ବୀଠାରୁ କେତେ ଡିଗ୍ରୀ କୋଣରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ ସେଥିନେଇ ହିସାବ କରୁଥିଲେ । ଏକ ପଟିଆ ହୋଇ ଏହି ଧୂମକେତୁ କ୍ଷୀପ୍ର ଗତିରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲା ପୃଥ୍ବୀ ପାର୍ଶ୍ୱଦେଇ ଆଗକୁ ଆଗକୁ । ଏହାର ପୁଛର ଅନେକ ଅଂଶ ଧ୍ୱଂସପାଇ ଝଡିପଡୁଥିଲା ପୃଥ୍ବୀ ଉପରକୁ । ବହୁ ସମୟ ଯାଏ । ସେଦିନ ସାରା ବିଶ୍ୱର କୋଟି କୋଟି ଲୋକ ଆକାଶରେ ଆଲୋକର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପିଣ୍ଡର ରୂପ ଦର୍ଶନ କରି ଭୟଭିତ ହୋଇଗଲେ । ଅନେକ କଣ ଘଟୁଛି କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ । ଏକ ସଙ୍ଗେ ସତେ ଯେପରି ହଜାର ହଜାର ତାରା ପୃଥ୍ବୀ ଉପରକୁ ଖସିପଡୁଥିଲା ଏଭଳି ମନେ ହେଉଥିଲା । ପୃଥ୍ବୀର ସମୁଦ୍ର ଭାଗରେ ଏଥିରୁ ଅନେକ ପଡିଥିଲା । ଆଉ କେତେକ ଭୂଭାଗରେ ପଡିଲା ।

ଉଦ୍‌ସ୍ତେପଣ କେନ୍ଦ୍ରଠାରୁ କିଛି ଦୂର ସାଗର ବନ୍ଧରେ ଅପେକ୍ଷାରତ ଅନେକ ଜାହଜରୁ ବହୁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ମଳ ଆକାଶରୁ ଖସୁଥିବା ଏ ପ୍ରକାର ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟ

ଦେଖୁଥିଲେ । ସାରା ଆକାଶଟା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକରେ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେଉଥିଲା । ଜଣାପଡୁଥିଲା ଆକାଶରେ କିଛି ଗୋଟାଏ ବିଦ୍ୟୋରଣ ଘଟିଛି । ନାରଙ୍ଗୀ ଆଲୋକର ବର୍ଣ୍ଣାଳୀରେ ସବୁଆଡ଼ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲାପରି ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଡ଼ର ହେଉଥିଲା । ଏହା ପ୍ରାୟ ୨୫ ମିନିଟ ଯାଏ ଚାଲିଲା । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏହି ବିରଳ ଦୃଶ୍ୟର ଆଲୋକ ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ । ସଂଘର୍ଷ ବେଳର ଚିତ୍ର ପୃଥ୍ବୀର ଅନେକ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଦିନ ରାତ୍ରି ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମକରି ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷାପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆତ୍ମସ୍ତ ହେଲେ ।

ପୃଥ୍ବୀ ନିକଟଦେଇ ଅତିକ୍ରମ

ତା ପରଦିନ ମଧ୍ୟ ପୃଥ୍ବୀର ଉଦ୍ଧାପ କମିବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ଦେଖା ଯାଉନଥିଲା । ପୃଥ୍ବୀ ନିକଟ ମହାକାଶରେ ଘଟିଥିବା ବୃହତ ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ଯେତେ ଶକ୍ତି ଓ ତେଜସ୍ବିୟ ପଦାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ତାର କେତେକ ଭାଗ ପୃଥ୍ବୀ ଉପର ବାୟୁମଣ୍ଡଳଯାଏ ଚାଲିଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥିଲା । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ହିସାବକରି କହିଲେଣି ପୃଥ୍ବୀଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୫୦ ହଜାର କିଲୋମିଟର ଦୂରଦେଇ ଏହି ଧୂମକେତୁର ଗତିପଥ ପରମାଣୁ ବିସ୍ଫୋରଣ ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇପାରିଛି । କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ହେଲା । ପୃଥ୍ବୀ ଧ୍ବଂସର ଲକ୍ଷ ଛାଡି ଏହି ବିଶାଳ ଖଣ୍ଡିତ ଧୂମକେତୁ କ୍ରମେ ମହାଶୂନ୍ୟ ଆଡେ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା ଦିଗହୀନ ହୋଇ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଓ ବିଶ୍ବର ପ୍ରମୁଖ ନେତାଗଣ । ମାତ୍ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ କଥା ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ ଅନେକ । କୁଆଡେ ଗଲେ ଡେଭିଡ୍ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଡେଭିଡ୍‌ଙ୍କ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଉ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନକୁ ଅଣାଯାଉ । ଏକ୍ସଟିଆ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ତାଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣଙ୍କୁ ଅସହାୟଭାବେ ଯେ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏକଥା ସଂଘର୍ଷର କୋଳାହଳ ଭିତରେ ଅନେକ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳିତ ହେଲା ।

ହାୟ ଡେଭିଡ୍ !

ଉଦ୍‌ସ୍ତେପଣ କେନ୍ଦ୍ର ନିକଟ ସାଗର ବନ୍ଧରେ ଥିବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଜଳ ଜାହାଜ ‘କୁଇନ ମେରୀ’ରେ ଥିବା ଏକାଧିକ ହେଲିକପ୍ଟରକୁ ପଠାଗଲା ତୁଙ୍ଗା ଉଦ୍‌ସ୍ତେପଣ କେନ୍ଦ୍ର ନିକଟକୁ । ପରମାଣୁ ରକେଟକୁ ଇତିମଧ୍ୟରେ ପଠାଯିବାର ୨୪ ଘଣ୍ଟା ବିତିଗଲାଣି । ବହଳିଆ ଧୂଆଁପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ସ୍ତେପଣ ଅଞ୍ଚଳ କ୍ରମେ ସଫା ହୋଇ ଆସିଲାଣି । କିଛି ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ନାୟନ ଆଲୋକରେ ଦିନ ରାତ୍ରି ଚମକୁ ଥିବା

କୋଳାହଳମୟ ସାଇବେରୀଆରେ ଏବେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ନୀରବତା । ଉଡୁଥିବା ହେଲିକପ୍ଟରରେ ରହି ଅନେକ ଉତ୍ସାରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ ଅଞ୍ଚଳଦେଇ ଉଡିଯାଉ ଥିବାବେଳେ ଲକ୍ଷ କରୁଥିଲେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳକୁ । ସତେ ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧ ବିଧିବଦ୍ଧ ଏକ ବୃହତ୍ ପୋଡ଼ାଜଳା ଅଞ୍ଚଳ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ରକେଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପିତ ହୋଇଥିଲା ସେଠାରେ କୌଣସି ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ, ଏପରିକି ରକେଟକୁ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଏକାଧିକ ଲୌହ ସ୍ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ପାଣିପରି ତରଳି ବୋହି ଯାଇଛି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତାପରେ । ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ବିରାଟ କୃତ୍ରିମ ହ୍ରଦରେ ଜଳ ବିନ୍ଦୁଟିଏ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । କିଛି ଦୂରରେ ଥିବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କକ୍ଷର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ସବୁ ଧୂଳିସାତ, ସଦ୍ୟ ବୋମାମାଡ଼ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଚିତ୍ର ସତେ ଯେପରି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ସେହିଠାରେ । ଉତ୍କଳ ଆଲୋକକୁ ଧରିରଖି ଉଚ୍ଚ ଆକାଶରେ ଜଳୁଥିବା ପ୍ରାୟ ସବୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଖୁଣ୍ଟ ତରଳିଯାଇଛି ସେହିଠାରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତାପରେ । ହେଲିକପ୍ଟରକୁ ଏହି ଧ୍ବଂସ ସ୍ତୁପ ଉପରେ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦେଲେ ଉତ୍ସାରକାରୀ ଦଳର ନେତା ଟମବର୍ଗ । ସମସ୍ତ ଉତ୍ସାରକାରୀଙ୍କ ଦେହରେ ତେଜସ୍ବିୟତାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ପୋଷାକ ଓ ମୁହଁରେ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ହେଲମେଟ । ପରମାଣୁ ରକେଟର ଯାତ୍ରା ପରେପରେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏକ ପ୍ରକାର ତେଜସ୍ବିୟ ପଦାର୍ଥରେ ଯାହାକି ମଣିଷ ଶରୀରପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତିକାରକ । ଏହା ଶରୀର ସଂପର୍କରେ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ମୃତ୍ୟୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ଏକ ମାଇକ୍ରୋଫୋନ ଦ୍ବାରା ଟମବର୍ଗ ଚିତ୍କାର କଲେ ହୁଏତ କିଏ କେଉଁଆଡେ ଥାଇପାରନ୍ତି ତୁରନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଆସିବାକୁ ମାତ୍ର ସବୁ ବ୍ୟର୍ଥତାରେ ପରିଣତ ହେଲା । ବହୁ ସମୟଯାଏ ସେ ଡାକ ଛାଡିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଉତ୍ତର କିଛି ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଟମବର୍ଗ ତାଙ୍କ ସହକାରୀଙ୍କ ସହ ଚାଲିଥିଲେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କକ୍ଷଆଡେ । ସେଠାରେ ତନ୍ନ ତନ୍ନ କରି ପରୀକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା । ଭଗ୍ନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କୋଠରୀର କେତେକ ଉଜ୍ଜୀରୁଜା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପଡିରହିଥିଲା ଅଧାପୋଡ଼ା ହୋଇ ସେତେବେଳଯାଏ । ମାତ୍ର କାହାଁଟି ବିଶ୍ବବିଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତେଜିତ୍ ଓ ପଦ୍ମା ରୋଜି । ସେ ଚିତ୍କାର କଲେ । ଭଗ୍ନ ସ୍ତୁପରୁ ପାଇଁଶ ଗଦା ଭିତରୁ ବହୁ ସମୟ ଖୋଜାଖୋଜି କଲେ ମାତ୍ର କିଛି ତଥ୍ୟ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେତେକ ଉତ୍ସାରକାରୀ ଦଳ ଆସି ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ । ମାତ୍ର ହାୟ ! ସମସ୍ତେ ନିରାଶ ହେଲେ । ତେଜିତ୍ ଓ ପଦ୍ମା

ରୋଜିକର କୌଣସି ପରା ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଏହି ଦୁଃଖଦ ସମ୍ଭାବ ବିଶ୍ଵ ନେତୃବର୍ଗକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଗଲା । ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷାପାଇ ଥିବାରୁ ଚାଲିଥିବା ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କଳାଦାଗ ଟାଣିଆଣି ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖରେ ମୁଗ୍ଧମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ରବର୍ଟ ପ୍ରମୁଖ ଜାଣିଥିଲେ, ଡେଭିଡ୍ ଆଉ ଫେରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ବିଶ୍ଵାଳ ରକେଟର ପରମାଣୁ କୋଷ ଥରେ ସଂଚାଳିତ ହେବା ମାତ୍ରେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଉଭାପ ୩ ଲକ୍ଷ ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ୍ ହେବା ପ୍ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ଯାହାକି ସବୁପଦାର୍ଥକୁ ଜଳାଇ ପୋତିଦେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଏହି କରାଳ ଅବସ୍ଥାରୁ ଡେଭିଡ୍ ଯେ ବଞ୍ଚି ରହିବେ ଏହା ଆଶା କରିବା ବୃଥା । ହାୟ ଡେଭିଡ୍ ! ତୁମେ ଶେଷରେ ମାନବ ସମାଜର କଲ୍ୟାଣପାଇଁ ସସ୍ତ୍ରୀକ ଜୀବନଦାନ ଦେଇ ଚାଲିଗଲ । ରବର୍ଟଙ୍କ ପାଟିରୁ ସ୍ଵରଃ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା ଏହି କେଇପଦ କଥା ।

କୋଳାଗ୍ରତ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ

ଆଜି ସକାଳୁ ସାରା ବିଶ୍ବର ସବୁ ଟେଲିଭିଜନ ଓ ରେଡିଓ ପ୍ରଚାର କରୁଛି ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅତୀତ ଘଟଣାବଳୀର ଧାରା ବିବରଣୀ । ପୃଥ୍ବୀ ଯେ ଏତେବଡ଼ ଏକ ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଛି ତାହା ଅନେକ ଜାଣି ଆନନ୍ଦରେ ଅଧିର ହେଉଛନ୍ତି । ଅନେକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଏ ବିଷୟରେ ଟିକିନିଖି ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଆଜି ସବୁଆଡ଼େ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ, କୋଳାହଳ । ଏ ପ୍ରକାର ଏକ ଭୟଙ୍କର ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଭକାମନା ଜଣାଉଛନ୍ତି, ଅଜାଣତରେ ଅନେକଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ବୋହୁଛି ଆନନ୍ଦାଶୁ । କୋଳାଗ୍ରତ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ଆନନ୍ଦରେ ଆତ୍ମହରା ହୋଇ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର କଠିନ ସାଧୁ ଉଦ୍ୟମକୁ ଶତ ମୁଖରେ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି । ମୃତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଶୋକ ସଭା । ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁକୂଳ ପାଣିପାଗ ଅବସ୍ଥା ସହି ନପାରି ଆତ୍ମ ତ୍ୟାଗକଲେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି । ଏବେ କ୍ରମେ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠର ଉତ୍ତାପ କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ଦୂର ଦିଗବଳୟରେ ରାତ୍ରିରେ କରାଳ ରୂପନେଇ ଉଭା ହେଉଥିବା ବୃହତ୍ ଧୂମକେତୁର ଆକାର ଏବେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଗଲାଣି । ଧୂମକେତୁ ସହ ପରମାଣୁ ରକେଟର ସଂଘର୍ଷ ଓ ବିରାଟ ପରମାଣୁ ବୋମାର ବିସ୍ଫୋରଣ ଚିତ୍ର ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଦୂରବାକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ର ମାନଙ୍କରୁ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ଅଣାଗଲାଣି । ସାରା ବିଶ୍ବବାସୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଜି ଏକ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସବରେ ସମ୍ମାନୀତ କରାଯିବ ସେହି ମହାନ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ସାରା ବିଶ୍ବବାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ପୃଥ୍ବୀର ଚିତ୍ର ଏବେ ଦେଖିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଲା । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି ବହୁଦିନ ଆଗରୁ ଆମେରିକାର କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆ ସହରରେ ।

ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ସବ ଓ ସଂଯୁକ୍ତନା

କାଳିଫର୍ଣ୍ଣିଆର ମାଉସ ମୋରେର ବିସ୍ତ୍ରୀର୍ଣ୍ଣ ଉପତ୍ୟକା । ଆଜି ଝଲସୁଛି ଏହି ସ୍ଥାନ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଭାବେ । କାଳିଫର୍ଣ୍ଣିଆ ବିମାନ ବନ୍ଦରରେ ପ୍ରତି ମିନିଟରେ ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ବିମାନ ଓହ୍ଲାଇଛି । ବିଶ୍ବର ସବୁ ଦେଶର ନେତୃମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏହି ସଂଯୁକ୍ତନା ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । 'ବହୁ ଦେଶର ନେତାମାନେ ପହଞ୍ଚିଗଲେଣି । ପୃଥିବୀ ରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅତିମ ବୈଠକ ଆଜି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅଧିକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯିବ । ଜଣେ ଜଣେ କରି ସବୁ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆସି ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ରାଜନୀତିଜ୍ଞ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଆସନ ।

ସକାଳ ୧୦ଟା । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ଥିଲେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ । ସମସ୍ତେ ଠିଆହୋଇ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇଲେ ତାଙ୍କସହ ଆସୁଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ରବର୍ଟ, କ୍ୟାପଟେନ ମୁରୀ, ଷ୍ଟାଫ ପ୍ରମୁଖ । ସମସ୍ତେ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିସାରିଲେଣି । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସମସ୍ତେ ଦକ୍ଷାୟମାନ ହୋଇ ଯେଉଁ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବପାଇଁ ଆଜି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଫଳ ହୋଇଛି, ପୃଥିବୀ ପୁନରଜନ୍ମ ପାଇଛି ସେହି ମହାନ ବୀର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦମ୍ପତି ଡେଭିଡ୍ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ରୋଜିକୁ ପୃଥିବୀବାସୀ ହରାଇ ଥିବାରୁ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷାପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ପ୍ରତି ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନକରି ଦକ୍ଷାୟମାନ ହେବାକୁ ଓ ଆତ୍ମାର ସଦଗତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନିବେଦନ କଲେ । ସମଗ୍ର ସଭାମଣ୍ଡପରେ ଦେଖାଗଲା ଏକ ଶୋକାକୁଳ ଅବସ୍ଥା । ସଭାସ୍ଥଳରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା ଡେଭିଡ୍ ଓ ରୋଜିଙ୍କ ଯୁଗଳ ଫଟୋଡିସ୍ତରେ ଅନେକ ବିଶ୍ବନେତା ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନକରି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ମରଣୋତ୍ତର ବିଶ୍ବର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୀର ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ସମ୍ମାନ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କହିଲେ ଏହି ସମ୍ମାନ

ପୂର୍ବରୁ କେହି ପାଇ ନାହିଁତି କି ଭବିଷ୍ୟତରେ ପାଇବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଶେଷ କେଇ ପଦ କଥା ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତିକୁ ଆସିଯାଉଥିଲା । ସେ ସେହି କେତେପଦ କଥା ମନେପକାଇ ପକାଇ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତରେ ଏକ ଡାଏରୀ ରବର୍ଟଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା କଥା ମନେପକାଇଲେ । ସେ ନିକଟରେ ବସିଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକ ରବର୍ଟ ସୋହେଲଙ୍କୁ ସେହି ଡାଏରୀରେ କଣ ଅଛି ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ରବର୍ଟ ମଧ୍ୟ ତାହା ଚାହୁଁଥିଲେ । ସାଧାରଣରେ ତେଣୁ ଶେଷ କେତେଧାଡ଼ି ଲେଖା ପଢ଼ିବାକୁ ସେ ସୁଯୋଗ ପାଇଥିବାରୁ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମନେକରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ ।

ଏକ ଛୋଟ ଡାଏରୀ । ରବର୍ଟ ଜରୀ କାଗଜରେ ଗୁଡ଼ାଯାଇଥିବା ଏହି ଡାଏରୀ ଖୋଲିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁସନ୍ଧିଷ୍ଠା, ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଉଦବେଳନ କଣ ଅଛି ଏହି ଡାଏରୀ ଭିତରେ । ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷାର ପ୍ରମୁଖ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତେଣୁ କଣ ଲେଖିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଶେଷ ଡାଏରୀରେ ।

ରବର୍ଟ ସେହି ଡାଏରୀ ଖୋଲି ଆରମ୍ଭ କଲେ - ତେଣୁ ଲେଖିଥିଲେ ।

“ମୋର ପ୍ରିୟ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋର ଶୁଭ କାମନା । ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୋର ଏହି ଲେଖା କେଇପଦ ପଢ଼ା ଯାଉଥିବାବେଳେ ମୁଁ ଓ ମୋ ପତ୍ନୀ ହୁଏତ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିବୁ । ମାତ୍ର ମୁଁ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନେ ଯଦି ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ବସବାସ କରିପାରୁଥିବେ ତେବେ ମୁଁ ପରମ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବି ।

ମୁଁ କ୍ଳାନ୍ତ, ଶ୍ରାନ୍ତ । ବିଶ୍ରାମ ହିଁ ମୋର ଏକାନ୍ତ ଲୋଡ଼ା । ପୃଥ୍ବୀ ଯେ ଧୂମକେତୁ ମୁହଁରୁ ରକ୍ଷାପାଇବ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କର୍ମକାର ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବୃନ୍ଦ । ଯେଉଁମାନେ ଦିନରାତ୍ରି ଅଖିଆ ଅପିଆ ନିଷ୍ଠାପରଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ମୋର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଅବଦାନ ନାହିଁ । ସେହିମାନେ

ହଁ ପୃଥ୍ବୀ ରକ୍ଷାର ମୂଳ ସୂତ୍ରଧର । ତେବେ ମୁଁ ଆଜି ପରମ ଆନନ୍ଦିତ
 ଯେ ପୃଥ୍ବୀ ଆଜି ଦୁଇଟି ବୃହତ୍ ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ
 ହେଉଛି ଧୂମକେତୁ ମୁହଁରୁ ଓ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ମୁହଁରୁ ।
 ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରପାଇଁ ମଣିଷର ଗର୍ବ ଆଜି ଧ୍ବଂସ ପାଇଛି । ପୃଥ୍ବୀ
 ପୃଷ୍ଠରେ ଯୁରାନିୟମ ଭଳି ଧ୍ବଂସକାରୀ ପରମାଣୁ ବୋମା ତିଆରିପାଇଁ
 ଯେତେ ପଦାର୍ଥ ମହଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା ତାର ଶତକଡ଼ା ୭୦ ଭାଗ ପୃଥ୍ବୀ
 ରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ବୋଧହୁଏ ଆଗାମୀ
 ଦିନରେ ପୃଥ୍ବୀ ଏକ ପରମାଣୁ ମୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପରିଣତ ହେବ । ପ୍ରଳୟ
 ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ପରମାଣୁ ବୋମା ତିଆରି କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି
 ଦେଶ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆଗେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହଁ ସବୁଠାରୁ ମୋ
 ପାଇଁ ଆମ୍ବୁତୁସ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଭବିଷ୍ୟତର ପୃଥ୍ବୀ ଏକ ଶାନ୍ତିର
 ଅଞ୍ଚଳରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି ।

ମୋର ଶେଷ ଅନୁରୋଧ । ମୋର ପତ୍ନୀ ବିଚିତ୍ରା ମୋ ପାଇଁ
 ପ୍ରାଣ ବିସର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହିତ ଏକାଠି କବର
 ଦେବେ । ହଁ ତୁଙ୍ଗାଦ୍ଵା ଉତ୍ତ୍ରେପଣ କେନ୍ଦ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ମୋର ଶେଷ
 କେତେଦିନ କଟିଛି ସେହି ଜନମାନବ ଶୂନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯଦି ପାରନ୍ତି
 ଆମ ଦୁହିଁଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଯୋଡ଼ିଏ ନିର୍ମାଣ କରିବେ । ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି
 ଖୋଲା ସ୍ଥାନରେ ରହିବ ଏବଂ ସେଠାରେ ଧୂମକେତୁ ସଂଘର୍ଷ ସଂପର୍କରେ
 ଉଲ୍ଲିଖିତ ହେବ । ଏହା ହଁ ହେବ ମୋ ପାଇଁ ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କର ସ୍ନେହ
 ଶ୍ରଦ୍ଧା । ହିଂସା, ଦ୍ଵେଷ ଭୁଲି ସମଗ୍ର ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ଏକ ବିଶ୍ଵର ମନନେଇ
 ଚଳନ୍ତୁ ଠିକ୍ ଧୂମକେତୁ ସଂଘର୍ଷ ସମୟରେ ଯେଭଳି ପୃଥ୍ବୀ ଗୋଟିଏ
 ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା - ଏହା ହଁ କାମନା କରୁଛି ।

ସ୍ଵାକ୍ଷର - ଡେଭିଡ୍ ଏମ. ”

ଏକା ନିଶ୍ଚାସକେ ପଢ଼ିଯାଇଥିଲେ ରବର୍ଟ ଡେଭିଡ଼ଙ୍କର ଶେଷ କେଜପଦ ଲେଖାକୁ । ସେହି ମହାନ ଆତ୍ମାପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଇ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟ ସେଦିନ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ସେହିଦିନଠାରୁ ପୃଥ୍ବୀରେ ବନ୍ଦ କରାଯିବ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ଅନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ରାଜକୀୟ ସମ୍ମାନ, ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ।

ତୁଙ୍ଗାଧାର ସାଗରବେଳା

ତୁଙ୍ଗାଧାର ବରଫ ଆଚ୍ଛାଦିତ ସାଗରବେଳାଠାରୁ ଅନତୀ ଦୂରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା ଡେଭିଡ଼ ଦମ୍ପତିଙ୍କର ସୁ ଉଚ୍ଚ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି । ତାଙ୍କ ଶେଷ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଖୋଲା ରଖାଗଲା ଓ ତା ତଳେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଗଲା ମାନବ ସତ୍ୟତାର ପୁନଃ ସୃଷ୍ଟିର ଇତିହାସ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀ ୧୨ ତାରିଖରେ ଏଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ପୃଥ୍ବୀର ଅନେକ ଦେଶର ନେତୃବୃନ୍ଦ, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଉ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ସେହି ମହାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ । ଆଜି ଯାଏ ଆଉ ପୃଥ୍ବୀରେ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ ହୋଇନାହିଁ । ହୀରୋସାମା ଓ ନାଗାସାକୀ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ପରମାଣୁ ବୋମାର କରାଳ ଚିତ୍ରପରି ମହାକାଶରେ ଧୂମକେତୁ ପରମାଣୁ ବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣର ଭୟାନକ ଚିତ୍ର ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଆଉ ସେହି ଲୋମହର୍ଷଣକାରୀ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିବାବେଳେ ଏହାର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ରବର୍ଟ ଦମ୍ପତିଙ୍କ ପ୍ରତି ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ସେହି ମହାନ ଆତ୍ମାପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ନିବେଦନ କରୁଛନ୍ତି ।

